

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Στην Αθήνα σήμερα 6 Ιουλίου 1999 και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων», σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίαση της «Βουλής των Εφήβων».

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής των προτάσεων και του συνόλου της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών της Α' και Β' τάξης του Ενιαίου Λυκείου, των Τ.Ε.Ε. και των Τ.Ε.Σ., της Ελλάδας, της Κύπρου και του Απόδημου Ελληνισμού, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» της Βουλής των Ελλήνων και των Υπουργείων Παιδείας της Ελλάδας και της Κύπρου.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα το οποίο έχετε υπόψη σας, θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές με τη σειρά κάθε Διαρκούς Επιτροπής. Στη συνέχεια θα μιλήσουν με τη σειρά τους οι ομιλητές, που επελέγησαν ή κληρώθηκαν στις Διαρκείς Επιτροπές.

Ο χρόνος ομιλίας των εισηγητών είναι οκτώ λεπτά και των λοιπών εφήβων Βουλευτών είναι τέσσερα λεπτά.

Σε κάποιο σημείο της διαδικασίας θα κατέβω από την Έδρα, για να υποδεχθώ τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Παρασκευή Τριανταφυλλοπούλου από την Α' Περιφέρεια της Αθήνας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθήνας Π.Σ.Π.Α.): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα πιο σοβαρά θέματα, το πρωταρχικό θα έλεγα, που καθορίζει όλα τα άλλα για τη σωστή, εύρυθμη και ποιοτική λειτουργία ενός δημοκρατικού κράτους είναι η παιδεία. Μ' αυτό το θέμα καταπάστηκα και με αυτό διεκδίκησα, γράφοντας τις απόψεις μου, μία θέση στη φετινή Βουλή των Εφήβων.

Όλοι ξέρουμε ότι ο καθρέφτης της ποιότητας ενός κράτους είναι η νεολαία του. Όσο πιο σωστή είναι η παρεχόμενη παιδεία ενός κράτους, τόσο πιο σωστούς, υπεύθυνους και ηθικά ελεύθερους νέους διαπλάθει. Σ'

αυτό πιστεύω ότι αποσκοπεί ή θέλω να πιστεύω ότι αποσκοπεί και το δικό μας κράτος, σε μία σωστή, δημοκρατική παιδεία με μία σωστή και ελεύθερη νεολαία.

Παρ' όλα αυτά –και δεν αναφέρομαι σε κομματικά κριτήρια, πώς θα μπορούσα άλλωστε να νοιώθω ελεύθερη, αν θα το έκανα– παρά τις καλές διαθέσεις, υπάρχουν προβλήματα, που για διάφορους λόγους είναι συσσωρευμένα και διαιωνίζονται σε διάφορους τομείς της παιδείας. Ένας βασικός τομέας είναι η υλικοτεχνική υποδομή. Ας πάρουμε παράδειγμα και από το δικό μου σχολείο, το Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αθηνών, ένα παραδοσιακό κτίριο εβδομήντα χρόνων, που για την

εποχή του πληρούσε όλες τις προδιαγραφές ενός σύγχρονου σχολείου. Σήμερα, παρά τη συντήρηση και τον εξωραϊσμό που έγινε φέτος, είναι ασφυκτικό, κυρίως στον αύλιο χώρο, αλλά και στους άλλους χώρους, γιατί έρχονται φοιτητές και εκπαιδευόμενοι διάφορων πανεπιστημιακών τμημάτων και με τα νέα εργαστήρια τεχνολογίας, πληροφορικής κλπ., δεν χωράνε. Κι όμως, το πρόβλημα της μεταφοράς σε έναν άλλο χώρο, δημοτικού, γυμνασίου και λυκείου, ενώ έχει εγκριθεί η άδεια για το κτίσιμο ενός σύγχρονου σχολείου στα σύνορα Ιλισίων - Καισαριανής παραμένει στο χαρτί.

Επομένως, θα μπορούσαμε να δεχθούμε ό,τι γράφεται και ό,τι ακούγεται πάνω σ' αυτό το θέμα και για σχολεία άλλων περιοχών, που στεγάζονται μέσα σε παλαιά κτίρια, ιδιωτικά σπίτια εντελώς ακατάλληλα. Και όλοι ξέρουμε ποια είναι τα επακόλουθα σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ωράριο σπαστό, κατά βάρδιες, απογευματινά και βραδινά σχολεία, παιδιά σε ακατάλληλες ώρες στους δρόμους, με όλους τους κινδύνους που υπάρχουν σήμερα, σχολεία χωρίς θέρμανση, βρώμικα, ανθυγιεινά.

Δεν θα τολμήσω να μιλήσω και για τους αθλητικούς χώρους, για τις βιβλιοθήκες, τα εργαστήρια κλπ.

Βέβαια, στις δηλώσεις του εκάστοτε Υπουργού Παιδείας αναφέρεται και η ρύθμιση του ωραρίου λειτουργίας των σχολείων. Πρωινά σχολεία σε όλη την επικράτεια. Δεν έχει λυθεί ακόμα το θέμα.

Βιβλία, προγράμματα: Παρά τις προσπάθειες, ακόμα κά-

ποια βιβλία, πρωτοποριακά βέβαια για την εποχή τους, παραμένουν ίδια εδώ και είκοσι χρόνια. Παραδείγματος χάριν τα νέα ελληνικά. Και όμως έχουμε και νεότερους λογοτέχνες, που ίσως έχουμε την τύχη να τους δούμε φέτος στην Γ' Λυκείου. Κάτι είναι και αυτό. Και οι συγγραφείς των βιβλίων παραμένουν οι ίδιοι σε κάποια μαθήματα, λες και δεν υπάρχουν κάποιοι άλλοι το ίδιο αξιόλογοι, ή ακόμα περισσότερο, με νέες, σύγχρονες ιδέες, για να γράψουν και αυτοί, με ιδέες προσαρμοσμένες στην ψυχολογία μας και στη σύγχρονη πραγματικότητα. Όσο και αν θέλουμε να είμαστε ρομαντικοί, για να παραμείνουμε, πρέπει να τη γνωρίσουμε.

Όσον αφορά τα προγράμματα, πόσο έχουν ανανεωθεί; Λαμβάνει κανείς υπόψη τα παιδιά, ή μας αντιμετωπίζουν σαν μεγάλους και πολύξερους;

Η αισθητική των βιβλίων πόσο έχει αλλάξει; Το έμπυχο υλικό; Οι σχέσεις μεταξύ μαθητών και διδασκάλων; Βέβαια, πάντα υπάρχουν οι εξαιρέσεις και υπάρχουν πολύ καλοί δάσκαλοι. Αυτό καθορίζει και την αγάπη του μαθητού πολλές φορές προς το μάθημα και την απόδοσή του. Ο τρόπος διδασκαλίας είναι μονόλογος πολλές φορές, γιατί η απέραντη ύλη και τα στενά περιθώρια του καθορίζουν εις βάρος της αυτενέργειας και του εποικοδομητικού διαλόγου.

Ας πάμε, όμως, στη μεταρρύθμιση, που τόσος σάλος δημιουργήθηκε με τις καταλήψεις. Μεταρρύθμιση με οράματα, καλόδεκτη για ένα σύστημα που θα σταματήσει την παραπαιδεία, το στενό μονόδρομο για τα ΑΕΙ και θα αναβάθμιζε το Λύκειο. Και όμως η υποβάθμιση αρχίζει από την Α' Λυκείου, όπου ήδη οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου φέτος έχουν κλείσει θέση, με κόπο βέβαια, στα θερινά φροντιστήρια. Η παραπαιδεία στη μεγαλύτερη ακμή της! Τι φταίει που ένα όραμα ζωής καταλήγει σε καταλήψεις, βανδαλισμούς και απρέπειες, έστω και από λίγους; Μήπως δεν έγινε σε κατάλληλη εποχή; Μήπως έπρεπε να αρχίσει από κατώτερες ποιοτικά βαθμίδες και με οργανωμένη την ενισχυτική διδασκαλία; Μήπως ο πολύς ντόρος χωρίς την κατάλληλη ενημέρωση δημιούργησε εντελώς το αντίθετο;

Όπως και αν έχει, συρθήκαμε στις εξετάσεις του Ιουνίου κουρασμένοι σωματικά και ψυχικά δεκαπέντε ολόκληρες ημέρες, χωρίς τη δυνατότητα επανάληψης, προετοιμασμένοι ή απροετοίμαστοι, ανάλογα και με τα χρήματα βέβαια που διέθετε ο καθένας για τη φροντιστηριακή υποστήριξη, με άνισες ευκαιρίες επομένως και διαγωνιστήκαμε σε τόσα μαθήματα, άλλα με δύσκολα και άλλα με εύκολα θέματα.

Ερωτώ, αυτός ο τρόπος εξέτασης εφαρμόζεται και στα άλλα ευρωπαϊκά κράτη; Και όμως ονειρευόμαστε και εμείς έναν άλλο τρόπο εισαγωγής στα ΑΕΙ ή στα τεχνολογικά ιδρύματα, με ευρύτερη παιδεία και καλλιέργεια. Το μόνο που καταφέραμε φέτος είναι να ασχοληθούμε με τη στενή μάθηση δεκαπέντε μαθημάτων και τη προετοιμασία, ώστε να διαγωνιστούμε σε αυτά.

Το άγχος και η αγωνία για τις εξετάσεις δεν είναι ο καλός σύμβουλος για την εμπέδωση

της οποιασδήποτε παρεχόμενης ευρύτερης γνώσης. Ό,τι μαθαίνεται για ένα συγκεκριμένο σκοπό, δεν αποκτά ποιότητα, όσο και αν αξίζει. Και τα μαθήματα επιλογής, τα αισθητικής παιδείας, ελάχιστους ενδιαφέρουν, γιατί τα παιδιά διαλέγουν ό,τι θα τους βοηθήσει στις εξετάσεις. Άρα, είναι δώρο άδωρο, παρά το ωραίο περιεχόμενό τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Όλοι περιμένουμε από μία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση τη διαμόρφωση ενός σχολείου που να γεννά καθημερινά και με όλους τους δυνατούς τρόπους τη χαρά της γνώσης, να δίνει διέξοδο στις ποικίλες κλίσεις του ατόμου, να καθιερώνει την αξιολόγηση ως κίνητρο και όχι να την επιβάλλει ως απειλή. Ένα ενιαίο σχολείο που να ενώνει τους μαθητές και όχι να τους διακρίνει σε καλύτερους και χειρότερους, σε τυχερούς και άτυχους, σε ευνοούμενους και αδικημένους, ένα σχολείο που να παρέχει ευκαιρίες σε όλους να γίνουν καλύτεροι στον τομέα που ο καθένας διαπιστώνει ότι τον κατευθύνουν οι δεξιότητες και οι βαθύτεροι πόθοι του. Ένα σχολείο που να μην περιθωριοποιεί, να μην αποκλείει, να μην στερεί το δικαίωμα του πλούσιου βιώματος της συναρπαστικής εμπειρίας της φαντασίας, της πραγματικής ελευθερίας.

Θα πρότεινα, λοιπόν, καλύτερη υλικότεχνική υποδομή, γιατί ο σωστός χώρος, ο εμπλουτισμένος με τα κατάλληλα εποπτικά μέσα, βιβλιοθήκες κλπ., κρατάει το μαθητή και του δημιουργεί ευχάριστη ψυχολογία.

Ενημέρωση για την ύλη της επόμενης σχολικής χρονιάς από διδάσκοντες και διδασκόμενους πριν τη λήξη του διδακτικού έτους. Καθηγητές εξειδικευμένοι, με γνώσεις και με ενημέρωση σε σεμινάρια ταχύρρυθμα και διάρκειας, αξιολογούμενοι σε τακτά διαστήματα, πάνω απ' όλα όμως παιδαγωγοί. Σωστή εφαρμογή του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού με σύμβουλο και ειδικό ψυχολόγο. Να δοθεί έμφαση στις πολιτιστικές εκδηλώσεις, επιμορφωτικά ταξίδια και ανταλλαγή με μαθητές άλλων σχολείων εσωτερικού και εξωτερικού. Αθλητισμός που θα καλλιεργεί το πνεύμα και το σώμα.

Μεταρρύθμιση ουσιαστική, από το δημοτικό και ενημέρωση των φορέων με καλόπιστο διάλογο. Προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας από την πρώτη μέρα έναρξης του σχολικού έτους με τους καλύτερους καθηγητές των ειδικοτήτων. Βιβλία ποιοτικά ευχάριστα για τους μαθητές, περισσότερα κονδύλια για την παιδεία και διατήρηση του θεσμού της Βουλής των Εφήβων.

Ευελπιστώ οι προτάσεις μας να ληφθούν σοβαρά υπόψη και τελικά, για το καλό όλων μας, όντως η φαντασία να έλθει στην εξουσία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η Αικατερίνη Τάχου Έφηβος Βουλευτής Φλώρινας, εισηγήτρια της Επι-

τροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος.

Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, δεσποινίς Τάχου, έχετε το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΑΧΟΥ (Νομός Φλώρινας - 1ο Ενιάιο Λύκειο Φλώρινας): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κατάγομαι από τη Φλώρινα της Μακεδονίας, από τη Μακεδονία της Ελλάδας.

Σε όλα τα ακριτικά μέρη της πατρίδας μας, στη Μακεδονία, στη Θράκη, στο Αιγαίο, στην Κύπρο το σθένος και η καρτερικότητα περισσεύουν και ίσως να είναι αυτός ο λόγος που εφευρέθηκε για τους κατοίκους των περιοχών αυτών, από τους πολιτικούς μας, το σύνθημα «τα σύνορα δεν είναι ποινή, είναι τιμή». Ένα σύνθημα που βαραίνει σαν πέτρα στους ώμους των ακριτών και που έχει καταντήσει καραμέλλα στο στόμα όλων εκείνων που αγωνίζονται μόνο για την κατάκτηση της ψήφου μας.

Σε αυτή τη Βουλή που έκανε σύνθημά της τη φράση: «Η φαντασία στην εξουσία», εμείς, οι Έφηβοι Βουλευτές, οραματιζόμαστε ένα νέο μέλλον για τις ακριτικές μας περιοχές. Ένα μέλλον βασισμένο στην κρατική μέριμνα για τουριστική αξιοποίηση και οικονομική ανάπτυξη και εδραιωμένο στη δημιουργία κινήτρων για παραμονή των Ελλήνων ακριτών στα χώματα των προγόνων τους.

Η στήριξη των οικογενειών που διαιωνίζουν την επικράτηση του ελληνισμού στα ελληνικά σύνορα, καθώς και η δημιουργία ενός κλίματος ασφάλειας, με την οργάνωση των συστημάτων άμυνας αποτελούν συνέχεια θωράκισης του χώρου.

Τέλος η πρόταση αξιοποίησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων κινητικότητας, με στόχο τις επισκέψεις στα μεθόρια νέων ανθρώπων που θα ενημερώσουν και θα ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη για όλα τα προβλήματα των εγκαταλελειμμένων χωριών, είναι επιβεβλημένη και πρέπει να εφαρμοστεί κατά προτεραιότητα.

Επιτρέψτε μου τώρα να μιλήσω για τα εθνικά μας ζητήματα, τα οποία έχουν σήμερα συρρικνωθεί και έχουν αντικατασταθεί από οικονομιστικές αξίες και λογικές.

Με τις κεραίες μας υψωμένες σε ό,τι αγγίζει την εθνική μας ευαισθησία και με πατριωτισμό, τον οποίο δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να τον ονομάζει προσβλητικά εθνικισμό, διεκδικούμε σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ελληνικών μειονοτήτων στη Βόρειο Ήπειρο, στην Ίμβρο, στην Τένεδο, στην κατεχόμενη Κύπρο, στη μαρτυρική Κωνσταντινούπολη.

Ζητάμε την ελεύθερη λειτουργία ελληνικών σχολείων,

την ελεύθερη εκπλήρωση των θρησκευτικών καθηκόντων και τη διοχέτευση δασκάλων στα εδάφη που αποτελούν χαμένες μητροπόλεις του ελληνισμού.

Σύνθημά μας: Δεν ξεχνούμε την κατεχόμενη Λευκασία, τη Λεμεσό, την Κορυτσά, το Αργυρόκαστρο, την Ίμβρο, τη βασιλεύουσα.

Έμβλημά μας: Η αποκήρυξη της στείρας εμμονής στο παρελθόν, αλλά και η κριτική θεώρησή του με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον.

Η ιστορία έχει τους δικούς της νόμους και ζητά από εμάς να την επαληθεύουμε στη συνέχεια με το ένδοξο παρελθόν μας.

Δεν έχουμε άλλα περιθώρια λάθους στην Κύπρο, στη Θράκη, στη Μακεδονία. Πρέπει να θωρακίσουμε οικονομικά και στρατιωτικά τις περιοχές αυτές, ακόμη και με τους πυραύλους S 300. Οφείλουμε να προπαγανδίσουμε τις ελληνικές θέσεις για συγκέντρωση νέων ανθρώπων και με συστράτευση των μέσων ενημέρωσης. Οφείλουμε επίσης να αντιπαρατεθούμε στην τουρκική καμπάνια για τη Θράκη, τα Δωδεκάνησα, τη Μυτιλήνη, η οποία υιοθετεί προκαθορισμένη στρατηγική τακτική σε μία γη με χιλιόχρονη ελληνική ιστορία.

Όσο για την φαινομενικά χαμένη υπόθεση του ονόματος της Μακεδονίας και τη φαινομενική επίλυση της διένεξης υπέρ των Σκοπίων, η φαντασία της Βουλής των Εφήβων συνθέτει ένα δικό της τοπίο, το τοπίο μιας Ελλάδας ισχυρής στα Βαλκάνια, που θα επιβάλλει στους σφετεριστές, σε εκείνους που παραποιούν την πολιτισμική μας παρουσία στο χώρο, την αποκήρυξη της αλαζονικής συμπεριφοράς τους.

Γιατί ο Αλέξανδρος ο Μακεδών, αυτός που έφερε την ελληνική λαλιά ως την Ινδία και τη Βακτρική, ζει μέσα μας και πρέπει να είμαστε ανά πάσα στιγμή έτοιμοι, για να απαντήσουμε καταφατικά στη γοργόνα που τον αναζητεί.

Όσον αφορά τέλος τη διεθνή θέση της Ελλάδας στην παγκοσμιοποιημένη αμερικανική μονοκρατορία, οι σχέσεις μας με την Τουρκία θα πρέπει να είναι φιλικές, να διέπονται όμως από την αρχή της αμοιβαιότητας.

Από αυτό το Βήμα, εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές, θα βροντοφωνάζουμε: Όχι στις μονόπλευρες υποχωρήσεις και στο διάλογο, που δίνει στην Τουρκία την ευκαιρία να προβάλει ισομερείς διεκδικήσεις. Όχι στην κατοχή και τον εποικισμό της Κύπρου. Ζητάμε από την ελληνική πολιτεία να στηρίζει βιομηχανίες παραγωγής οπλικών συστημάτων.

Σ' αυτά τα πλαίσια, θεωρούμε ότι πρέπει να κυμανθούν οι σχέσεις μας με τις ΗΠΑ και με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Διατηρώντας τον αυτοσεβασμό μας, μπορούμε να βρούμε όσα μας ενώνουν με τους συμμάχους μας, χωρίς να μετέχουμε στα εγκλήματα του ΝΑΤΟ και στον εκφυλισμό του ΟΗΕ.

Τέλος, αναφορικά με το κουρδικό ζήτημα, ζητάμε την καταδίκη όσων παρέδωσαν τον Οτσαλάν. Σχετικά με το ρεύμα των λαθραίων οικονομικών προσφύγων, πιστεύουμε ότι η πα-

ροχή βοήθειας από την Αλβανική Κυβέρνηση θα βάλει φραγμό σ' αυτήν την προέλαση, η οποία συνοδεύεται από μία έξαρση της εγκληματικότητας. Η συγκρότηση ενός Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής θα δώσει συνέχεια και συνέπεια στην κυοφορούμενη πολιτική.

Κλείνοντας, θέλω να δηλώσω ότι δεν πρέπει να αποφασίζετε για εμάς, χωρίς εμάς, γιατί όπως λέει ο Χαλίλ Γκιμπράν, «εμείς τα παιδιά σας, δεν είμαστε παιδιά σας. Είμαστε η γη και οι κόρες της ελευθερίας, της ζωής για τη ζωή. Κατοικούμε στο σπίτι του αύριο, το οποίο εσείς δεν μπορείτε να προσεγγίσετε ούτε στα πιο τρελά όνειρά σας».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής του Νομού Αιτωλοακαρνανίας Θάλεια Σταράμου έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΘΑΛΕΙΑ ΣΤΑΡΑΜΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας - Ενιαίο Λύκειο Αιτωλικού): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, Έφηβοι Βουλευτές, εκ μέρους σας έχω κληθεί εισηγήτρια της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και θα μιλήσω για τα θέματα που την απασχολούν.

Η Ελλάδα, μία μικρή χώρα της Ευρώπης και μάλιστα γεωγραφικά απομονωμένη από αυτήν, αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η οικονομική πολιτική της χώρας μας είναι αναποτελεσματική για να τα ξεπεράσει.

Για να ακολουθήσει όμως την παγκόσμια οικονομία, είναι σωστό να ενταχθεί, έστω και με θυσιές, στην ΟΝΕ. Υπάρχουν δυνατότητες να πετύχουμε, υπό όρους βέβαιοι, μέσα στην ΟΝΕ. Η ένταξη και η παραμονή προϋποθέτουν μια σειρά παρεμβάσεων σε διάφορους τομείς και γενικά τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας μας.

Οι επισημάνσεις και οι παρεμβάσεις θα πρέπει αξιολογικά να ξεκινήσουν από τη σωστή ενημέρωση των πολιτών σε όλους τους τομείς, έτσι ώστε πριν γίνει η αρχή για αγώνες και θυσιές, ο λαός να γνωρίζει ποιος είναι ο σκοπός του, ο στόχος του, να γνωρίζει τις εναλλακτικές λύσεις και να γίνει συλλογικά δραστήριος και συμμετοχός στον αγώνα, εκφράζοντας άποψη.

Η ενημέρωση και η συμμετοχή θα συμβάλουν στην αλλαγή νοοτροπίας του Έλληνα, που σήμερα ενδιαφέρεται ενεργά για το ατομικό συμφέρον και όχι για το συλλογικό. Είναι γνωστό ότι οι Έλληνες είμαστε συλλογικά ανενεργοί και δεν δραστηριοποιούμαστε, ενώ διαπρέπουμε ατομικά.

Για τον εκσυγχρονισμό της χώρας μας και την ένταξη της στην ΟΝΕ, θα πρέπει να γίνουν πραγματικότητα, αν όχι όλοι, κάποιοι από τους στόχους μας:

Αξιοκρατία στο δημόσιο τομέα, ώστε το κάθε άτομο

να καταλαμβάνει τη σωστή θέση εργασίας, ανάλογα με τα προσόντα του, τις σπουδές του και την ηλικία του.

Εξάλειψη της οικογενειοκρατίας στο δημόσιο τομέα.

Διαφήμιση των τουριστικών και πολιτιστικών στοιχείων που διαθέτει η Ελλάδα και η δημιουργία καλής εικόνας στις ξένες χώρες, με σκοπό την προσέλκυση ξένων κεφαλαίων και συναλλάγματος.

Απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων.

Κοινωνική πολιτική, ώστε να μην προκληθούν αναταραχές και απεργίες.

Δημιουργία κράτους πρόνοιας.

Εκσυγχρονισμός του δημόσιου τομέα.

Μείωση της φοροδιαφυγής και της ανεργίας με ελέγχους.

Μείωση του κρατικού χρέους, με ελάττωση της σπατάλης.

Σωστή δημοσιονομική πολιτική, ώστε οι πόροι να απορροφώνται με τη μεγαλύτερη δυνατή χρησιμότητα.

Εξυγίανση προβληματικών επιχειρήσεων, με στόχο τη μείωση της ανεργίας.

Έλεγχος και τραπεζικός προγραμματισμός όλων των καταναλωτικών υπηρεσιών.

Μέριμνα για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και το εργατικό δυναμικό, με την παροχή κινήτρων για παραμονή των εργαζομένων αυτών στην περιοχή τους.

Παροχή οικονομικών κινήτρων στους κατοίκους των παραμεθόριων περιοχών, έτσι ώστε να αποφευχθεί η ερήμωση τους και να μην αντιμετωπίζει η Ελλάδα εδαφικές διεκδικήσεις από άλλα κράτη.

Φορολογικές ελαφρύνσεις στις οποίες συγκαταλέγεται η μείωση των επιτοκίων δανεισμών για κεφαλαιουχικά και όχι καταναλωτικά αγαθά. Άλματα στη βιομηχανία, την τεχνολογία και την πληροφορική.

Εκμετάλλευση της γεωπολιτικής μας θέσης, έτσι ώστε η Ελλάδα να γίνει γέφυρα οικονομικής συνεργασίας και ανταλλαγών με την Ανατολική Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή.

Ανάπτυξη φιλικών και εμπορικών σχέσεων με τις γειτονικές μας χώρες.

Μείωση του καταναλωτισμού, που αποτελεί συνέπεια της μίμησης, των κακών συνηθειών και της επίδειξης.

Περιορισμός και αυστηρός έλεγχος των διαφημίσεων, για να αποφευχθεί η εισχώρηση της διαφήμισης παντού και ανεξέλεγκτα και να εμποδιστεί ο καταναλωτισμός.

Προσπάθεια για δίκαιη κατανομή του εισοδήματος, ώστε να μειωθεί η ψαλίδα ανάμεσα στη μειονότητα που κατέχει μεγάλες περιουσίες και την πλειονότητα που κατέχει τα λίγα.

Έλεγχος των κεφαλαίων στα Χρηματιστήρια, ώστε να μην υπάρχει ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

Χορήγηση κονδυλίων για διαφημιστική ενημέρωση των πολιτών, ώστε να διαλυθεί η εντύπωση ότι το Χρηματιστήριο είναι μέσο γρήγορου πλουτισμού, διότι οι μικροεπενδυτές επηρεάζονται εύκολα και όχι από σίγουρα αξιόπιστες πηγές. Με τον τρόπο αυτό, θα αποφύγουμε φαινόμενα όπως του Α-

μερικανικού Κραχ το 1929, όταν η μαζική προώθηση πώλησης μετοχών επέφερε την ραγδαία μείωση των τιμών τους, με τελικό αποτέλεσμα την κατάρρευση του Χρηματιστηρίου.

Συγκεκριμένα, η κρατική μηχανή και η νομοθεσία πρέπει να εμποδίζουν τη συγκέντρωση μεγάλων κεφαλαίων σε λίγα χέρια. Στόχος του ελληνικού κράτους θα πρέπει να γίνει η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας απέναντι στις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες σε θέματα ποιότητας, ποσότητας, προϊόντων και παροχής υπηρεσιών.

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας πρέπει να λάβει ιδιαίτερη μέριμνα σχετικά με τον έλεγχο της ποιότητας των παραγομένων, αλλά και των εισαγομένων στη χώρα μας τροφίμων.

Όσον αφορά στο περιβάλλον, διαπιστώνεται η καταστροφή του και η διατάραξη του οικοσυστήματος, γιατί επικρατεί η λογική του εμπορίου και του κέρδους, η νοοτροπία του ευδαιμονισμού και της αδιαφορίας. Αυτά στην πράξη εμφανίζονται με την αλόγιστη επέμβαση στη φύση σε βάρος της ισορροπίας της υγείας και του μέλλοντος της ανθρωπότητας.

Είναι αναγκαία η ύπαρξη αυστηρής νομοθεσίας, για να αποκλειστεί η παραγωγή ή η εισαγωγή μεταλλαγμένων τροφίμων. Αυστηρή, επίσης, πρέπει να είναι η νομοθεσία σχετικά με την κλωνοποίηση και τους σκοπούς στους οποίους στοχεύει.

Για να μειωθεί παγκοσμίως η επιβάρυνση του περιβάλλοντος, χρειάζεται να γίνει μία σειρά βελτιώσεων και απαγορεύσεων του παρεμβατισμού στη φύση από όλους μας. Προτείνεται η αγρανάπαυση, δηλαδή η περιοδική διακοπή των καλλιεργειών, έτσι ώστε η φύση να επανακτά τις δυνατότητές της για παραγωγή, που έχει χάσει λόγω των εντατικών καλλιεργειών.

Πρέπει να καθιερωθεί η συστηματική περιβαλλοντική αγωγή για την πληροφόρηση των νέων και η ένταξή της ως βασικού μαθήματος στα σχολεία, με την οργάνωση προγραμμάτων δένδροφύτευσης και εκδρομών στη φύση και σε αρχαιολογικούς χώρους, ώστε να προβάλεται το φυσικό κάλλος και ο σεβασμός σε κάθε οντότητα του περιβάλλοντος.

Στην περίπτωση οποιασδήποτε περιβαλλοντικής επέμβασης, πρέπει να επιβάλλεται η μελέτη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και να υπάρχουν κυρώσεις για κάθε είδους περιβαλλοντική παρανομία. Να δημιουργηθούν κέντρα πληροφόρησης και παιδείας, να παρέχονται εξειδικευμένες πληροφορίες στον πολίτη και να ιδρυθούν οργανισμοί παρέμβασης, προστασίας και ελέγχου διεθνώς.

Οι λύσεις στα σύνθετα αυτά προβλήματα, που παρουσιάζονται στους διάφορους τομείς της οικονομίας και του περιβάλλοντος, δεν είναι εύκολες. Αυτό άλλωστε το γνωρίζουμε όλοι.

Ίσως άλλες φορές να μοιάζουν ουτοπικές, όμως πραγματικά αυτές οι λύσεις είναι επιτακτικές. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η

Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Παπαχρήστου από το Νομό Τρικάλων.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ (Νομός Τρικάλων - 1ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων): Παρόλο που ο αιώνας μας χαρακτηρίζεται ως ο αιώνας της ανάπτυξης και της άνθισης των τεχνών και των επιστημών και ενώ θα περίμενε κανείς ανάλογη πρόοδο στο πνευματικό τομέα, παρατηρούμε δυστυχώς μία ανησυχητική στασιμότητα.

Επηρεασμένη από την ικανοποιητική, όχι τόσο όσον αφορά το πλήθος τους, αλλά πολύ περισσότερο όσον αφορά την προβολή των ιδεών τους, συμμετοχή των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο θεσμό της Βουλής των Εφήβων, αποφάσισα να εκθέσω κάποιες σκέψεις και προβληματισμούς μου πάνω στο συγκεκριμένο θέμα.

Κατ' αρχάς, πρέπει όλοι να κατανοήσουμε την έννοια της φράσης «άτομο με ειδικές ανάγκες». Αυτή χαρακτηρίζει κάποιον του οποίου η ένταξη στο κοινωνικό σύνολο είναι αδύνατη. Όταν, δηλαδή, δεν υπάρχει δυνατότητα ανάπτυξης, κριτικής σκέψης ή επικοινωνίας με το περιβάλλον. Αντίθετα, όμως, εμείς χρησιμοποιούμε τον όρο για κάθε παραπληγικό, τυφλό ή κωφό άτομο, άσχετα από το αν έχει αυτό που εμείς χαρακτηρίζουμε φυσιολογική ζωή ή όχι.

Σύμφωνα με έναν συναδελφό μας, λοιπόν, η πιο κατάλληλη έκφραση θα ήταν «άτομα με ειδικές δυνατότητες» και όχι ανάγκες. Συνεπώς, δεν υπάρχουν ειδικές ανάγκες, αλλά μόνο ειδικές δυνατότητες, μια και που όλοι ζούμε στον ίδιο πλανήτη και αντιμετωπίζουμε κοινά βασικά προβλήματα επιβίωσης. Όλοι έχουμε δικαίωμα στη διαφορετικότητα και τη μοναδικότητα, αφού είμαστε όλοι ίσοι και όλοι διαφορετικοί. Είμαστε ανθρώπινα όντα πέρα από διαχωρισμούς και ομαδοποιήσεις και έχουμε όλοι δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία, στη μόρφωση και στην ανάπτυξη κοινωνικών σχέσεων.

Τώρα, όσον αφορά τις ειδικές δυνατότητες, δεν αναφέρονται πουθενά αλλού εκτός από τον τρόπο αντιμετώπισης ενός παραπληγικού ή ενός τυφλού. Συχνά η συμπεριφορά μας γίνεται άδικη, σκληρή και απάνθρωπη. Έχοντας ως κίνητρο την παρουσία αυτών των συναδέλφων σήμερα στο χώρο που βρισκόμαστε, αναλογιστείτε τι θα μπορούσε να συμβεί αν όλα αυτά τα παιδιά μπορούσαν να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους. Γενικά τα προβλήματα και οι δυσκολίες που τα άτομα με ειδικές δυνατότητες αντιμετωπίζουν καθημερινά είναι πολυάριθμα. Αισιόδοξο όμως είναι, ότι η αρχή έχει ήδη γίνει. Ταξιδέψτε είκοσι χρόνια πριν και φανταστείτε μας να συμμετάσχουμε στη Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων του 1978-79. Θα ήταν άραγε δυνατή η παρουσία και η συμμετοχή τους; Η συντριπτική πλειοψηφία τους θα ήταν κλειδωμένη στο σπίτι, χωρίς ούτε να μπορεί να αντιδράσει, ούτε να επαναστήσει. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι τα μέτρα που έχουν ληφθεί ως τώρα είναι επαρκή, ώστε οι άνθρωποι αυτοί να ανεξαρτοποιηθούν και να είναι ομαλά ενταγμένοι στο κοινωνικό σύνολο. Τα άτομα με ειδικές ικανότητες υπάρχουν και

αναπτύσσονται δίπλα μας. Είναι δεδομένοι και αποτελούν μέρος της ζωής μας. Αν, λοιπόν, εμείς ενδιαφερόμαστε για τους γύρω μας που ίσως τυχαίνει να είναι ανήμποροι να περπατήσουν ή να μην έχουν δει ποτέ το φως του ήλιου, πρέπει να αγωνιστούμε ενάντια στις προκαταλήψεις και τα στερεότυπα που διέπουν ακόμα τις κοινωνίες μας. Αν θέλουμε να ζούμε σε μια πολιτισμένη κοινωνία, όπου όλοι οι πολίτες θα θεωρούνται και θα νοιώθουν ίσοι, εάν θέλουμε να μη μιλάμε για εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αλλά για σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων μας, αν ενδιαφερόμαστε για το μέλλον του τόπου μας και ζητάμε ένα καλύτερο αύριο με λιγότερες προκαταλήψεις και περισσότερο δικαιοσύνη, πρέπει όλοι, μικροί ή μεγάλοι, αρτιμελείς ή όχι, να ενώσουμε τις φωνές μας ώστε ο λόγος μας, ισχυρός πλέον, να ακουστεί μέχρι τα πέρατα της γης.

Εάν, επομένως, θέλαμε κάτι να αλλάξει, ας κλείσουμε τα μάτια μας και ας πιαστούμε χέρι-χέρι με τους διπλανούς μας γιατί όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Πρέπει όμως να σταματήσουμε να θεωρούμε ως μόνο υπεύθυνο για τα προβλήματά μας την πολιτεία. Αν εμείς παραμένουμε απαθείς και αδρανοποιούμαστε εκ του ασφαλούς, τα αποτελέσματα φυσικά δεν θα είναι τα αναμενόμενα. Ολόκληρος ο λαός, αλλά κυρίως εμείς οι νέοι που έχουμε ενδιαφέροντα, οράματα, απόψεις, ξέρουμε να διεκδικούμε και να μη συμβιβάζομαστε, πρέπει να πάρουμε δραστικά μέτρα. Το κυριότερο και ουσιαστικότερο είναι η συνειδητοποίηση του γεγονότος, ότι τα προβλήματα αυτά είναι και δικά μας, μας αφορούν και δεν πρέπει να εθελουφλούμε, αλλά αντίθετα μπορούμε να κάνουμε κάτι, ώστε η διαφορετικότητα να μην είναι μειονέκτημα, αλλά πλεονέκτημα. Νέοι δεν είναι μόνο οι σωματικά αρτιμελείς, αλλά και τα παιδιά που δεν έχουν αντικρύσει ποτέ το φως της μέρας ή είναι καθηλωμένα στα αναπηρικά αμαξίδια, αλλά τα μάτια της ψυχής τους, η θέληση για ζωή και η αισιοδοξία τους κρατά ζωντανούς, τους ανανεώνει και τους δίνει δύναμη και κουράγιο.

Πρέπει, άραγε, να επιτρέψουμε στα παιδιά μας και στα παιδιά των παιδιών μας να λύσουν τα δικά μας προβλήματα; Αλήθεια, άραγε, εμείς οι υγιείς σκεφθήκαμε ποτέ ότι πράγματα, που για μας είναι ασήμαντα, όπως το να παρακολουθείς την ανατολή του ήλιου κάθε πρωί, ή να αγναντεύεις το φεγγάρι και τα αστέρια στον ουρανό κάθε βράδυ, ή το να πας μια απλή βόλτα με το ποδήλατο, είναι γι' αυτά τα άτομα απαγορευμένοι καρποί, που δυστυχώς δεν μπορούν να γευτούν;

Ο ρατσισμός είναι ένα θέμα άμεσα συνδεδεμένο με τη ζωή αυτών των ανθρώπων, αφού η συμπεριφορά είναι τις περισσότερες φορές απάνθρωπη, αλλά και υπερβαίνει τα ρατσιστικά όρια, αρκετές φορές θεωρούνται πολίτες δεύτερης κατηγορίας, φυσικά κατώτεροι από εμένα κι εσάς και τέλος, άτομα που βρίσκονται στο περιθώριο της σκέψης μας, ή και έξω απ' αυτήν, όταν εμείς ενοχλούμαστε από την παρουσία τους. Τέτοιες ρατσιστικές ιδεολογίες έχει γίνει

επιτακτικό πλέον να εκλείψουν, γιατί αμαυρώνουν τις συνειδήσεις, καταπατούν την αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια των παραπληγικών ή τυφλών, τσαλακώνουν την προσωπικότητά τους και μειώνουν, όχι τόσο τους ίδιους, όσο εμάς τους υπόλοιπους.

Ο τρόπος που μια κοινωνία συμπεριφέρεται στις ευαίσθητες ομάδες της, δείχνει το πόσο πολιτισμένη είναι. Συνεπώς, η Ελλάδα δεν είναι, δυστυχώς, όσο πολιτισμένη θέλουμε να πιστεύουμε. Και προς κατανόηση αυτού, σκεφθείτε τους συναδέλφους μας, που βρίσκονται σε αναπηρικά αμαξίδια. Δεν ξέρω αν το προσέξατε, όμως έλειπαν από τις επισκέψεις μας στο θέατρο και στην Ακρόπολη. Και φυσικά αυτό δεν ήταν επίλογό τους.

Τα προβλήματα γενικά δεν μπορούν να λυθούν τόσο εύκολα. Η βασικότερη όμως προϋπόθεση για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων μας, είναι η προσωπική συνεισφορά του κάθε ατόμου. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι άνθρωποι φυσικά ισάξιοι και ίσως και ανώτεροι από πολλούς από εμάς, έχουν θέληση και δυο τεράστια μάτια στην ψυχή τους, απ' όπου αντλούν δύναμη για να ανταπεξέλθουν στον κόσμο μας, στον κόσμο των «τέλειων».

Το ό,τι βαδίζουμε σε μια σκοτεινή εποχή, είναι γεγονός. Το φως όμως του μυαλού και της ψυχής κυβερνά τα πάντα και καταφέρνει ακόμα και το ακατόρθωτο. Ας μην αφήσουμε, λοιπόν, τα παιδιά αυτά να χάνουν την ιδιότητά τους ως κοινωνικά όντα, ή να υποβαθμίζονται. Εμείς μπορούμε να τους χαρίσουμε ένα καλύτερο αύριο. Αυτοί ένα ειλικρινές χαμόγελο. Αρκεί.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Χρυσόστομος Καρτερός από το Νομό Σερρών έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΥΣΤΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΤΕΡΟΣ (Νομός Σερρών - Ενιαίο Λύκειο Νιγρίτας): Εξοχώτατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αξιότιμοι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, αγαπητοί συνάδελφοι, ως εισηγητής της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, σας απευθύνω τους πιο θερμούς μου χαιρετισμούς.

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να πω ότι ως εισηγητής της ως άνω επιτροπής, θα σας παρουσιάσω τα θέματα, τα οποία απασχόλησαν την πέμπτη επιτροπή κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεών της.

Το αντικείμενο της επιτροπής μας είναι πολύ σημαντικό, γιατί περιλαμβάνει ζητήματα, που συνδέονται άμεσα με την καθημερινή ζωή όλων μας και θεωρώ ότι έχουμε υποχρέωση να προσεγγίσουμε τα προβλήματα με τη δική μας ματιά, καταγράφοντας τις ελπίδες και τους πόθους μας για το μέλλον και να αναδείξουμε μια διαφορετικής ποιότητας νοοτροπία, αποδεκτή από όλους μας. Αυτό μπορεί να γίνει χωρίς να αναπαράγουμε τις αδυναμίες του πολιτικού μας κόσμου, αντι-

γράφοντας με έναν τρόπο μηχανιστικό την τακτική και τη λογική της πολιτικής των ενηλίκων.

Τα θέματα που περιλαμβάνονται στη σύνθεση κειμένων και επικεντρώνω την προσοχή μου, είναι: Αστυφιλία, αποκέντρωση, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φύλων, Τύπος και ΜΜΕ, δημόσια ασφάλεια, αλλοδαποί, σωφρονιστικά ιδρύματα, φυλακές, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία, αναξιοκρατία, πολιτική, βουλευτές, υπουργεία, κυβέρνηση, ανθρώπινα δικαιώματα, Βουλή των Εφήβων, τοπική αυτοδιοίκηση, νόμος ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ και τοπικά προβλήματα.

Για την αστυφιλία-αποκέντρωση έχει επισημανθεί ότι το πρόβλημα είναι άμεσης εθνικής προτεραιότητας. Κατά τη γνώμη μου, ο όρος «αστυφιλία» είναι αδόκιμος. Οι Έλληνες δεν φεύγουν από τις προγονικές τους εστίες, επειδή αγαπούν τη ζωή στις μεγαλουπόλεις. Η ανεργία, η οικονομική και κοινωνική καθυστέρηση, το υποβαθμισμένο επίπεδο ζωής στην ελληνική περιφέρεια ωθεί τους νέους προς τις σύγχρονες, απάνθρωπες τσιμεντούπολεις. Έτσι, σχολεία κλείνουν, χωριά ερημώνουν και εγκαταλείπονται εθνικά ευαίσθητες περιοχές.

Κρίνεται απαραίτητη η λήψη μέτρων για οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική και αθλητική ανάπτυξη της περιφέρειας.

Για τη δημόσια διοίκηση έχει επισημανθεί επανειλημμένως ότι νοσει στην πατρίδα μας. Η ευθύνη επιμερίζεται τόσο στις εκάστοτε κυβερνήσεις, όσο και στους ίδιους τους δημόσιους υπαλλήλους και στην έλλειψη υποδομών.

Προτείνονται, η διαμόρφωση ενός νομικού πλαισίου στη δημόσια διοίκηση, η ενίσχυση των υποδομών, ο καταμερισμός των ευθυνών σε όλους τους λειτουργούς της δημόσιας διοίκησης και η αυστηρή τιμωρία και πάταξη του φαινομένου διαφθοράς.

Για την ισότητα των φύλων λέγεται ότι στη χώρα μας υπάρχει ισοτιμία μεταξύ ανδρών και γυναικών. Λόγοι κοινωνικοί, προκαταλήψεις και αναστολές προκαλούν αυτή την ανισότητα.

Προτείνεται η αναβάθμιση του ρόλου της γυναίκας μέσα από την οικογένεια, την εκπαίδευση, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και η συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων, η πρόβλεψη μέτρων της εργαζόμενης γυναίκας και η προστασία της μητρότητας. Ο Τύπος και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σήμερα διαθέτουν ματεράστια δύναμη. Αναγνωρίζεται η δυνατοτητά τους για ενημέρωση, ψυχαγωγία και συμβολή στην επικοινωνία ανθρώπων και λαών. Τονίζεται ο ρόλος της στην εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας. Εκτιμάται βέβαια αρνητικά ο έλεγχος των μέσων μαζικής ενημέρωσης από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, η λειτουργία τους με αποκλειστικό σκοπό το κέρδος και η έλλειψη αισθητικής από τα προγράμματά τους.

Προτείνεται η ανάληψη πρωτοβουλιών από την πολιτεία για την αποκατάσταση του ρόλου των μέσων μαζικής ενημέρωσης και την αποδέσμευσή τους από τα οικονομικά κέντρα.

Για τη δημόσια ασφάλεια γίνεται αποδεκτό ότι

υπάρχει έξαρση της εγκληματικότητας. Είναι διάχυτη η εντύπωση, ότι η αστυνομία δεν μπορεί να την αντιμετωπίσει επαρκώς. Διαπιστώνονται και στη χώρα μας κρούσματα τρομοκρατίας.

Προτείνεται η ποσοτική ενίσχυση και η ποιοτική αναβάθμιση της αστυνομίας, ο εκσυγχρονισμός των μέσων και η βελτίωση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου.

Όσον αφορά στους αλλοδαπούς, τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια ανεξέλεγκτη είσοδος των αλλοδαπών στη χώρα μας, οι οποίοι είναι κυρίως οικονομικοί και πολιτικοί μετανάστες. Η παρουσία τόνων ξένων στη χώρα μας εκτιμάται ως αιτία για την αύξηση της εγκληματικότητας και την όξυνση της ανεργίας. Ως τόσο είναι ανησυχητικό το φαινόμενο εκδηλώσεων ρατσισμού εις βάρος τους.

Προτείνεται ο καλύτερος έλεγχος των συνόρων, η νομιμοποίηση και καταγραφή όλων των ξένων που εργάζονται έντιμα στην Ελλάδα καθώς και η λήψη μέτρων για την αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής τους.

Για τα σωφρονιστικά ιδρύματα και φυλακές γίνεται αποδεκτό, ότι το σωφρονιστικό σύστημα πάσχει. Οι φυλακές αντί να σωφρονίζουν, γεννούν νέους εγκληματίες. Τα προβλήματα δημιουργούνται από την έλλειψη υποδομής, από τη διαφθορά, από την ελλιπή εκπαίδευση προσωπικού και από την αδιαφορία της πολιτείας.

Προτείνεται ο εκσυγχρονισμός των φυλακών, η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των φυλακισμένων, η επιμόρφωση των σωφρονιστικών υπαλλήλων και η καθιέρωση εναλλακτικών ποινών για όσους δεν έχουν φυλακιστεί για σοβαρά εγκλήματα.

Για την θανατική ποινή αναπτύσσονται επιχειρήματα τόσο υπέρ όσο και κατά. Οι υπέρμαχοί της πιστεύουν ότι περιορίζει την εγκληματικότητα ενώ οι επικριτές της εκτιμούν ότι προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και δεν αποτρέπει το έγκλημα. Ωστόσο προτείνεται η κατάργησή της ενώ ορισμένοι προτείνουν τη διατήρησή της για σοβαρά μόνο εγκλήματα.

Για τη δικαιοσύνη επισημαίνεται ο ρόλος της στην ομαλή κοινωνική συμβίωση. Διαπιστώνεται όμως ότι χωλαίνει. Προτείνονται μέτρα για αμερόληπτη δικαιοσύνη, ανεξάρτητη από κάθε επιρροή.

Για την κοινωνική ανισότητα διαπιστώνονται μεγάλα προβλήματα αδικίας, εκμετάλλευσης τόσο μέσα στη κοινωνία, όσο και ανάμεσα σε κράτη και λαούς. Η επιστροφή στις πανανθρώπινες ιδέες της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, του αλληλοσεβασμού και της ισότητας μεταξύ ανθρώπων και λαών θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη προϋπόθεση των ευνομούμενων κρατών.

Στο θέμα της αξιοκρατίας και αναξιοκρατίας επικρατεί η άποψη ότι στη χώρα μας επικρατεί η αναξιοκρατία και η διαφθορά. Αυτό οφείλεται στους πολιτικούς και στην έλλειψη της παιδείας. Έχει δε ως αποτέλεσμα την ανασχεση της προόδου και της ανάπτυξης. Ο εκσυγχρονισμός του κρατικού

μηχανισμού, ο σεβασμός στους νόμους και η εν γένει βελτίωση του πολιτικού μας συστήματος είναι θεμελιώδεις αρχές που θα αναστρέψουν αυτό το κλίμα.

Για την πολιτική είναι κοινή διαπίστωση ότι η δημοκρατία είναι τρόπος ζωής. Αναγνωρίζουμε ότι το πολιτικό μας σύστημα δεν λειτουργεί καλά. Προτείνεται η δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων, η εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης και η καθέρωση της απλής αναλογικής.

Στο θέμα των Βουλευτών, Υπουργείων και κυβερνήσεων έχουν καταγραφεί αδυναμίες στη λειτουργία τους, γι' αυτό και προτείνονται μέτρα αναβάθμισης του ρόλου τους στα πλαίσια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται σε πολλές χώρες. Κύρια αίτια του φαινομένου αυτού, είναι η προώθηση των μεγάλων συμφερόντων. Προτείνονται αγώνες από τους λαούς για την επικράτηση των μεγάλων αξιών της ζωής, ο σεβασμός των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και των παιδιών.

Όσον αφορά στη Βουλή των Εφήβων, από την πλειονότητα θεωρείται σημαντικός θεσμός για την έκφραση της νεολαίας και τη συμμετοχή της στα κοινά. Υπάρχει ωστόσο και η αντίθετη άποψη που πιστεύει ότι ο θεσμός είναι αναποτελεσματικός και ανούσιος.

Διατυπώνονται προβληματισμοί και προτάσεις, τόσο για την ανάδειξη των Βουλευτών, όσο και για την λειτουργία της Βουλής των Εφήβων.

Έχουν καταγραφεί και είναι γνωστά τα τοπικά προβλήματα απ' όλες τις γεωγραφικές περιφέρειες της χώρας μας, όπως είναι γνωστές και οι λύσεις για την αντιμετώπισή τους. Εκείνο μόνο που χρειάζεται είναι πραγματική θέληση.

Για την τοπική αυτοδιοίκηση και το Νόμο Καποδίστρια, αναγνωρίζεται η σπουδαιότητα του θεσμού της αυτοδιοίκησης για την πολιτική και οικονομική ανάπτυξη κάθε περιοχής. Αναγνωρίζεται όμως και η έλλειψη πόρων και αρμοδιοτήτων και αναλύεται το σχέδιο Καποδίστριας με θετικές και αρνητικές προσεγγίσεις. Προτείνονται μέτρα ενίσχυσης του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Κλείνοντας θα ήθελα να επισημάνω ότι το δικαίωμα στην ευθύνη απέναντι σ' αυτά τα θέματα το έχουμε όλοι μας. Να συμμετέχουμε, να κρίνουμε, να ελέγχουμε, να συνυπάρχουμε, να αποφασίζουμε. Να αγωνιστούμε συλλογικά, αυτόνομα, ελεύθερα και διαφορετικά. Στο κάτω-κάτω τίποτα δεν μπορεί να γίνει για εμάς χωρίς εμάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Νικολέτα Παπαδόγιαννη, από το Νομό Κορινθίας έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ (Νομός Κορινθίας-Ενιαίο Λύκειο Βραχατίου): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, σπάνια δίνεται η ευκαιρία σ' ένα παιδί να καθήσει απέναντι από μεγαλύτερους και από

θέση ισχύος να υπερασπιστεί τους προβληματισμούς του. Αυτές τις ημέρες νομίζω ότι ζω σε όνειρο και γι' αυτό επιτρέψτε μου να σας καλέσω να ονειρευτείτε μαζί μου.

Γνήσιο παιδί της τηλεόρασης, μαθήτρια της τεχνολογικής εποχής και της έγχρωμης γνώσης, στερήθηκα τη δυνατότητα να γνωρίσω τον κόσμο μέσα από μαυρόασπρες σελίδες. Μπορώ βλέπετε να ψάξω μέσα στα τόσα κανάλια. Και τότε, βλέπω τον κόσμο μέσα από τα μάτια κάποιου άλλου, ακριβώς όπως αυτός ο άλλος θέλει να μου τον δείξει. Το όργανο που υποτίθεται ότι με εξυπηρετεί γίνεται αυτόματα οδηγός και ηγέτης του μυαλού μου. Αισθάνομαι ανήμπορη να υψώσω το ανάστημά μου στον γίγαντα που οι μεγαλύτεροι κατασκεύασαν και ονόμασαν τεχνολογικό θαύμα, γιατί πραγματικά με βολεύει και μένα. Ίσως γίνει το σκαλοπάτι για να προσφέρω και εγώ κάτι στον κόσμο που μου αφήνουν. Πώς όμως;

Μουδιασμένη κοιτάζω τις ειδήσεις των 20.30' και μερδεύω τη σκέψη μου με τόσα γεγονότα. Πεθαίνει η γη μέρα με τη μέρα. Η επάρατη νόσος θερίζει. Καταλήψεις σχολείων. Κλείσιμο δρόμων από δίκαια αγανακτισμένους αγρότες. Πνίγηκε η Κόρινθος στα νερά του Ξεριά. Φταίει για όλα η τεχνολογία που έκανε τον κόσμο να φαντάζει μικρός και εύκολος;

Σας ρωτώ: Πότε σκεφθήκαμε για τελευταία φορά πόσο κακό κάνουμε, πόσο κακό μας κάνουν; Φαίνεται ότι απ' όλη αυτή τη διαδικασία απουσιάζει ο άνθρωπος σαν αξία. Ακόμα και εμείς, πέφτουμε στην παγίδα να μιλάμε για τιμές και οικονομικές αξίες.

Θα ήταν πιά εύκολα τα πράγματα εάν υπήρχε ένας ηθικός νόμος που θα βασιζόταν στο σεβασμό για τον άνθρωπο και με μέτρο ιερές ανθρώπινες αξίες θα γινόταν φρένο σε κάθε πιθανό κίνδυνο από το δικό τους δημιούργημα.

Ονειρεύομαι, λοιπόν, ότι θα έλθει η στιγμή που δεν θα φοβάμαι το μέσον, γιατί αυτοί που κυβερνούν θα έχουν βρει τους τρόπους να το ελέγχουν, όχι μόνο για το συμφέρον τους. Η φύση δεν θα μολύνεται και οι αγρότες δεν θα κινδυνεύουν από τα φυτοφάρμακα, γιατί θα έχουμε βρει μαζί με τους σοφούς του κόσμου, νέους τρόπους καλλιέργειας. Δεν θα σκοτώνονται οι άνθρωποι στους δρόμους, γιατί θα είναι καλύτεροι. Τα αυτοκίνητα θα είναι ασφαλή και οι οδηγοί θα σέβονται τη ζωή. Δεν θα υπάρχουν κακοτεχνίες γιατί οι εργολάβοι θα σέβονται και θα υπολογίζουν το αυστηρό κράτος. Δεν θα υπάρχουν διεφθαρμένοι, γιατί η κοινωνία θα τους έχει ήδη αποβάλει. Δεν θα χρειάζεται να καταπατούν τα δάση και να τα καίνε, γιατί θα τα έχουμε νοικιάσει σε αυτούς που τόσο πολύ τα επιθυμούν.

Και βέβαια, δεν θα τολμούν οι προσωρινοί κάτοχοι να παραβούν τους κανόνες διότι θα έχουν απέναντί τους τον κόσμο όλο. Τότε, όλοι εμείς θα μπορούμε να χαιρόμαστε αυτό που τόσο απλόχερα μας προσφέρει η φύση.

Δεν θα χύνουν τα γάλατα και δεν θα πετούν τα φρούτα έξω από τις νομαρχίες και τα Υπουργεία, γιατί οι έμποροι από τη μια και οι παραγωγοί από την άλλη θα σέβονται το δι-

καίωμα του συνανθρώπου να φάει αγνά προϊόντα σε πραγματικά αληθινές τιμές.

Δεν θα πεθαίνουν οι θαλάσσιοι οργανισμοί από τους ίδιους τους ψαράδες, γιατί μικρές συνεταιριστικές οικολογικές ιχθυοτροφικές μονάδες που δε θα μολύνουν και δεν θα προσβάλλουν το περιβάλλον, θα αντικαταστήσουν την παραδοσιακή αλιεία, που χάριν του εύκολου κέρδους αφανίζει κάθε μορφή θαλάσσιας ζωής μέσα στα δίχτυα της μηχανότρατας.

Δεν θα ρυπαίνουν οι βιομηχανίες τον αέρα, τα ποτάμια και τη θάλασσα και το κράτος θα δίνει ισχυρά κίνητρα για καθαρές τεχνολογίες. Την ίδια στιγμή θα υπάρχει πανίσχυρη επιτροπή περιβάλλοντος που θα ελέγχει και θα επεμβαίνει άμεσα.

Δεν θα ντρεπόμαστε για τα χάλια του τουρισμού, γιατί θα επιτρέπεται να ασχολούνται με αυτόν μόνο άνθρωποι που μέσα τους φέρουν το γνήσιο ελληνικό πολιτισμό.

Δε θα φοβόμαστε το ξενόφερτο γιατί θα μπορούμε να αφομοιώνουμε το καλύτερο και να απορρίπτουμε το κακό.

Δεν θα φοβηθούν τότε να αφήσουν τον κόσμο σε εμάς τους κληρονόμους τους γιατί θα ξέρουν ότι μας εκπαίδευσαν να γίνουμε καλύτεροι από τους προηγούμενους ούτε θα ντρέπονται για τον κόσμο που μας άφησαν, γιατί θα είναι καλύτερος από αυτόν που μας παρέδωσαν.

Επιτρέψτε μου να παραφράσω τον Κίπλινγκ και να καταλήξω με αυτά τα λόγια:

«Αν μπορείς να κυβερνήσεις χωρίς να χάσεις την αρετή, τότε ο κόσμος σου ανήκει και μπορείς να τον εμπιστευθείς στα παιδιά να τον εξουσιάζουν, γιατί σ' αυτά δικαιολογείται η φαντασία. Γιατί εμείς τα παιδιά δεν είμαστε μόνο το μέλλον αλλά είμαστε και το παρόν αυτού του κόσμου».

Συνάδελφοι, σας καλώ να ψηφίσετε τις προτάσεις που εγκρίναμε στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, στο σύνολό τους. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Ιωάννα Αλευριάδου από την Β' Περιφέρεια της Αθήνας, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΛΕΥΡΙΑΔΟΥ (Β' Περιφέρεια Αθήνας - Α' Εν. Λύκειο Δάφνης): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί και κύριοι Βουλευτές, αγαπητά μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων και αγαπημένοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, σας καλημερίζω.

Θα ήθελα να ασχοληθώ με ένα θέμα που κατά τη γνώμη μου είναι πολύ σημαντικό και μας αφορά όλους, τη μόλυνση και την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Περιβάλλον είναι ο οργανικός και ο ανόργανος κόσμος που περιβάλλει τον άνθρωπο. Από τη στιγμή που εμφανίστηκε ο άνθρωπος στη γη, το φυσικό περιβάλλον αποτέλεσε πηγή ζωής γιατί μέσα σ' αυτό γεννιέται, ζει και διαπλάθεται και εργάζεται ο άνθρωπος. Το περιβάλλον όχι μόνο καθόρισε και

στήριξε τη ζωή του ανθρώπου, αλλά αποτέλεσε και πηγή έμπνευσης. Δεν επηρέασε μόνο την ηθική του υπόσταση αλλά και την πνευματική.

Παρ' όλα τα αγαθά που προσφέρει το περιβάλλον στον άνθρωπο, ο άνθρωπος έχει καταφέρει να υποτάξει και να θέσει στην υπηρεσία του ακόμα και τους φυσικούς νόμους. Αυτή η προσπάθεια ανθρωποποίησης του φυσικού περιβάλλοντος έχει και το τίμημά της. Διαπιστώνουμε ότι τα οικοσυστήματα έχουν διαταραχθεί και η παρέμβαση του ανθρώπου πάνω στο περιβάλλον είναι τόσο μεγάλη που ξεπερνάει κατά πολύ τη δυνατότητα της αναπλήρωσης που έχει η ίδια η φύση. Έτσι δημιουργήθηκε το οικολογικό πρόβλημα που καλείται ο σημερινός άνθρωπος να αντιμετωπίσει. Μερικά από τα πιο σημαντικά προβλήματα της φύσης είναι η εξαφάνιση πολλών ειδών ζώων και φυτών λόγω της καταστροφής ή της μόλυνσης του φυσικού τους περιβάλλοντος. Κάποια ζώα μάλιστα είναι ήδη προς εξαφάνιση λόγω του ανεξέλεγκτου και λαθραίου κυνηγιού τους για το δέρμα τους ή τη γούνα τους και το κρέας τους όπως η φάλαινα, ο λευκός καρχαρίας, τα πάντα και πολλά άλλα ζώα. Ας μην ξεχνάμε τη μόλυνση της θάλασσας από τα απόβλητα των εργοστασίων, τα σκουπίδια των καραβιών και το σημαντικότερο, την καταστροφή του θαλάσσιου κόσμου και της θαλάσσιας ζωϊκής ισορροπίας στον Ειρηνικό Ωκεανό λόγω των πυρηνικών δοκιμών κυρίως από τους Γάλλους.

Ακόμα, έχουμε την καταστροφή του όζοντος και τη μόλυνση της ατμόσφαιρας από τα αέρια απόβλητα, τα φουγάρα των εργοστασίων, τα καυσαέρια και τα φυτοφάρμακα που σε συνδυασμό με τη βροχή μολύνουν και το έδαφος.

Τα καυσαέρια μαζί με τα ψηλά κρύα και γκρίζα κτίρια συμβάλλουν στην αποπνικτική ατμόσφαιρα των μεγάλων πόλεων, γι' αυτό άλλωστε και τις αποκαλούμε πόλεις-τέρατα.

Επίσης, υπάρχει και η ασυλλόγιστη υλοτόμηση ή ακόμα και εμπρησμοί στα δάση οι οποίοι τα ισοπεδώνουν και έχουν σαν αποτέλεσμα τη διάβρωση του εδάφους. Έτσι, με μία βροχή πλημμυρίζουν οι πόλεις και γίνονται ζημιές.

Αξίζει να αναφέρουμε το μεγάλο μέρος των δασών του Αμαζονίου, το οποίο έχει καταστραφεί για να οικοδοποιηθεί. Πιστεύω ότι ο πρώτος και ίσως ο σπουδαιότερος παράγοντας είναι ο ίδιος ο άνθρωπος ο οποίος είναι θύμα και θύτης, γιατί μια ζωή είναι χαμένος μέσα σε αυτήν την κατάσταση που δημιούργησε ο ίδιος με την ανευθυνότητά του.

Μέσα σε ένα απατηλό όνειρο ότι θα γίνει πιο ευτυχισμένος, δημιούργησε τις προϋποθέσεις για ένα πραγματικό εφιάλη, όπως εμφανίζεται σήμερα. Βουνά χωρίς δέντρα, γη χωρίς φυτά και θάλασσα χωρίς ζωή.

Κατά τη γνώμη μου, γι' αυτή την καταστροφή της φύσης συμβάλλουν πολλοί παράγοντες. Πολλά ζώα κινδυνεύουν τώρα να εξαφανιστούν και έχουν συμπεριληφθεί στο λεγόμενο κόκκινο βιβλίο. Οι κατάλογοι των ζώων που κινδυνεύουν ενημερώνονται συνεχώς και συμπεριλαμβάνουν απειλούμενα

είδη. Υπάρχουν εκατοντάδες από θηλαστικά, πουλιά, ερπετά και αμβίβια, καθώς ψάρια και ασπόνδυλα, τα οποία δεν θα ζήσουν μέχρι το 2000, εκτός αν τα προστατεύσουμε.

Η ανεξέλεγκτη τεχνολογική ανάπτυξη, η επιστήμη, δεν κατηγορείται ότι απέτυχε, αλλά αντίθετα γιατί πέτυχε έτσι ώστε οι τεχνολογικές της εφαρμογές να εφαρμόζονται απρόσεκτα. Ακόμη τα σύγχρονα μηχανήματα μολύνουν την ατμόσφαιρα, τα τεράστια παραγωγικά εργοστάσια δημιουργούν τοξικά κατάλοιπα, τα οποία γίνονται επικίνδυνα οπουδήποτε και αν ριφθούν, στον αέρα ή στη θάλασσα.

Επίσης, ο υπερσυγκεντρωτισμός κατ' οίκον σε πόλεις που στήθηκαν πρόχειρα χωρίς υποδομή, χωρίς χωροταξική ανάπτυξη, χωρίς ρημοτομία, δίχως πάρκα, δίχως πνεύμονες πρασίνου, δίχως οργανωμένα μέσα μαζικής μεταφοράς με τρομακτικό αριθμό αυτοκινήτων τα οποία έκαναν τη ζωή μας αφόρητη και εισήγαγαν την ατμοσφαιρική ρύπανση με κορυφαία εκδήλωσή της το νέφος, το οποίο τελικώς αντιμετωπίζεται με ημίμετρα.

Η αλαζονία αρκετών ανθρώπων να αποκτήσουν εύκολο και γρήγορο χρήμα από το παράνομο και ασυλόγιστο κυνήγι, τα νέα πυρηνικά όπλα, τα οποία για να βγούνε στην αγορά πρέπει να δοκιμαστούν στις θάλασσες, παρ' όλες τις προσπάθειες να αργοπορήσουμε την αύξηση των πυρηνικών όπλων, οι πυρηνικές δοκιμές συνεχίζονται. Μερικές από τις δοκιμές αυτές γίνονται υπογείως και άλλες σε ακατοίκητες περιοχές.

Οι έρημοι και τα μικρά νησιά στον Ειρηνικό Ωκεανό έχουν καταστραφεί από εκρήξεις εξαφανίζουν τα ζώα και τα φυτά και δημιουργούν επικίνδυνα ραδιενεργά σύννεφα.

Όλα αυτά συμβάλλουν στη ραγδαία καταστροφή του περιβάλλοντος, αλλά και η φύση με τη σειρά της εκδικείται τον άνθρωπο, με την καταστροφή που της έχει κάνει δημιουργώντας του προβλήματα στην καθημερινή του ζωή και στην υγεία του.

Φαντάζομαι στο κοντινό μέλλον ένα κόσμο φυσικής ισορροπίας με όλα τα είδη ζώων συμπεριλαμβανομένου και του ανθρώπου να συζούν ειρηνικά χωρίς το ισχυρό ζώο, ο άνθρωπος δηλαδή να υποτάσσει και να σκοτώνει τα υπόλοιπα ζώα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι του χρόνου λήξεως ομιλίας της Εφθήβου Βουλευτού)

Ακόμη πόλεις ανθρώπινες με όμορφα πάρκα γεμάτες πράσινο και με ποικίλα φυτά. Θάλασσες καθαρές και πλούσιες με σωστή αλυσίδα ζωής. Δάση άγρια να μπορούν να προφυλάξουν και να θρέψουν άγρια ζώα και σπάνια φυτά χωρίς να ενοχλούνται από κανέναν. Καθαρός αέρας για να μην κινδυνεύει η υγεία μας. Αν ο κόσμος ήταν έτσι σίγουρα όλοι οι άνθρωποι θα ήταν χαρούμενοι και αγαπημένοι με λιγότερα προβλήματα.

Υπάρχουν πολλές οικολογικές οργανώσεις, αλλά οι πιο σημαντικές είναι οι WWF και η GREEN PEACE. Και οι δύο οργανώσεις έχουν πλούσιο έργο και κάποια

μάλιστα από τα μέλη του έχουν κινδυνεύσει ακόμη και τη ζωή τους για να πετύχουν το σκοπό τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητή Ιωάννα, λυπάμαι, αλλά ο Κανονισμός ισχύει για όλους. Πρέπει να συντομεύσεις γιατί έχεις υπερβεί το χρόνο που δικαιούσαι.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΛΕΥΡΙΑΔΟΥ (Β' Αθήνας - 1ο Ενιαίο Λύκειο Δάφνης): Ο καθένας μας πρέπει να καταβάλει την επιβαλλόμενη φροντίδα για τη διατήρηση του περιβάλλοντος με τις πράξεις του σαν άτομο, αλλά και σαν μέλος της κοινωνίας. Άλλωστε η προστασία του περιβάλλοντος είναι μία προσωπική υπόθεση του κάθε υπεύθυνου ατόμου που αντιλαμβάνεται το μέγεθος του προβλήματος.

Θα ήθελα να τελειώσω την ομιλία μου με μερικούς στίχους από ένα ποίημα που μας διάβασε χθες ο αγαπητός κ. Σαμαράκης.

«Κοίτα τη φύση γύρω σου, τί ομορφιά τί χάρη που από τα δάση έμεινε μόνο ξερό χορτάρι. Και σκέφτεσαι πώς θα 'θελα τον κόσμο εγώ να κτίζω, μα το γαλάζιο του ουρανού έγινε τώρα γκριζό».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θέλω να παρακαλέσω θερμά όσες και όσους –λέω όσες γιατί είστε περισσότερα τα κορίτσια– θα λάβετε το λόγο, να τηρείτε το χρόνο που ορίζει ο Κανονισμός, τα τέσσερα λεπτά. Ένα λεπτό πριν λήξει ο χρόνος, χτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι, ώστε να μη στερήσετε τη δυνατότητα από τους επόμενους να μιλήσουν στην ώρα τους και όχι σε ένα κουρασμένο, ενδεχομένως, ακροατήριο πολύ αργά.

Η Ιωάννα Αρβανιτίδου από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΟΥ (Β' Αθήνας - Α' Ενιαίο Λύκειο Χαλανδρίου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπημένε μας αιώνιε έφηβε κ. Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές, σήμερα είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη που μου δόθηκε η ευκαιρία να εκφράσω ενώπιόν σας έναν προβληματισμό, που θέλω να ελπίζω πως δεν είναι μόνο δικός μου, αλλά αποτελεί μια συνεχή ανησυχία των νέων της ηλικίας μου, καθώς και όλου του έθνους μας.

Είμαι Ελληνίδα, ωστόσο συχνά αναρωτιέμαι τι είναι Ελλάδα. Μπορεί κανείς σας να μου απαντήσει; Ωστόσο υποθέτω πως κάπου εδώ συναντούμε μια δυσκολία, αφού η Ελλάδα μας δεν περιγράφεται με κοινότητες λέξεις. Την πιο εύστοχη απάντηση στο ερώτημα αυτό την έδωσε η αξέχαστη Μελίνα μας, «Ελλάδα είναι πολιτισμός». Βασισμένη σ' αυτή την άποψη εύλογα μου γεννιέται η απορία, για πόσο καιρό ακόμη η Ελλάδα μας θα συνεχίσει την ένδοξη πορεία της στο πέρασμα των χρόνων. Θα συνεχίσουμε για πολλά χρόνια να βλέπουμε αυτό το μικρό αστέρι του χάρτη να λάμπει αυτόφωτα; Η λάμψη του αστεριού αυτού είναι επισφαλής, αφού ο πο-

λιτισμός μας, δηλαδή η Ελλάδα κατά την Μελίνα παραμελείται, κακοποιείται και σπηλώνεται συστηματικά από πολλούς, κυρίως από εμάς τη νεολαία, που όπως θέλουν να λένε και εμείς να πιστεύουμε, αποτελούμε το μέλλον αυτού του τύπου.

Οι φορείς του πολιτισμού, όπως η παράδοση, η γλώσσα, η τέχνη, νοθεύονται αβασάνιστα και επηρεαζόμενοι από ξενόφερτα πολιτιστικά στοιχεία αλλοιώνονται. Αυτό εγκυμονεί άμεσους κινδύνους στη διατήρηση της εθνικής μας ταυτότητας και στη συνέχιση της πνευματικής μας κληρονομιάς. Φοβάμαι και ανησυχώ, καθώς αυξάνεται συνεχώς το ενδεχόμενο ενός ανεπαίσθητου αφελληνισμού στις εως τώρα ελληνικές καρδιές μας.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ζωής του νεοέλληνα προβάλλουν ολοένα και περισσότερο ξενόφερτα πρότυπα ζωής. Επιπλέον, η βάνουση μεταχείριση της γλώσσας μας και η άκριτη εισαγωγή ξένων λέξεων σε αυτή, συντελεί στην αλλοτρίωση του ελληνισμού και στην υποδούλωση των Ελλήνων σε ξένους πολιτισμούς.

Είναι χαρακτηριστικό του νεοέλληνα να ρίχνει το βάρος των δικών του ευθυνών σε ξένες πλάτες. Πόσοι αλήθεια είναι αυτοί που ενδιαφέρθηκαν για τα λαογραφικά μουσεία, για τους πολιτιστικούς συλλόγους, για τους παραδοσιακούς χορούς και τις τέχνες; Ελάχιστα.

Τα παραπάνω είναι στην ευθύνη ανθρώπων με μεράκι, αγάπη και πίστη στην παράδοση, που φυσικά, δεν περιμένουν ιδιαίτερες επιδοτήσεις από το κράτος και καλύπτουν αυτοί όλα τα έξοδα ανιδιοτελώς.

Επιτέλους, όλοι οφείλουμε να είμαστε σε συνεχή εγρήγορση και να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την αδιάκοπη ανάδειξη της Ελλάδας, οι οποίες βέβαια θα τελεσφορήσουν μόνο εάν το σύνολο των Ελλήνων συσπειρωθεί για την επίτευξη αυτού του ονείρου.

Η θέληση για δημιουργία Ενωμένης Ευρώπης ως μην αποτελεί αφορμή για πολιτιστική επιμειξία που επιφέρει ποικίλους κινδύνους. Είναι απαραίτητο ωστόσο, χωρίς τάση σωβινισμού, να αφομοιώσουμε γόνιμα τα υψηλής ποιότητας ξένα στοιχεία πολιτισμού για την επιτυχή συνέχιση και διεύρυνση του δικού μας, αφού ο πολιτισμός είναι ένας ζωντανός, εξελίξιμος και εύπλαστος οργανισμός.

Καλούμε εσάς, τους προκατόχους μας να μας μεταδώσετε το φως της παράδοσης την οποία αγαπήσατε και βάσει της οποίας ζήσατε. Η ελληνική παιδεία να δώσει έμφαση στην ελληνική παράδοση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να πάντουν να θεωρούν την προβολή πολιτιστικών στοιχείων αναγκαίο κακό στο πρόγραμμά τους.

Γύρω μας όλοι καιροφυλακτούν και караδοκούν, τότε θα αποδυναμωθεί η εθνική μας πυγμή. Γι' αυτό ως βιαστούμε, γιατί αν χαθεί η παράδοση, χάνεται η εθνική μας ταυτότητα και η ιδιαιτερότητά μας ως λαός. Και πιστέψτε με, αυτό αποτελεί για πολλούς την

καταλληλότερη αφορμή για να μας πλήξουν ως έθνος. Η συνέχιση του πολιτισμού μας σε ένα κόσμο που υφίσταται ραγδαίες μεταβολές αποτελεί ευθύνη προσωπική κάθε συμπατριώτη μου, γιατί σύμφωνα με τα λόγια μιας ιρλανδικής παροιμίας, μια μελωδία διαρκεί περισσότερο από το τραγούδι των πουλιών και μια ιστορία διαρκεί περισσότερο από τον πλούτο του κόσμου.

Στη διαφύλαξη του πολιτισμού μας αντικατοπτρίζεται η διαφύλαξη της λάμψης της Ελλάδας, της δικής μας Ελλάδας βρε παιδιά!

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Μάριος Ασιώτης από την Κύπρο έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΑΣΣΙΩΤΗΣ (Νομός Λάρνακας - Πονόκριο Λύκειο Λάρνακας): Έντιμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές. Απολογούμαι: Για πολλοστή φορά θα σας μιλήσουμε για θέματα τα οποία ελέγχθησαν και σε περασμένες συνόδους. Όμως σαν Ελληνοκύπριος θεωρώ χρεος μου να σας μιλήσω γι' αυτά. Η επιμονή μας να ενταχθούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μας οδήγησε σε αλλεπάλληλες υποχωρήσεις στις συνομιλίες μας για το Κυπριακό και όχι μόνο.

Φθάσαμε σε σημείο να λέγεται ότι συζητούμε με τον Τούρκο κατακτητή για εκ περιτροπής προεδρεία, για συνομοσπονδία, για μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης ακόμη και για αλλαγή των βιβλίων που διδάσκονται στα σχολεία, ώστε να μην καλλιεργείται το μίσος μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Τί θα διδάσκουν δηλαδή στην επόμενη γενιά; Ότι ο Σολωμός Σολωμού και ο Τάσος Ισαάκ πέθαναν απο τροφική δηλητηρίαση;

Ένα άλλο στοιχείο για μία σωστή εξωτερική πολιτική είναι η διαφώτιση που γίνεται στο εξωτερικό και σ' αυτό τον τομέα δυστυχώς υστερούμε. Οι Τούρκοι μας έχουν κάνει σκόνη στο διαδίκτυο. Διαθέτουν τεράστια κονδύλια για να βεβαιωθούν ότι όποιος ξένος θέλει να μάθει για την Κύπρο, θα μάθει πρώτα για την τούρκικη δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου.

Η ηρωική μορφή της μάνας στο οδόφραγμα της ντροπής, ανέλαβε εκστρατεία διαφώτισης των ξένων τουριστών. Άδικος ο κόπος, διότι την ίδια ώρα που οι ξένοι τουρίστες με δάκρυα στα μάτια φεύγουν αγανακτισμένοι απο τις θηριω-δίες των Τούρκων, εμείς διοργανώνουμε επισκέψεις στα κατεχόμενα ή χαζοχαρούμενες συναυλίες στο στάδιο Ταξίμ που σημαίνει διχοτόμηση τη μέρα μνήμης της γενεοκτονίας των Ποντίων.

Το γενικό συμπέρασμα από όλα αυτά είναι ότι η Τουρκία με μία σταθερή εξωτερική πολιτική, κατάφερε να αντιστρέψει τους ρόλους. Το Κυπριακό δεν είναι πλέον θέμα εισβολής ή κατοχής, αλλά θέμα δύο κοινοτήτων. Τα τουρκικά πανεπιστήμια στα κατεχόμενα αναγνωρίζονται και συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια διεθνούς κύρους όπως το Χάρβαρντ.

Αυτά και πολλά άλλα αποδεικνύουν πόσο αδύναμη είναι

η εξωτερική πολιτική μας έναντι αυτής της Τουρκίας. Προτείνω λοιπόν τα ακόλουθα:

Πρώτον, να μην προσερχόμαστε σε διαπραγματεύσεις που ξέρουμε ότι δεν θα οδηγήσουν πουθενά. Αρκετά παίξαμε το ρόλο του καλού παιδιού.

Δεύτερον όχι στο μονομερές μορατόριο. Ναι στην ενίσχυση του νέου αμυντικού δόγματος. Τα ελληνικά αεροπλάνα να πετούν πάνω από την Κύπρο.

Τρίτον, να δοθούν από την Κυβέρνηση της Κύπρου πιο πολλά κονδύλια για διαφώτιση.

Τέταρτον, χάραξη κοινής ενιαίας πολιτικής Ελλάδας και Κύπρου. Θέλουμε πιο στενή συνεργασία.

Η δική μου πατρίδα έχει μοιρασθεί στα δυο. Ποιό από τα δύο κομμάτια πρέπει να αγαπάω; Και τα δυο. Διότι εμείς δεν ξεγράφουμε πατρίδες. Τέλος, εύχομαι να λυθούν όλα τα προβλήματα του ελληνισμού: Θράκη, Μακεδονία, Κάρπαθος, Βόρεια Ήπειρος. Λαός ενωμένος, ποτέ νικημένος. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Γεώργιος Βαρσάμης από το Νομό Τρικάλων έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΣΑΜΗΣ (Νομός Τρικάλων - 7ο Ενιαίο Λύκειο Τρικάλων): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί φίλοι και φίλες. Είμαι ένας από τους μόντε Εφηβους Βουλευτές του Νομού Τρικάλων και μάθητς του 7ου Ενιαίου Λυκείου.

Αρχικά νοιώθω την ανάγκη να ευχαριστήσω τόσο τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Κακλαμάνη που είχε την έμπνευση αυτού του υπέροχου θεσμού, όσο και τον κ. Αντώνη Σαμαράκη που με το ήθος του και τη στάση του δίνει ιδιαίτερο κύρος και αίγλη στο Σώμα της Βουλής των Εφήβων.

Όσο για τον εαυτό μου, αισθάνομαι πολύ τυχερός που είχαν την ευκαιρία να επιλεγώ και να συμμετάσχω ως μέλος των εργασιών της Δ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων. Όμως θα ήθελα να εκφράσω παράλληλα τη δυσарέσκεία μου γιατί βρέθηκα να διαπραγματεύομαι θέματα άσχετα με αυτά που εγώ είχα επιλέξει. Πιστεύω ότι θα ήταν καλύτερο ο καθένας να θίξει θέματα που τον απασχολούν περισσότερο και τα βιώνει. Έτσι ίσως έβγαινε προς τα έξω η νεανική φαντασία και ίσως ικανοποιούσε σε μεγάλο βαθμό το σύνθημα της φετινής Βουλής των Εφήβων «η φαντασία στην εξουσία» που δελεάζει τους νέους και τους δίνει φτερά για οράματα και αγώνες. Σύνθημα που δίνει στους ενήλικες μία δόση νοσταλγίας για το Μάη του 1968 και τα παιδιά των λουλουδιών και συνάμα μία δόση απογοήτευσης.

Γιατί εκείνοι οι νέοι του '68 ως ενεργοί πολίτες και πολιτικοί του σήμερα, έγιναν υπηρέτες των σατανιστικών σχεδίων των ισχυρών βιομηχανιών του πολέμου και βομβάρδισαν ανθρωπισμό, περιβάλλον και άνθρωπο. Βομβάρδισαν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τη σκέψη και την ίδια μας τη γλώσσα. Και όλα αυτά εν ονόματι του ανθρωπισμού από τους οραματιστές και

ιδεολόγους του Μάη του '68. Τα Στέλλο και οι Τόμαχοκ, οι τραυματίες και οι νεκροί, τα караβάνια των προσφύγων δεν άφησαν χώρο για φαντασία σ' αυτή τη Βουλή των Εφήβων.

Τα ΜΜΕ από την άλλη πλευρά, με τους δικούς τους ανελέητους βομβαρδισμούς καθημερινά ανταγωνίστηκαν επάξια να δώσουν το δικό τους πόλεμο, έχοντας στην υπηρεσία τους όλα τα μέσα: Τρομακτικό ήχο, ανατριχιαστικές εικόνες, εντυπωσιακές φράσεις, ακρωτηριασμένα κορμιά, πόνο και βία.

Η θεαματικότητα και η ακροαματικότητα ανέβηκαν στα ύψη. Τα πλήθη καθλώθηκαν στον καναπέ, τρομαγμένα αρχικά, αδιάφορα στη συνέχεια, απολαμβάνοντας ένα ωραίο πιάτο ή πίνονας το καφεδάκι τους και παρακολουθώντας και πραγματικό πόλεμο, έτσι για ποικιλία, για έξοδο από την ανία και την πλήξη της ρουτινιάρικης ζωής και του ψευτοπολέμου των ταινιών της Τ.Β. Ο πρώτος μήνας τουλάχιστον απέφερε πολλά κέρδη στα κανάλια πληροφόρησης.

Μετά ξεκίνησε ένας άλλος πόλεμος μεταξύ των ΜΜΕ της Ελλάδας από τη μια και της Δυτικής Ευρώπης και της Αμερικής από την άλλη. Οι μεν κατηγορούσαν τους δε για παραπληροφόρηση και προπαγάνδα. Πρόβαλαν το θέμα του πολέμου ανάλογα με τα συμφέροντά τους. Οι πραγματικότητες έγιναν πολλές. Εισηγήσεις διαδέχονταν η μια την άλλη και ανέδειξαν και πάλι τους μεγάλους κινδύνους που εγκυμονούν τα σύγχρονα ΜΕΔΙΑ στις ελεύθερες δημοκρατούμενες πολιτείες.

Έτσι η άποψη ότι στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν αδιέξοδα σήμερα ανασκευάζεται και δείχνει πόσο η ελευθεροτυπία και η δημοσιοποίηση, βασική αρχή της δημοκρατίας, έγιναν μπουμερανγκ εναντίον της και μας στρέφει στη λογοκρισία, ίδιον αυταρχικών και φασιστικών καθεστώτων, μήπως και διασώσουμε τις ανθρώπινες κοινωνίες από την υπερεξουσία και τις αυθαιρεσίες των αγωγών μορφοποίησης της κοινής γνώμης. Τι μπερδεμα αλήθεια! Τι φοβερές αντιφάσεις!

Και βέβαια, αυτή η στροφή στη λογοκρισία να ακούγεται από το στόμα ενός νέου είναι λυπηρό και απαισιόδοξο. Ακούγεται χωρίς φαντασία και θα δώσει το έναυσμα στους δημοσιογράφους και πάλι σήμερα, να μας κατονομάσουν φασιστοειδή, νέους με ξύλινη γλώσσα, χωρίς φαντασία και αυθορμητισμό.

Μάθετε λοιπόν πως αν συμβαίνει αυτό, δεν φταίμε εμείς. Μεγάλη ευθύνη φέρετε εσείς, δημοσιογράφοι, εφημερίδες και ειδικά η τηλεόραση. Είμαστε δικά σας παιδιά, γέννημα θρέμμα του θαυμαστού κόσμου της ελεύθερης πληροφόρησης.

Εσείς ατονίσατε τον νεανικό αυθορμητισμό μας και ευνουχίσατε τη φαντασία μας με τα σκουπίδια που μας σερβίρετε καθημερινά στα μορφωτικά και ψυχαγωγικά σας προγράμματα. Η κακοτεχνία και η προχειρότητα, η χυδαιότητα και η βία κρατούν ναρκωμένη τη σκέψη μας, ενώ η έντονη προβολή της χλιδής, του υλιστικού ευδαιμονισμού και της η-

δυσάθειας διαμορφώνουν ανθρώπους αδιάφορους και αποπροσανατολισμένους, χωρίς μηχανισμούς αντίστασης, πειθήνια όργανα της μαζικής εικόνας και του μαγευτικού κόσμου των μέσων χειραγώγησης.

Αυτά λοιπόν προσφέρετε εσείς, κύριοι, υπηρέτες της κοινής γνώμης, που γίνετε φερέφωνα των αφεντικών σας, των ισχυρών οικονομικών παραγόντων από τους οποίους εξαρτάσθε. Προτού λοιπόν κατηγορήσετε εμάς, κάντε τον αυτοέλεγχό σας.

Αν θέλετε να διαμορφώσετε νέους ελεύθερους, οραματιστές και καινοτόμους, αν θέλετε να απευθύνεσθε σε ένα κοινό επιπέδου, γίνετε πραγματικά υπηρέτες της σωστής και ελεύθερης διάδοσης των πληροφοριών. Προβάλλετε προγράμματα ποιοτικά, καλύψτε το ανατριχιαστικό πρόσωπο της βίας με την προβολή του ωραίου, της υψηλής αισθητικής και της ανθρωπιάς. Χρησιμοποιείστε τη μεγάλη σας δύναμη για κάτι εκπληκτικό, για έναν πολίτη ελεύθερο, αγωνιστή και φρουρό της δημοκρατίας, με κριτικό μάτι και αυτί. Μείνετε κοντά στις ανησυχίες του νέου του 2000. Καθοδηγείστε μας σωστά. Σας θέλουμε φάρους, φωτεινούς σηματοδότες και φρουρούς της δημοκρατίας. Αφήστε μας να διαμορφώσουμε προσωπική και ελεύθερη, νεανική άποψη. Πιστέψτε ότι και φαντασία έχουμε και οράματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Εμμανουέλα Γουλιδάκη, από το Νομό Ηρακλείου, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΓΟΥΛΙΔΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου, Ενιαίο Λύκειο Χάρκα): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, εξοχώτατε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αγαπητοί μου φίλοι έφηβοι βουλευτές, ο περιορισμένος χρόνος που μας παραχωρεί ο Κανονισμός δεν προσφέρεται για εκτενή ανάλυση και στήριξη των προτάσεών μας. Ο σημαντικός αυτός θεσμός που δημιουργήθηκε και στέριωσε αυτά τα τέσσερα χρόνια με την πρωτοβουλία σας, κύριε Πρόεδρε, και με τη στήριξη τόσο σημαντικών προσώπων της ελληνικής γνώσης, μας έδωσε τη δυνατότητα για την απόκτηση μιας τεράστιας εμπειρίας.

Επί της ουσίας του θέματος ως μέλος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και σε λίαν περιληπτική ανάπτυξη για να μην καταχραστώ το χρόνο σας, προτείνω:

Πρώτον, τον περιορισμό και τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης. Την ανάπτυξη κινήτρων για όσους υπηρετούν σε παραμεθώριες περιοχές. Τη στήριξη και χρηματοδότηση των νέων δήμων προερχομένων από το σχέδιο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, την ανάπτυξη της υπαίθρου για την αντιμετώπιση της αστυφιλίας. Την απλοποίηση των διαδικασιών για την εξυπηρέτηση του πολίτη με περαιτέρω απλο-ποίηση του ν.1599/86.

Δεύτερον, για το φλέγον πρόβλημα των ημερών μας, αυτό της δημόσιας ασφάλειας, έδωσα αναλυτικά

τις προτάσεις μου στις συνεδριάσεις της Επιτροπής. Συνοπτικά: Να στηριχθεί το έργο των ασυνείδητων αστυνομικών με αναμόρφωση πεπαλαιωμένων νόμων, όπως για τη χρήση των όπλων τους, που ισχύει από τη δεκαετία του 1940. Να γίνει σοβαρός σχεδιασμός και αναμόρφωση του οργανογράμματος της Αστυνομίας. Να ενισχυθεί ο πενιχρός μισθός τους και ταυτόχρονα να παταχθούν οι επίορκοι. Να χρηματοδοτηθεί πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των μέσων της Αστυνομίας. Ο λαός απαιτεί να υπάρξει ασφάλεια και προστασία της ζωής και της περιουσίας. Ο ίδιος πρέπει να βοηθήσει το έργο της Αστυνομίας.

Τρίτον, συνάρτηση των παραπάνω η σωστή απονομή της δικαιοσύνης. Να εκσυγχρονιστούν τα δικαστήρια και να μηχανογραφηθούν οι δικαστηριακές διαδικασίες. Να συντομευθεί ο χρόνος εκδίκασης των υποθέσεων. Να μην ισχύουν οι ευεργετικές διατάξεις της δικαιοσύνης για τους καθ' έξιν εγκληματίες, τους εμπόρους ναρκωτικών, τους εμπόρους λευκής σαρκός, τους οικονομικούς εγκληματίες. Να ιδρυθεί υπηρεσία εσωτερικών υποθέσεων στο σώμα των δικαστών και εισαγγελέων και να λογοδοτούν οι υπεύθυνοι της παράνομης αποφυλάκισης.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι του εσωτερικού και του ελληνισμού της διασποράς, η χώρα μας αυτή που ενέπνευσε τις πανανθρώπινες αξίες, την ίδια τη δημοκρατία, δεν πρέπει να μείνει ουραγός στις εξελίξεις. Η προσπάθεια πρέπει να είναι συλλογική. Η ανάπτυξη και η πρόοδος πρέπει να συνοδεύεται από αξίες. Πρέπει να προχωρήσουμε με γοργά βήματα στην Ενωμένη Ευρώπη για να μη χάσουμε το τρένο που οδηγεί στην ευημερία. Στον 21ο αιώνα που σε λίγο πατάμε, η ανάπτυξη των σχέσεων με τις γειτονικές χώρες, η εξομάλυνση των διαφορών μας, η ανάπτυξη της χώρας είναι βήματα που θα μας οδηγήσουν.

Δυνατές Ένοπλες Δυνάμεις, οικονομία, εκσυγχρονισμός, κάνουν την Ελλάδα ισχυρή, σεβαστή σε φίλους και εχθρούς. Όλοι ας βοηθήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι σε αυτό το σημείο, θα διακόψουμε για να αποχωρήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, τον οποίο θα συνοδεύσω στην έξοδο και θα επανέλθουμε στις 11.55' ακριβώς, όπου θα συνεχίσουμε τη συνεδρίασή μας.

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό οι έφηβοι βουλευτές σηκώνονται όρθιοι και χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Η Έφηβος Βουλευτής κυρία Βασιλική Γκόλια από τη Γερμανία έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΚΟΛΙΑ (Λύκαιο Βούπερταλ - Γερμανία):

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, σας χαιρετώ εκ μέρους του ελληνικού Λυκείου Βούπερταλ της Γερμανίας, όπου φοίτησα στην Α' Λυκείου.

Η φετινή σχολική χρονιά ήταν ασύγκριτα δυσκολότερη από τις προηγούμενες γυμνασιακές. Χρειάστηκε περισσότερη και συστηματικότερη προσπάθεια και μελέτη για επιτυχή ανταπόκριση σε διαφορετικού τύπου εξετάσεις που υποβλήθηκαν στα τετράμηνα και ειδικά στα γραπτά του Ιουνίου.

Περισσότερο, όμως, ήταν το άγχος και η αγωνία των μαθητών της Β' Λυκείου. Ετοιμάζονταν πυρετωδώς για την καλύτερη δυνατή επίδοση στις εξετάσεις των τετραμήνων και την επιτυχέστερη προετοιμασία τους για τις γραπτές εξετάσεις του Ιουνίου, εξετάσεις που θα είχαν χαρακτήρα αντίστοιχο των πανελλαδικών. Αλλά μόλις στις διακοπές του Πάσχα πληροφορήθηκαν ότι κάτι διαφορετικό θα ισχύσει γι' αυτούς.

Στα σχολεία του εξωτερικού φέτος, οι μαθητές της Β' Λυκείου εξετάστηκαν σε θέματα των καθηγητών των λυκείων τους και επομένως δεν θα προσμετρηθεί η αντίστοιχη βαθμολογία στο Εθνικό Απολυτήριο.

Η καινούρια σχολική χρονιά στο κρατίδιο της Ρηνανίας-Βεστφαλίας αρχίζει στις 2 Αυγούστου. Θα είναι άραγε έτοιμα τα βιβλία και ειδικά της Γ' Λυκείου που θα διανεμηθούν για πρώτη φορά; Γιατί την περασμένη χρονιά τα βιβλία των κατευθύνσεων έφθασαν στο λύκειο δύο μήνες μετά την έναρξη του διδακτικού έτους.

Πότε θα γνωρίζουμε τι θα ισχύει για το νέο σχολικό έτος με τις εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα ή μη των δυο τελευταίων τάξεων του λυκείου; Και πώς θα διαμορφώνεται η βαθμολογία του Εθνικού Απολυτηρίου; Είναι ερωτήματα που απαιτούν έγκαιρη απάντηση. Χωρίς αυτές τις απαντήσεις βαδίζουμε στα τυφλά. Προσπαθούμε και αγωνιζόμαστε με ασαφείς τους όρους του παιχνιδιού, θα έλεγα, που αφορά όμως άμεσα στο μέλλον μας.

Επίσης, παρακαλούμε να γίνονται οι αποσπάσεις και οι τοποθετήσεις των καθηγητών πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Γιατί έλλειψη διδακτικού προσωπικού σημαίνει περικοπή του ωρολογίου προγράμματος και κατ' επέκταση μη ολοκλήρωση και αφομοίωση της διδακτέας ύλης.

Παραμπιπτόντως, επειδή λέχθηκε ή γράφτηκε ότι οι καθηγητές πολέμησαν το θεσμό του ενιαίου λυκείου, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι καθηγητές μας εργάστηκαν συνειδητά και μας βοήθησαν να εξοικειωθούμε με τις νέου τύπου εξετάσεις και να αποβάλουμε το άγχος. Σημειωτέον ότι οι καθηγητές μας ενημερώθηκαν για τα νέα συγγράμματα και για ό,τι νέο θα πρέπει να εφαρμοσθεί στο ενιαίο λύκειο, δύο μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Επειδή δεν υπάρχει άλλος ομιλητής για τα σχολεία της ομογένειας στην Ευρώπη, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω την απορία για το πώς και πότε θα εξετάζονται οι μαθητές που φοιτούν

στα ευρωπαϊκά σχολεία.

Τελειώνοντας –για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου– κάνω έκκληση στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και στο Υπουργείο Παιδείας: Μην ξεχνάτε τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού. Πέρυσι λεγόταν εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας ότι με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, δηλαδή στις 10-15 Σεπτεμβρίου, θα είναι όλα έτοιμα όσον αφορά στο ενιαίο λύκειο. Κανείς όμως δεν ενδιαφέρθηκε αν ήταν όλα έτοιμα σε μας που είχαμε αρχίσει ένα μήνα νωρίτερα.

Ευελπιστώ και εύχομαι να μην ξαναβιώσουμε ότι έχουμε λησμονηθεί από την αγαπημένη μας πατρίδα. Θυμηθείτε ότι υπάρχουμε και εμείς. Οραματιζόμαστε και εμείς ένα καλύτερο αύριο. Κάνουμε και εμείς όνειρα και δικαιούμαστε την πραγμάτωσή τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμώνης): Η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Δεσύπρη από την Αυστραλία έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΣΥΠΡΗ (Αυστραλία-Kingsgrove North HS): Καλημέρα.

Το είπα αυτό χθες και θα το πω πάλι για σας: Λέγομαι Γεωργία Δεσύπρη. Είμαι 15 χρονών και κάτοικος Αυστραλίας. Είμαι ενθουσιασμένη που ένα από τα όνειρά μου πραγματοποιήθηκε και βρίσκομαι σήμερα κοντά σας, στην αγαπημένη μας Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ όλους γι' αυτό, για την ευκαιρία που μας δίνετε να πούμε και εμείς τη γνώμη μας και τα παράπονά μας.

Δεν θέλω να μιλήσω μόνο για μένα –αστείο λέω παιδιά– θέλω να εκφράσω τις επιθυμίες και τις ανάγκες χιλιάδων Ελληνοπαίδων που ζουν στο εξωτερικό. Οι μετανάστες Έλληνες γονείς μας μας μαθαίνουν πως πρέπει να είμαστε υπερήφανοι για το γένος μας. Με αυτά τα λίγα που ξέρω για την Ελλάδα νιώθω υπερήφανοι για την καταγωγή μου. Όμως, αναρωτιέμαι: Πόσα παιδιά σαν εμένα έχουν την τύχη να έχουν πεισματάρηδες γονείς και αδέρφια που θέλουν να μεταδώσουν οπωσδήποτε την ελληνική φλόγα στην καρδιά τους με την ίδια επιμονή και υπομονή;

Δεν φθάνουν όμως οι θεωρίες των γονιών μας, χρειαζόμαστε ελεύθερα σχολεία που να μπορούν να μαθαίνουν όλα τα παιδιά ελληνικά. Δεν πρέπει να υπάρχουν φτωχά και πλούσια παιδιά στα σχολεία. Όλα τα παιδιά πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα. Θέλουμε δασκάλους και βιβλία να μαθαίνουν τα παιδιά την πλούσια ελληνική ιστορία. Δεν φθάνει να ξέρουμε την καταγωγή μας και λίγα πράγματα για την πατρίδα μας. Είναι υποχρέωση του κράτους να μορφώνει τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού, να δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον ώστε και αυτά με τη σειρά τους να αγαπήσουν την Ελλάδα.

Είναι πολλές οι ωφέλειες που θα έχει η πατρίδα μας κερδίζοντας την αγάπη των νέων Ελλήνων του εξωτερικού αφού οι μισοί Έλληνες ζουν στο εξωτερικό. Ελπίζω να ακουστεί η παράκλησή μου από τους αρμοδίους ώστε με τη βοήθειά τους

να καταφέρουμε να κρατάμε την Ελλάδα στην καρδιά μας, να νοιαζόμαστε και να υπερασπίζουμε τα ιδανικά της σε κάθε περίπτωση!

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά Διαμάντη από τον Καναδά.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΗΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ (Καναδάς - Λύκαιο Άγιος Νικόλαος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι. Ονομάζομαι Αθηνά Διαμάντη και είμαι από το Μόντρεαλ του Καναδά. Θα ήθελα να εκφράσω τις απόψεις μου σχετικά με τα Μέσα Μαζικής Τηλεόρασης και ειδικά με την τηλεόραση.

Αρχικά η τηλεόραση ξεκίνησε σαν πηγή ενημέρωσης και ψυχαγωγίας με εκπαιδευτικό χαρακτήρα και σαν παράθυρο στον υπόλοιπο κόσμο. Σήμερα όλα αυτά έχουν περάσει σε δεύτερη μοίρα γιατί σε πρώτη έρχεται η θεαματικότητα και όχι η ποιότητα.

Έχουμε παραγωγή εκπομπών τα λεγόμενα reality shows τα οποία ούτε ψυχαγωγούν, ούτε παιδαγωγούν, ούτε καν ενημερώνουν τους ανθρώπους, απεναντίας προβάλλουν σε όλη τη μεγαλοπρέπείά της την εξαθλίωση του ανθρώπου και τον ανθρώπινο πόνο σε όλες τις διαστάσεις του. Όχι ότι περιφρονώ αυτή την πραγματικότητα αλλά με προσβάλλει και σαν συνάνθρωπο και σαν πολίτη γιατί το κράτος δεν έλαβε μέριμνα να προστατεύσει τους πολίτες τους. Αρνούμαι όμως να μου παρουσιάζουν αυτή την αθλιότητα σαν ψυχαγωγία. Αυτό σημαίνει ότι κάποιοι δημοσιογράφοι και κάποιοι επιχειρηματίες πλουτίζουν προβάλλοντας την αθλιότητα και την απαίδευσία του κόσμου. Αυτό δείχνει και το επίπεδο στο οποίο έχει ξεπέσει μία κατηγορία τηλεθεατών. Πού είναι η κρατική επέμβαση για τις σκηνές βίας και τις βρισιές που βλέπουμε και ακούμε στις εκπομπές αυτές; Πώς προστατεύονται τα παιδιά; Πώς θα αναβαθμιστεί ο ρόλος της γυναίκας στην κοινωνία; Ίσως είναι καιρός να ιδρυθεί ένας οργανισμός προστασίας του τηλεθεατή για να προστατεύεται η ιδιωτική ζωή των ανθρώπων και η ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Σε ένα άλλο σημείο που υστερεί η τηλεόραση και γενικά ο Τύπος είναι η έλλειψη αντικειμενικότητας. Πολλές φορές διαστρεβλώνουν την αλήθεια, παραπληροφορούν τον κόσμο ή αποσιωπούν γεγονότα για να εξυπηρετήσουν σκοπιμότητες και πολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα ανθρώπων που κρύβονται πίσω από τις κάμερες. Εγώ αυτό που θέλω να βλέπω είναι ένα αντικειμενικό ρεπορτάζ απλό και ποιοτικό διάρκειας το πολύ πέντε λεπτών χωρίς μουσική λες και βλέπω ταινία χωρίς τίτλους που να μεγαλοποιούν το γεγονός, χωρίς τραβηγμένες συνεντεύξεις, γιαγιάδες, παπούδες, θείοι, γείτονες κλπ. Και να λείπουν οι θεατρινίστικες και τραγικές εκφράσεις των δημοσιογράφων. Έχει δεοντολογία και η δημοσιογραφία.

Είναι ένα σημείο που με έχει πειράξει πραγματικά

σαν μαθήτρια ελληνικού σχολείου του εξωτερικού, του Καναδά είναι η κακή χρήση της ελληνικής γλώσσας. Μένω έκπληκτη με την ξενομανία που έχει κυριεύσει τους δημοσιογράφους και τους παρουσιαστές εκπομπών που απευθύνονται κυρίως στους νέους. Μα, είναι δυνατόν, να αρνούμαστε το ελληνικό λεξιλόγιο που είναι τόσο πλούσιο και να χρησιμοποιούμε λέξεις ξένων γλωσσών; Είναι δυνατόν στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού οι δάσκαλοί μας να επιμένουν να αποφεύγουμε ξένες εκφράσεις όταν μιλάμε ελληνικά και εδώ στην Ελλάδα να γίνεται ακριβώς το αντίθετο; Δηλαδή, την αγωνία που ζουν οι Έλληνες του εξωτερικού για τη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας, την ζουν και οι Έλληνες της Ελλάδας; Αυτό μου είναι αδιανόητο!

Και τώρα ένα απλό παράδειγμα: Στις οδηγίες που έλαβα για το πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» στη σημείωση της υπεύθυνης δήλωσης υπάρχει η φράση «συμπλήρωσε το κείμενο και τσεκάρισε το καρεδάκι». Αραγε δεν υπάρχουν αντίστοιχες ελληνικές λέξεις για «τσεκάρισε» και «καρεδάκι»;

(Χειροκροτήματα)

Τόσο πολύ κινδυνεύει η ελληνική γλώσσα ακόμη και στη Βουλή;

Απευθύνομαι σε σας τους αντιπροσώπους του Ελληνικού λαού και σε σας αγαπητοί συνάδελφοι. Φροντίστε και ζητήστε ποιότητα και αντικειμενικότητα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και κυρίως προσέξτε την ελληνική μας γλώσσα!

Ευχαριστώ.

(Ορθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μπράβο Αθηνά, μπράβο!

Θα ήθελα να πω ότι, σε ό,τι αφορά εμάς –και μιλάω εκ μέρους της επιτροπής του προγράμματος–, θα το διορθώσουμε αυτό, που καλώς επεσήμανε η Αθηνά. Εύχομαι σε όλα όσα επεσήμανε, αυτοί που τους αφορούν να κάνουν το ίδιο. Αμφιβάλλω λιγάκι!

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Πηνελόπη Εμμανουήλ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (Επικρατείας - ΤΕΣΣΕΑ Ιλίου): Αγαπητοί φίλοι και φίλες γειά σας. Εκπροσωπώ τις Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολείου Ειδικής Αγωγής Ιλίου και θα σας μιλήσω για την ποικιλόμορφη παιδική εκμετάλλευση ένα πρόβλημα που εμφανίζεται ανησυχητικά έντονα στην Ελλάδα. Έτσι προσωπικά δεν μπορώ να μην νιώσω φρίκη και αηδία όταν βλέπω καθημερινά στην τηλεόραση περιπτώσεις χιλιάδων παιδιών που βιάζονται με το χειρότερο τρόπο από τους γονείς τους, από κάποιο έμπιστο πρόσωπο στην οικογένεια ή ακόμη από άσχετα πρόσωπα τα οποία αφού τα έχουν απαγάγει ή τα έχουν αγοράσει από τους δικούς τους τα εκπορνεύουν προκειμένου να γεμίσουν τις τσέπες τους λεφτά και να ικανοποιήσουν τις διαστροφικές ορέξεις κάποιων ανώμαλων αδιαφορώντας τόσο για τον ψυχολογικό κόσμο των

παιδιών που καταστρέφεται όσο και για την ισορροπία που χάνεται μαζί με την παιδικότητά τους, αδιαφορώντας ακόμα για το αν αυτά τα παιδιά δεν καταφέρουν ποτέ να γίνουν χρήσιμα μέλη της κοινωνίας μας.

Δεν μπορώ επίσης να αδιαφορήσω για την εκμετάλλευση που υφίστανται τα χιλιάδες παιδιά όταν αναγκάζονται να γίνονται θύματα μιας οικογενειακής ή μη επιχείρησης στην οποία αυτά δουλεύουν ξυπόλητα και πεινασμένα στο δρόμο πουλώντας διάφορα μικροαντικείμενα ή καθαρίζοντας τζάμια για να κερδίσουν κάποιοι άλλοι χρήματα χωρίς κόπο και χωρίς στην ουσία να ενδιαφέρονται για το αν αυτά τα παιδιά χάνουν την παιδικότητά τους ή για το μορφωτικό τους επίπεδο που υποχρεωτικά παραμένει χαμηλό αφού δεν έχουν την ευκαιρία να πάνε σχολείο. Αδιαφορώντας ακόμη για την Ελλάδα και τον πολιτισμό που ανέπτυξε κάποτε αφού μαθαίνοντας τα παιδιά σε ένα λάθος τρόπο ζωής είναι μαθηματικώς βέβαιο ότι και αυτά αυτόν τον τρόπο θα μεταδώσουν στα δικά τους παιδιά χαμηλώνοντας ακόμη περισσότερο το μορφωτικό επίπεδο της χώρας.

Όμως δεν φτάνει μόνο να λυπόμαστε τα καμένα τα παιδάκια που δουλεύουν στο δρόμο ή ακόμη αυτά που κακοποιούνται. Δεν φτάνει μόνο να αναρωτιόμαστε σε τι κοινω-νία ζούμε. Πρέπει να δράσουμε δυναμικά πρώτα το κράτος και μετά οι πολίτες για την εξάλειψη αυτού του μιάσματος, που ονομάζεται παιδική εκμετάλλευση. Έτσι η διαφορο-ποίηση της παιδείας και η τοποθέτηση ενός ψυχολόγου και κοινωνικού λειτουργού σε κάθε σχολείο είναι ένα σημαντικό βήμα έτσι ώστε όλο το διδακτικό προσωπικό να είναι σε θέση να καταλάβει το οποιοδήποτε πρόβλημα του παιδιού κυρίως όταν πρόκειται για σεξουαλική κακοποίηση και να στηρίξει ψυχολογικά τόσο το κακοποιημένο παιδί όσο και τους γονείς του σχετικά με τον τρόπο που πρέπει να του συμπεριφέρονται.

Επίσης, είναι απαραίτητη η δημιουργία ειδικών ιδρυμάτων με ψυχολόγους, δάσκαλους, κοινωνικούς λειτουργούς, γιατρούς και νηπιαγωγούς που θα προσφέρουν στα παιδιά ένα μέρος να μείνουν, ψυχολογική υποστήριξη και την εκμάθηση μίας τέχνης με στόχο την επανένταξή τους στην κοι- νωνία μας.

Όμως και η ίδρυση ειδικών γραφείων τα οποία θα είναι υπεύθυνα για την επανασύνδεση των απαχθέντων παιδιών με τις οικογένειές τους, είναι εξίσου ένα σημαντικό βήμα για την εξάλειψη του προβλήματος.

Η εξάρθρωση των κυκλωμάτων παιδικής εκμετάλλευσης με επιβολή ισόβιας κάθειρξης χωρίς δικαίωμα εφέσεως ή χάρη στην καλή διαγωγή είναι η μικρότερη ποινή που πρέπει να ελπίζουν αυτά τα ανθρωπόμορφα κτήνη μετά το φρικτό έγκλημα που διαπράττουν.

Όμως και εμείς, σαν πολίτες, επιβάλλεται να σταματήσουμε να γινόμαστε συνένοχοι σεξουαλικής ή μη κακοποίησης παιδιού με τη δικαιολογία ότι δεν θέλουμε να μπλέξουμε. Αντ' αυτού, επιβάλλεται να

αντιδράσουμε καταγγέλλοντας στην αστυνομία ό,τι γνωρίζουμε, απαλλάσσοντας έτσι ένα παιδί από το μαρτύριό του.

Επίσης, πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν βοηθάμε ένα παιδί που ζητιανεύει ή πουλάει μικροπράγματα όταν του προσφέρουμε χρήματα, αφού με αυτόν τον τρόπο το μόνο που πετυχαίνουμε είναι να ανοίξουμε την όρεξη των εκμεταλλευτών του για περισσότερα χρήματα. Αντίθετα, θα το βοηθήσουμε περισσότερο εάν θα το οδηγούσαμε στα ιδρύματα που προαναφέραμε, δίνοντας του έτσι μία αρχή για μία καλύτερη ζωή.

Τέλος, η υιοθεσία ενός παιδιού θύματος εκμετάλλευσης από άτεκνο ζευγάρι, που θα το πάρει από το δρόμο και θα του δώσει και την αγάπη που δικαιούται, είναι η ιδανικότερη μορφή βοήθειας που θα μπορούσαμε να του προσφέρουμε.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να υπερηφανευόμαστε για τον πολιτισμό, το φως και το επίπεδο που χάρισε η Ελλάδα στους άλλους λαούς, αν θέλουμε να μη ντρεπόμαστε που ανήκουμε στο επονομαζόμενο ανθρώπινο είδος, τότε καλά θα κάνουμε να μη συμπεριφερόμαστε σαν ανθρωπόμορφα κτήνη και να μην υποβιβάζουμε το επίπεδο που ανέπτυξε η χώρα μας κάποτε με την αδιαφορία μας σε τέτοιου είδους προβλήματα, αλλά να τα αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί, κράτος, νόμοι και πολίτες, για ένα καλύτερο αύριο, για μία καλύτερη Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Ζωή Ζαγγογιάννη, από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΖΩΗ ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ (Β' Αθήνας - 1ο ΤΕΕ Αγ. Αναργύρων): Αξιότιμε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, Έφηβοι Βουλευτές, σας απευθύνω τους θερμούς μου χαιρετισμούς.

Θα ήθελα να αναφερθώ συνοπτικά στο πρόβλημα των ελληνικών φυλακών που είναι άξιο για απασχόληση και προβληματισμό.

Η φυλακή είναι ένας μικρόκοσμος, μία μικρή κοινωνία. Σε αυτήν αντιδιαστέλλονται δύο ομάδες. Από τη μία μεριά οι κρατούμενοι, οι οποίοι αναπτύσσουν το δικό τους πολιτισμό που αμφισβητεί την αυθεντία των φυλάκων τους, σωφρονιστικών υπάλληλων και εμπεριέχει την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατουμένων και από την άλλη μεριά οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι, οι οποίοι έχουν την εξουσία στα χέρια τους, αλλά συνήθως επιδεικνύουν μία σιωπηρή ανοχή προς τον κώδικα των κρατουμένων, αποφεύγοντας τις εντάσεις στις σχέσεις τους με αυτούς.

Οι έγκλειστοι είναι ένας λαός με τις δικές του συνήθειες και τελετουργίες, τα δικά του ένστικτα και έθιμα, τη δική του γλώσσα. Στηρίζουν την ύπαρξή τους σε ένα σύστημα αξιών, εντελώς αντίθετο προς εκείνο που παραδέχεται η κοινωνία.

Οι φυλακισμένοι αποδέχονται έναν εγκληματικό τρόπο

ζωής. Μισούν την κοινωνία και τους κανόνες της, τους κανόνες που τους όρισαν στη φυλακή, που τους δέσμευσαν και τους απομόνωσαν από τον υπόλοιπο κόσμο και αντιδρούν φυσικά με τη δημιουργία δικών τους κανόνων, αρχών, αξιών και νόμων που συνθέτουν την ιδιόμορφη κοινότητα της φυλακής.

Η πραγματικότητα της φυλακής βασίζεται πρώτα απ' όλα στην απλή μορφή της θέσης της ελευθερίας. Η φυλακή είναι ένα σχολείο χωρίς επιείκεια, στρατώνας αυστηρός. Ο κρατούμενος, στιγματισμένος σαν κοινός εχθρός, αρκετές φορές στερούμενος των πολιτικών του δικαιωμάτων, εμφανίζεται σαν να έχει κάτι από την αγριότητα της φύσης.

Ας μη γελιόμαστε, οι φυλακές είναι το σύνορο που σταματάει ο ήλιος, η αγάπη και αυτό που πραγματικά λέμε ο πολιτισμός μας. Είναι γεγονός ότι παρατηρείται σύμπτωση απόψεων ως προς τα βασικά των ελληνικών φυλακών. Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα είναι το κτιριακό. Τα περισσότερα κτίρια των φυλακών όχι μόνο είναι ανεπαρκή να καλύψουν τον συνεχώς αυξανόμενο αριθμό των κρατουμένων, αλλά συνήθως είναι και ακατάλληλα να επιτελέσουν σωφρονιστική λειτουργία.

Αυτός ο υπερπληθυσμός προκαλεί του υπερσυνωστισμό, ο οποίος γεννά τη βία, τις ασθένειες, τον κύκλο του εγκλήματος. Δυστυχώς, όμως η ανέγερση νέων κτιριακών εγκαταστάσεων, που θα έλυσε το πρόβλημα της συμφόρησης των φυλακών, παραμένει ανεκπλήρωτο όνειρο, εφ' όσον δεν παρέχονται κρατικά κονδύλια για το μη παραγωγικό αυτό κομμάτι της κοινωνίας μας.

Δυστυχώς, ακόμη δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα σε βαρυποινίτες και ελαφροποινίτες. Για παράδειγμα, ένας απλός χρήστης ναρκωτικών θα εθιστεί περισσότερο στη σκληρή πραγματικότητα, η οποία δεν του αξίζει εξαιτίας του φονιά, που συμβιώνει στο ίδιο κελί.

Ένα άλλο πολύ σοβαρό πρόβλημα είναι ο αυξανόμενος αριθμός αλλοδαπών, περίπου χίλιοι εξακόσιοι αλλοδαποί κρατούνται σήμερα στις ελληνικές φυλακές. Οι αλλοδαποί συνήθως δημιουργούν στις φυλακές συγκρούσεις, γιατί συμπλέκονται με Έλληνες κρατούμενους ή υποκινούν εξεγέρσεις.

Η έλλειψη της γυναίκας επίσης είναι ένα αισθητό πρόβλημα των φυλακισμένων. Εξαιτίας αυτής της έλειψης συχνό είναι το φαινόμενο του βιασμού κρατουμένων από άλλους κρατούμενους. Μπορούν όμως κάλλιστα να βελτιωθούν οι συνθήκες στους χώρους της φυλακής, αν φυσικά υπάρχει η πολιτεία, με την κτιριακή υποδομή, το κατάλληλο εκπαιδευμένο προσωπικό, την αναθεώρηση των ποινών και τα προγράμματα κοινωνικής επανένταξης.

Όλα αυτά που ανέφερα ήταν ελάχιστα μπροστά στη σκληρή και απελπιστική πραγματικότητα. Ας ελπίσουμε όμως ότι όλοι μαζί μπορούμε να πλάσουμε ένα καλύτερο αύριο με την καθοριστική βοήθεια των αρχών του κράτους. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):

Η έφηβος βουλευτής Θεοδώρα Ζορμπά από το Νομό Τρικάλων.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΖΟΡΜΠΑ (Νομός Τρικάλων - 7ο Ενωίο Λύκειο Τρικάλων): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, το θέμα που θα αναπτύξω παρακάτω αποτελεί μία αγωνιστική μαρτυρική κατάθεση, που έρχεται ως μία αφυπνιστική φωνή στην ελληνική κοινωνία.

Το δημογραφικό πρόβλημα είναι πράγματι ένα από τα οξύτερα και σοβαρότερα των ημερών μας. Απειλεί άμεσα την ίδια την υπόσταση και το μέλλον του έθνους μας. Δυστυχώς το αντιπαρερχόμαστε, χωρίς να εκτιμούμε τη σοβαρότητά του, χωρίς να αντιμετωπίζουμε αποτελεσματικά τους κινδύνους που εγκυμονεί.

Μέλος η ίδια από εξαμελή πολύτεκνη οικογένεια, γνωρίζω και ζω από κοντά το μόχθο και τον αγώνα που δίνουν καθημερινά οι πολύτεκνοι και έχω ευαισθητοποιηθεί από το θέμα αυτό. Πυροδοτήθηκα, αλλά και πόνεσα, όταν έμαθα τις πικρές διαπιστώσεις του. Η Ελλάδα κατήντησε γηροκομείο και σύντομα θα καταλήξει νεκροταφείο.

Είναι αλήθεια ότι στην εποχή μας αφθονούν οι παράγοντες, που επιδρούν καταλυτικά στο θεσμό της οικογένειας και πλήττουν την τεκνογονία. Οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι η κοινωνική παρακμή, με την υπονόμηση των αξιών του γάμου, της οικογένειας και των τέκνων, όπου έχουν σημαντική επίδραση στο δημογραφικό. Ο υπέρμετρος ευδαιμονισμός, η χαλάρωση των ηθών, τα ναρκωτικά, η κοινωνική υποβάθμιση επιδρούν άμεσα. Όπως επίσης ο φεμινισμός, που δήθεν απελευθερώνει τη γυναίκα και της επιτρέπει να συμβάλει δυναμικά στην παραγωγή, ενώ της αρνείται το μοναδικό ρόλο της, την αναπαραγωγή, και στην αναβάθμιση της οικογένειας, όπου της ευτελίζεται βάνουσα η μεγαλύτερη αποστολή, η μητρότητα.

Οι πολύτεκνοι είναι οι αιμοδότες της ηρωικής μας πατρίδας, οι αφανείς στυλοβάτες αυτού του τόπου, με την ένδοξη και μαρτυρική ιστορία. Επιβάλλεται να τους δοθεί η ανάλογη προσοχή και προστασία, τόσο από την πολιτεία, όσο και από την εκκλησία, με την παροχή δίκαιων ευεργημάτων και επιδομάτων, αλλά και με την εθνική ύπαρξη.

Τα προβλήματα των πολύτεκνων δεν είναι κοινότυπα. Πολλές πολύτεκνες οικογένειες αναγκάζονται να παίρνουν δάνεια από ιδιωτικές τράπεζες, με σκοπό τη δημιουργία κατοικίας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά. Οι τράπεζες τις επιβαρύνουν με πανωτόκια.

Επίσης, κάποιοι επιτήδειοι, οι λεγόμενοι τοκογλύφοι, παρασύρουν τις πολύτεκνες οικογένειες και έχουν ως αποτέλεσμα να τις οδηγούν στην οικονομική καταστροφή. Κανένα άλλο όφελος δεν έχουν οι πολύτεκνοι, διότι επιβαρύνονται και πληρώνουν ό,τι και οι μη πολύτεκνοι. Οπότε πού είναι η φροντίδα, πού είναι η μέριμνα και πού είναι η προστασία, την οποία οφείλει το κράτος στους πολύτεκνους; Εξάλλου, δεν

τους ζητάμε να κάνουν τίποτα περισσότερο, απ' ό,τι ορίζει το Σύνταγμα της χώρας και έχουν ιερό καθήκον όλοι οι Βουλευτές μας να πράξουν τις προτάσεις μας και να τις υποστηρίξουν. Αλλιώς, εμφανίζουν αυτοί οι ίδιοι την πολιτεία που υπηρετούν, ως ασυνεπή και αναξίπιστη.

Οι προτάσεις για την επίλυση του προβλήματος είναι οι ακόλουθες. Το επίδομα είναι μια ηθική ανταμοιβή στην πολύτεκνη μητέρα. Δεν πρέπει να το δίνει το κράτος σαν ψίχουλο και αν το δίνει έτσι, πρέπει να το αυξήσει. Επίσης, πρέπει να ενισχυθούν οικονομικά οι οικογένειες που μένουν σε απομακρυσμένες περιοχές από τα αστικά κέντρα καθώς επίσης να γίνει πόλος έλξης και για άλλες πολύτεκνες οικογένειες. Βέβαια για να γίνει αυτή η γενναϊόδωρη δημογραφική πολιτική είναι απαραίτητο να διατεθούν οι αναγκαίοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό. Γιατί το δημογραφικό πρόβλημα ως μείζον εθνικό θέμα χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση και προτεραιότητα. Μόνη λύση η αύξηση των γεννήσεων στην οποία συμβάλλουν θετικά με πάμπολλες θυσίες οι πολύτεκνοι. Όμως, αυτοί οι ήρωες πρέπει να ενισχυθούν με γενναία οικονομικά δημογραφικά προγράμματα, χωρίς παζάρια και ευχολόγια.

Τέλος θέλω να πιστεύω ότι τα όσα ανέπτυξα παραπάνω η πολιτεία θα τα συλλάβει και θα ανταποκριθεί στην εκπλήρωση των λύσεων. Πρέπει να πάψει πια να γυρνάει την πλάτη της μπροστά σε τέτοια ζητήματα αν θέλει να ζει και να υπάρχει Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Μιχάλης Ιωαννίδης από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Β' Περιφέρεια Αθήνας - 1ο Ενιαίο Λύκειο Παπάγου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριοι Αρχηγοί των πολιτικών Κομμάτων, κ. Σαμαράκη, μέλη της ελληνικής Κυβέρνησης, πλησιάζοντας το κατόπλι του 21ου αιώνα και ζώντας την αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας που παραμένει όμως εύθραυστη είναι σήμερα επιτακτικότερη παρα ποτέ η ανάγκη, η οικονομία να εκσυγχρονιστεί ουσιαστικά, αφήνοντας πίσω της τακτικές και πιστεύω, που την κατέστησαν ουραγό ανάπτυξης και ευημερίας στον ευρωπαϊκό χώρο.

Η Ελλάδα οφείλει να καταφέρει να ισορροπήσει ανάμεσα στις ευρωπαϊκές της επιδιώξεις και τις βαλκανικές της προοπτικές. Παρ' όλη την πρόοδο που έχει διαγράψει η ελληνική οικονομία το τελευταίο διάστημα παραμένει σαφώς μεγάλη η ανάγκη για τολμηρές, θεσμικές, διαρθρωτικές αλλαγές στους τομείς της οικονομίας και της διοίκησης.

Η σημερινή κυβέρνηση και γενικά ο πολιτικός κόσμος εκτός του μεγάλου και εμφανούς ενδιαφέροντος και τον υπέρμετρο ζήλο της για την λογιστικοποίηση των μακροοικονομικών δεικτών έρχεται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, ώστε να βελτιωθεί η αντικειμενικά κακή κατάσταση της πραγματικής οικονομίας. Πολλές είναι οι στατιστικές επισημάνσεις

οι οποίες θα μπορούσαν να αναφερθούν ώστε να πιστοποιηθεί και αριθμητικά η διάσταση μεταξύ της ευημερούσης χρηματιστηριακής οικονομίας και της πραγματικής οικονομίας.

Η ανεργία, πραγματική μάλιστα της ελληνικής νεολαίας, καλπάζει με ρυθμό 10% τη στιγμή που η οικονομία σημειώνει υψηλούς αριθμούς ανάπτυξης. Ακόμα τα στοιχεία που αφορούν τη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων καταμαρτυρούν ότι το υποζύγιο των φορολογικών εσόδων συνεχίζει να είναι –παρά την αυστηρή εφαρμογή των αντικειμενικών κριτηρίων– οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι ειλικρινείς μικρομεσαίοι. Καταλαμβάνουν το ποσοστό του 60,4% αθροιστικά για το έτος 1998. Ακόμα ένα στοιχείο που καταδεικνύει την αντιφατικότητα και ανομοιότητα της ελληνικής οικονομίας είναι η αύξηση της νομισματικής ρευστότητας, παρά την πτώση του πληθωρισμού.

Άμεσων πολιτικών πρωτοβουλιών χρίζει ο ζημιόγonos υπερδιογκωμένος Αθηνοκεντρικός δημόσιος τομέας. Ο δημόσιος τομέας που οι πελατειακές σχέσεις και η χρήση κομματικής ταυτότητας, παρά αξιοκρατικών μεθόδων, για την πρόσληψη στελεχών το μετέτρεψαν σε οργανισμό βαρύτατα ασθενούντα. Και όχι μόνο δεν παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες και διασπαθίζει το δημόσιο χρήμα, αλλά επιβραδύνει καταστροφικά τις αναπτυξιακές ιδιωτικές πρωτοβουλίες και τις προσπάθειες αύξησης της ανταγωνιστικότητας. Είναι σίγουρο όμως πως οι αφορισμοί και αυτή η παράθεξη θέσεων δεν συμβάλλουν στο σκοπό της παρουσίας όλων μας εδώ, το συμφέρον του τόπου και της ελληνικής κοινωνίας. Προτείνω έτσι την άμεση έναρξη ιδιωτικοποιήσεων και την εγκατάλειψη μεγάλων κρατικών μονοπωλίων στις μεταφορές, τις τηλεπικοινωνίες και την ενέργεια. Ιδιωτικοποιήσεις τολμηρές, που δεν θα δώσουν ώθηση μόνο στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, αλλά και στην ελληνική ανταγωνιστικότητα και θα συμβάλουν στην εξυγίανση του υπόλοιπου κρατικού μηχανισμού.

Απαραίτητη ακόμη η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων που προκαλούν σημαντικά προβλήματα στην προσπάθεια επίτευξης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Παράλληλα για τις ιδιωτικοποιήσεις είναι απαραίτητη η συνέχιση των προσπάθειών, η εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης και οικονομίας, μαζί με τη ριζική αναμόρφωση του συστήματος υγείας κοινωνικής ασφάλισης και παιδείας.

Επιπλέον θεμελιώδους σημασίας είναι η ριζική αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος που συνεχίζει να πάσχει και να διέπεται από αδικίες.

Οι διαρθρωτικές αυτές αλλαγές είναι απαραίτητες, τόσο για την πραγματική σύγκλιση των οικονομιών της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και για να καταστεί δυνατό να καρπωθούν όλοι οι Έλληνες τα ωφέλη από την αναμενόμενη οικονομική και νομισματική ενοποίηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βου-

λευτής Κρυσταλία Καρίκα από το Νομό Ευβοίας έχει το λόγο.

ΚΡΥΣΤΑΛΙΑ ΚΑΡΙΚΑ (Νομός Ευβοίας - Ενιαίο Λύκειο Καρύστου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη, Έφηβοι Βουλευτές, ζω στην Κάρυστο, σε μια μικρή κωμόπολη της Εύβοιας όπου και εκεί δεν έλειψαν οι μεγάλες μαθητικές κινητοποιήσεις από μαθητές και γονείς ενάντια στο καινούργιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Η γενιά μας πήρε κιόλας το όνομά της «τα παιδιά των καταλήψεων» και το «κάτσε καλά Γεράσιμε». Εγώ, δεν ήλθα εδώ με σκοπό να βάλω στη θέση του κανένα Υπουργό. Είμαι εδώ για να εκφράσω ελεύθερα τις απόψεις μου, ανεπηρέαστα, έτσι όπως πραγματικά είναι και όχι όπως παρουσιάζονται εμπλουτισμένες από κάποιο δημοσιογράφο ή από κάποια τηλεοπτική εκπομπή.

Μια ολόκληρη σχολική περίοδο, είχαμε γίνει το μπαλάκι της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού και μας χρησιμοποιούσαν όλοι για να λύσουν τις δικές τους άλυτες διαφορές. Προσπαθούσαν να πάρουν με το μέρος τους κάποιους ευκολόπιστους και γινόντουσαν εμμέσως θύματα ενός πολιτικού παιχνιδιού. Σε κάποιους όμως από μας, δεν περνούν τα μεγάλα λόγια, ούτε οι υποσχέσεις, ούτε η δήθεν υποστήριξη.

Κάποιοι από μας αντιστεκόμαστε, κύριε Σαμαράκη. Κάποιοι αποφάσισαν και διέταξαν το τι θα επακολουθήσει στο χώρο της Παιδείας. Δεν δέχτηκαν καμμία γνώμη από κανέναν. Δεν απάντησαν σε καμμία από τις χιλιάδες επιστολες που στείλαμε, ούτε απάντησαν σε κανένα τηλεφώνημά μας. Παρ' όλα αυτά, αποφάσισαν ότι το να πιούμε καφέ παρέα, ήταν η καλύτερη λύση. Δυστυχώς όμως δεν απεκόμισαν τίποτα από τον καφέ που ήπιαμε, από τα συνθήματα που φωνάξαμε, από τον αγώνα που κάναμε. Οι προτάσεις μας θεωρήθηκαν επιπόλαιες, ανώριμες. Εμείς όμως καθόμαστε στα θρανία, εμείς αγωνιούμε, εμείς μπαίνουμε σε ανεπιθύμητες διαδικασίες, εμείς γράφουμε εξετάσεις, διαβάζουμε, κουραζόμαστε.

Δεν έχουμε λοιπόν δικαίωμα να έχουμε και εμείς μια άποψη για το μέλλον μας; Να θέσουμε και εμείς τις βάσεις για μια καινούργια μεταρρύθμιση; Να κτίσουμε όλοι μαζί με διάλογο, με συζήτηση, με ομοφωνία τα θεμέλια για να είναι πιό γερά, χωρίς ρωγμές;

Και ωραία. Δεχόμαστε και σεβόμαστε την καινούργια μεταρρύθμιση και περιμένουμε όλοι να δούμε τα κρυφά ταλέντα της, να περάσουμε μια χρονιά ή τουλάχιστον όση μας απέμεινε χωρίς προβλήματα.

Και ρωτάμε: Διαλέγουμε θετική, θεωρητική ή τεχνολογική κατεύθυνση; Αυτό που σας βγάζει στη σχολή που θέλετε βέβαια μας απαντούν. Και πού είναι οι σχολές, ρωτάμε; Υπομονή, δεν έχουν έλθει ακόμα μας απαντούν. Και διαλέγουμε στην τύχη κατεύθυνση, αλλά η θετική δεν έχει βιβλίο χημείας, η θεωρητική δεν έχει βιβλίο λατινικών και η τεχνολογική, αυτή κι αν είναι, δεν ξέρουμε τι περιέχουν τα βιβλία που έχει, που

δεν έχει δηλαδή. Και λέμε «δεν βαριέσαι, θα έλθουν και τα βιβλία, υπομονή χρειάζεται». Ας διαλέξουμε τα μαθήματα επιλογής: Εφαρμογές ηλεκτρονικού υπολογιστή. Πού είναι οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές; Θα έλθουν. Πού είναι τα εργαστήρια; Θα κτιστούν. Πότε; Τον επόμενο χρόνο. Υπομονή χρειάζεται.

Αχ, δεν πειράζει λέμε. Υπομονή και όλα θα πάνε καλά.

Υπάρχει και η ενισχυτική διδασκαλία. Όμως, χρειάζεται και αυτή υπομονή. Και έτσι με υπομονή πέρασε και η φετινή χρονιά. Και για τις δεκαπέντε μέρες των εξετάσεων; Υπομονή και τότε. Το επόμενο μάθημα θα είναι πιο εύκολο από το προηγούμενο.

Το ερώτημα όμως είναι: Υπομονή χρειάζεται η καινούργια μεταρρύθμιση ή χαρά, αγάπη, ευχαρίστηση γι' αυτά που κάνουμε; Τώρα η απάντηση είναι: Υπομονή χρειάζεται και όλα θα τα βρείτε.

(Χειροκροτήματα)

Η ουσία είναι ότι είμαστε έφηβοι δεκαέξι έως δεκαεπτά χρονών και καλό είναι να αισιοδοξούμε, να ελπίζουμε, να περιμένουμε ένα καλύτερο αύριο για το μέλλον μας. Σκεφθείτε απλώς τα λόγια του Καζαντζάκη: «Πού πάμε; Μη ρωτάς. Ανέβαινε, κατέβαινε, δεν υπάρχει αρχή, δεν υπάρχει τέλος. Υπάρχει η τωρινή, τούτη η στιγμή γεμάτη γλύκα και τη χαίρομαι όλη».

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος Βουλευτής Νίκη Κοντονή από το Νομό Πρέβεζας έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΝΙΚΗ ΚΟΝΤΟΝΗ (Νομός Πρέβεζας - 1Ο Τ.Ε.Ε. Πρέβεζας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, η ανεργία είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της εποχής μας καθώς οδηγεί σε απόγνωση και εξαθλίωση ανθρώπους, κυρίως νέους και προκαλεί αντικοινωνικά φαινόμενα.

Η ανεργία είναι ενγενές πρόβλημα της οικονομικής ανάπτυξης που εφαρμόστηκε και εφαρμόζεται, αφού εμφανίστηκε ως πρόβλημα από τότε που επικράτησε η βιομηχανική οργάνωση της παραγωγής, ο καταμερισμός της εργασίας και η εξειδίκευση των εργαζομένων.

Η γενικευμένη χρήση της τεχνολογίας σε όλες τις φάσεις της παραγωγής και διακίνησης των προϊόντων καθώς στις παρεχόμενες υπηρεσίες η ανάγκη λεπτομερούς εξειδίκευσης των εργαζομένων, η αδυναμία της εκπαίδευσης να παρακολουθεί τις ραγδαίες οικονομικές εξελίξεις που συντελούνται, να τις προβλέπει και να εναρμονίζει τα προγράμματά της με τις ανάγκες της οικονομικής ανάπτυξης της κοινωνίας μας, η διπλοθεσία, οι στερεοτυπικές αντιλήψεις που επικρατούν για την αξία των διάφορων επαγγελματών, η οικονομική ύφεση που παρατηρείται στην εποχή μας, η μείωση της αγοραστικής

δύναμης των καταναλωτών, η έλλειψη κεφαλαίων και οι ασύμφοροι όροι δανεισμού είναι μερικά από τα αίτια της ανεργίας στην ίδια τη διάρθρωση της σύγχρονης οικονομίας και κατ' επέκταση της κοινωνίας μας.

Μπορεί η ανεργία να οφείλεται σε οικονομικούς κυρίως λόγους, οι οδυνηρές όμως επιπτώσεις της επεκτείνονται σε όλες τις εκδηλώσεις της προσωπικής ζωής του ανέργου, αλλά και της κοινωνικής γενικότερα. Ο άνεργος καταδικάζεται σε ένδεια και ποικίλλες στερήσεις που συχνά τον ωθούν σε συμβιβασμούς και εξαρτήσεις που προσβάλλουν την αξιοπρέπειά του. Στις μέρες μας δεν γεννιέται κανείς φτωχός, γίνεται. Η κοινωνία μας παράγει φτώχεια με τον ίδιο τρόπο όπως παράγει εμπορεύματα και πλούτο.

Ο άνεργος δεν νοιώθει την ηθική ικανοποίηση που προσφέρει η δημιουργία, αντίθετα νοιώθει ενοχές πως μειονεκτεί, πως είναι ένας παρίας. Αυτή η αίσθηση πλημμυρίζει την ψυχή του με πίκρα, με αγανάκτηση, αλλά και με απαισιοδοξία, κατάθλιψη, άγχος και έλλειψη ενδιαφέροντος για τη ζωή. Δεν έχει τις ευκαιρίες να ολοκληρώσει την προσωπικότητά του. Η αδυναμία να ικανοποιήσει τις βιοτικές του ανάγκες ωθεί τον άνεργο σε εγκληματικές ενέργειες.

Η εργασία διαπαιδαγωγεί ηθικά τον άνθρωπο και συντελεί στην κοινωνικοποίησή του. Άρα η στέρησή της είναι δυνατόν να τον στρέψει σε ανήθικες και αντικοινωνικές πράξεις. Η ανεργία είναι συνυφασμένη με την οικονομική οργάνωση και τη δομή της κοινωνίας. Επομένως, η ριζική λύση του προβλήματος θα σήμαινε ταυτόχρονα ριζικές αλλαγές. Κάτι τέτοιο όμως δεν είναι ορατό.

Απομένει λοιπόν, η λήψη διορθωτικών και αναγκαίων μέτρων για να περιοριστεί η επέκταση του προβλήματος.

Πρώτον, μείωση εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας. Δεύτερον, μείωση ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης. Τρίτον, ενίσχυση με την χορήγηση κινήτρων από το κράτος των επενδυτικών πρωτοβουλιών. Τέταρτον, κατασκευή έργων υποδομής και έργων κοινής ωφέλειας από το κράτος και τέλος η κατάργηση της διπλοθεσίας.

Το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού νοσεί οικονομικά. Ας κάνουμε κάτι να το θεραπεύσουμε και να περιορίσουμε την ανεργία όσο μπορούμε πιο πολύ. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο έφηβος Βουλευτής Βασίλης Κοντορίνης από το Νομό Αχαΐας, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΡΙΝΗΣ (Νομός Αχαΐας - Παραματικό Λύκειο ΑΕΙ): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, φίλε μας κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί σύνεδροι, στην ομιλία μου θα καταπαιστώ με ένα ζήτημα που ταλάνισε ολόκληρη τη χρονιά το χώρο της εθνικής παιδείας και αποτέλεσε «πέτρα σκανδάλου» κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Πρόκειται για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Το εκπαιδευτικό σύστημα υπήρξε αντικείμενο

έντονης κριτικής. Τα προβλήματα και οι ελλείψεις του αναλύθηκαν και παρουσιάστηκαν διεξοδικά, ενώ αντίθετα λίγη έμφαση δόθηκε στα θετικά στοιχεία που το χαρακτηρίζουν.

Επιδίωξή μου είναι να σταθώ κυρίως στα οφέλη της μεταρρύθμισης επιχειρώντας ταυτόχρονα να συμβιβάσω τις δυο ακραίες θέσεις που επικρατούσαν στο εκπαιδευτικό σύστημα: Την κατάργηση του νόμου 2525 από τη μια πλευρά και την άμεση εφαρμογή του ως έχει από την άλλη.

Κατ' αρχάς το ενιαίο λύκειο, σε σύγκριση με το τέως γενικό, πολυκλαδικό, κλασσικό κλπ., προσφέρει μια πιο σφαιρική και μια πιο ολοκληρωμένη παιδεία. Φεύγουμε πλέον από τις παρωπίδες των τεσσάρων μαθημάτων και οι νέοι δίνουν βάρος σε μια ευρύτερη γκάμα μαθημάτων. Για παράδειγμα, ένας μαθητής της θετικής ή τεχνολογικής κατεύθυνσης αναγκάζεται να μελετήσει ιστορία, δίκαιο, θρησκευτικά, αρχαία ελληνικά, ενώ παρόμοια ένας μαθητής της θεωρητικής κατεύθυνσης διαβάσει μαθηματικά, φυσική, χημεία.

Έπειτα, με το νέο εκπαιδευτικό σύστημα το σχολείο προσαρμόζεται με μεγαλύτερη επιτυχία στις διαρκώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές, οικονομικές, τεχνολογικές και επιστημονικές συνθήκες. Καινούργια μαθήματα εισάγονται, όπως η τεχνολογία επικοινωνιών, η βιοχημεία, οι εφαρμογές υπολογιστών και άλλα. Με αυτά ο μαθητής μπορεί να παρακολουθεί τις επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις, θέτοντας στέρεες βάσεις για το μέλλον του.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έρχεται επίσης ως ελπίδα για τον περιορισμό των φροντιστηρίων, εφόσον όμως επιτευχθεί η ριζική αναμόρφωση του σχολείου που αυτή υπόσχεται. Η συγκεκριμένη ριζική αναμόρφωση έγκειται στο θεσμό της ενισχυτικής διδασκαλίας και κυρίως στην αρτιότερη κατάρτιση των διδασκόντων, μέσω σεμιναρίων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Τελευταίο, αλλά από τα πιο σημαντικά είναι η σταδιακή βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής.

Ίσως όλα αυτά να φαντάζουν λίγο ουτοπικά σήμερα, στο τέλος της πρώτης χρονιάς εφαρμογής του νέου συστήματος. Λίγο-πολύ όλοι έχουμε απογοητευθεί από την προχειρότητα και την έλλειψη οργάνωσης που αντιμετώπισαν οι μαθητές κατά τη διάρκεια αυτού του σχολικού έτους. Έχει επικρατήσει άλλωστε η άποψη ότι το ελληνικό σχολείο βρέθηκε εντελώς ανέτοιμο να δεχθεί τις τομές του νέου συστήματος με αποτέλεσμα πανικό, καταλήψεις, πολλαπλασιασμό άγχους και φροντιστήρια, πολλά φροντιστήρια.

Με βάση τη δεδομένη κατάσταση, δηλαδή ένα εκπαιδευτικό σύστημα κατά πολύ κατώτερο των σημερινών περιστάσεων, οι ενδεικνύμενες για το Υπουργείο ενέργειες οφείλουν να είναι άμεσες και οριστικές.

Πρώτα απ' όλα, η Κυβέρνηση πρέπει να εξασφαλίσει με γενναιότητα καινούργια κονδύλια και κυρίως να φροντίσει για τη σωστή αξιοποίηση αυτών και των ήδη υπαρχόντων, με

σκοπό τη ραγδαία βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής.

Ακόμη επιβάλλεται η ποιοτική αναβάθμιση του έργου των εκπαιδευτικών. Αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί με καθολική συμμετοχή τους σε επιμορφωτικά σεμινάρια και αντικειμενική αξιολόγησή τους, όπου η γνώμη των μαθητών θα λαμβάνεται υπόψη. Η συγκεκριμένη αξιολόγηση μάλιστα πρέπει να έχει οικονομικό αντίκρουσμα στις αποδοχές των διδασκόντων.

Τέλος, θα πρέπει να περάσει στον κόσμο, με ευθύνη των κυβερνώντων, ότι οι πανεπιστημιακές σπουδές δεν εγγυώνται την επαγγελματική αποκατάσταση, τη στιγμή που υπάρχουν πάμπολες άλλες επαγγελματικές διέξοδοι.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι η οποιαδήποτε μεταρρύθμιση απαιτεί φαντασία, τόλμη, χρήματα και προπαντός την κοινωνική συγκατάνευση. Ο στίβος είναι ακόμη ανοικτός. Στο χέρι μας είναι να τα βρούμε και να προαγάγουμε την ελληνική εκπαίδευση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καλαμώνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Λάγκας από το Ισραήλ έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΚΑΣ (Ισραήλ - Σχολή Παναγίου Τάφου Ιερουσολύμων): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, όπως όλοι ξέρουμε, η χώρα μας αποτελεί πυρήνα έλξης ανθρώπων από διάφορες γωνίες της γης με διαφορετική πολλές φορές πολιτιστική παράδοση. Εκατομμύρια κάθε χρόνο, ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες, μαζεύονται στις διάφορες περιοχές της Ελλάδας για να γνωρίσουν ένα δείγμα της χώρας που αποτέλεσε λίκνο της Δημοκρατίας και του Πολιτισμού στα αρχαία χρόνια.

Ο τουρισμός διακλαδίζεται στο λεγόμενο εσωτερικό τουρισμό, που οι κάτοικοι μιας χώρας επισκέπτονται περιοχές του τόπου τους για γνωριμία και επαφή με το δικό τους τόπο και στο λεγόμενο εξωτερικό τουρισμό που προέρχεται από πολίτες διαφορετικών χωρών.

Κατ' αρχήν το όνομα της Ελλάδας προκαλεί κάποια έλξη στους τουρίστες, γιατί αυτό είναι συνδεδεμένο με ένα πολιτιστικό και ιστορικό παρελθόν, με μεγάλες προσφορές σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, αφού στη χώρα αυτή μπήκαν τα θεμέλια των τεχνών και των επιστημών, καθώς επίσης και των εννοιών, αιτημάτων κάθε εποχής, όπως είναι η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η δημοκρατία.

Ένας άλλος παράγοντας έλξης των ξένων είναι ο πλούτος της φυσικής ομορφιάς του ηπειρωτικού και νησιωτικού χώρου. Οι ελληνικές ακρογιαλιές με το όμορφο μεσογειακό χρώμα τους, ο πεντακάθαρος και καταγάλανος ουρανός, ο ζωογόνος ήλιος, «ο ήλιος ο ηλιάτορας» κατά τον Ελύτη, τα νησιά με το παραδοσιακό ακόμη στοιχείο τους, τα βουνά με τον πράσινο μανδύα τους, οι σπηλιές με τους σταλακτίτες και τους σταλαγμίτες, δείγματα της πιο υψηλής τέχνης που ανήκουν στη φύση και ένα σωρό ακόμη τέτοια φυσικά αριστουργήματα που στη θέα τους ο άνθρωπος

νιώθει ανείπωτο θαυμασμό, τραβούν ακατανίκητα τους τουρίστες.

Ένας τέτοιος παράγοντας θα πρέπει να θεωρηθεί η καλλιτεχνική κίνηση που παρατηρείται ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες με τα γνωστά σ' όλο τον ευρωπαϊκό χώρο φεστιβάλ τέχνης στην Επίδαυρο και στην Αθήνα που προσελκύουν ένα μεγάλο πλήθος φιλόμουσων τουριστών. Φυσικά απαραίτητος παράγοντας συρροής τουριστών είναι η κατάλληλη ανάπτυξη της τουριστικής υποδομής, δηλαδή η αξιοποίηση των τουριστικών θερέτρων έτσι ώστε να μη μειώνεται η φυσική ομορφιά και η ιστορική σημασία της περιοχής.

Πώς πρέπει όμως παραπέρα να αναπτυχθεί ο τουρισμός; Πρώτα απ' όλα κάθε τι για να στεριώσει και να προοδεύσει, χρειάζεται από τη μια κάποια κρατική μέριμνα και από την άλλη κάποια συντονισμένη ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η κρατική μέριμνα θα πρέπει να ενταθεί στο σημείο ανάπτυξης των συγκοινωνιακών δικτύων για τη διευκόλυνση του εσωτερικού και εξωτερικού τουρισμού. Επιπλέον, θα πρέπει το κράτος να ενδιαφερθεί για την καθαριότητα των τουριστικών περιοχών, όπως και για την αναστήλωση αρχαιολογικών μνημείων, γιατί κατά τη γνώμη μου, αυτά είναι που τραβούν τους τουρίστες. Επίσης θα πρέπει να γίνεται σωστή και προγραμματισμένη οργάνωση στις πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες τους μήνες αιχμής του τουρισμού, δηλαδή οργάνωση εκθέσεων και εκδηλώσεων που θα προβάλλουν τόσο την αρχαία όσο και τη νεότερη Ελλάδα, έτσι που η γνώση για τον ελληνικό κόσμο να μην είναι μωσαϊκή αλλά ζωντανή. Θα πρέπει ακόμα να ενισχυθεί και να διατηρηθεί το πνεύμα της φιλοξενίας και της ευγένειας που δεν πρέπει φυσικά να ξεπέφτει στο επίπεδο της δουλοσύνης.

Από πολλούς έχει υποστηριχθεί ότι ο ίδιος ο τουρισμός αποτελεί μία προσοδοφόρα βιομηχανία. Είναι όμως νόμισμα με δύο όψεις. Από τη μία συνεισφέρει θετικά στον οικονομικό και ηθικοπνευματικό τομέα και από την άλλη, επιδρά αρνητικά σε τομές και συνήθειες μιάς χώρας. Υπάρχει ο κίνδυνος της αλλοίωσης, της εθνικής και ηθικής φυσιογνωμίας μιάς χώρας, όταν άκριτα αφομοιώνονται οι αδυναμίες και τα παθητικά στοιχεία των άλλων χωρών. Τέτοια στοιχεία είναι η διάδοση των ναρκωτικών και η κρίση των ηθικών αξιών αλλά και θεσμών. Πρέπει λοιπόν ο τουρισμός να αξιολογείται τόσο θετικά, όσο και αρνητικά, γιατί εύκολα μπορεί να γίνει φορέας προόδου και ανάπτυξης μιάς χώρας, αλλά και εξίσου εύκολα μπορεί να γίνει και φορέας καταρράκωσής της. Ο τουρισμός μόνο με τη θετική του πλευρά μπορεί να θεωρηθεί ως όπλο ανάπτυξης μιάς χώρας. Διαφορετικά γίνεται όπλο που στρέφεται κατά της ίδιας της ύπαρξης και της υπόστασής της. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καλαμώνης): Η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Λεβέντη, του Νομού Ευβοίας, έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΛΕΒΕΝΤΗ (Νομός Εύβοιας - 1ο Ενιαίο Λύκειο

Χαλκίδας): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κατ' αρχήν πριν ξεκινήσω το λόγο μου, θα ήθελα να πω ότι έχω τη χαρά να αντιπροσωπεύω την Επιτροπή Εξωτερικής Πολιτικής και Εθνικής Άμυνας και με λυπεί το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή δεν παρίσταται ο Πρωθυπουργός και τα υπόλοιπα μέλη της Κυβέρνησης.

(Ορθοί ορισμένοι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζοηρά και παρατεταμένα)

Ο 21ος αιώνας επισφραγίζεται με θλιβερά γεγονότα που στιγματίσαν την ανθρωπότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητή Ελένη –θα κρατήσω το χρόνο σας σ' αυτό το σημείο–, την πρώτη ημέρα που σας υποδέχθηκα εδώ, σας είπα ότι πιστεύω, σε αντίθεση με αυτό που πιστεύουν κάποιοι εκτός της Αιθούσης, πως η ελληνική νεολαία δεν αναζητεί βήμα εντυπώσεων, αλλά επωφελείται αυτού του θεσμού, για να διατυπώσει τις απόψεις της, τις ιδέες της, τις προτάσεις της.

Επίσης, πρέπει να ξέρουμε ότι εδώ δεν συζητούμε αντιπαρετιθέμενοι προς κάποια άλλη πλευρά. Κάνουμε ένα διάλογο στις Επιτροπές και εδώ ώστε να δοκιμάσουμε τις δικές μας ιδέες και τις δικές μας απόψεις.

Όσοι, και η πολιτεία και η κοινωνία, καθένας, επιθυμούν και έχουν ανάγκη ασφαλώς να γνωρίζουν τις απόψεις των νέων, έχουν στη διάθεσή τους τα Πρακτικά. Φέτος μάλιστα, η Βουλή κυκλοφόρησε και ένα CD ROM –με συγχωρείς Αθηνά– κυκλοφόρησε ένα δίσκο ακτίνας, για να συμμορφωθώ σ' αυτά που σωστά μας υπέδειξε η Αθηνά από το Μόντρεαλ, μέσα στον οποίο περιέχονται όλες οι συζητήσεις, όλες οι τοποθετήσεις των τριών τελευταίων συνόδων. Αυτό το υλικό αποστέλλεται στα Υπουργεία, στους οργανισμούς, σε κοινωνικές οργανώσεις και μπορεί να το έχει κάθε πολίτης, που επιθυμεί να γνωρίζει πώς σκέπτονται και πώς αισθάνονται οι νέοι. Δεν είναι υποχρεωτική η παρουσία κανενός σ' αυτή την Αίθουσα. Η Κυβέρνηση ετίμησε τη Σύνοδο αυτή, όπως και από τα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως οι Αρχηγοί τους ήλθαν εδώ και ετίμησαν με την παρουσία τους. Και ο Πρωθυπουργός έχει τις υποχρεώσεις του και οι Υπουργοί επίσης. Και δεν νομίζω ότι το ενδιαφέρον επιδεικνύεται μόνο με την παρουσία. Καλό είναι να έχει κανείς περισσότερο χρόνο και να τον διαθέσει εδώ.

Τα λέω αυτά με απόλυτη ειλικρίνεια, απευθυνόμενος σε σας, διότι δεν θέλω, με οποιονδήποτε τρόπο και από οποιαδήποτε πλευρά, θετικά ή αρνητικά, να γίνεται η οποιαδήποτε εκμετάλλευση αυτού του προγράμματος.

Αυτά που λέω βέβαια δεν αφορούν ούτε την Ελένη, ούτε όσους χειροκροτήσατε, ούτε όσους σηκωθήκατε όρθιοι.

Μπρούμε να προχωρήσουμε το πρόγραμμά μας, τη συζήτησή μας, που μεταδίδεται από την ελληνική τηλεόραση, μέσα από το πρόγραμμα της Νέας Ελληνικής Τηλεόρασης και μέσα από το διαδίκτυο, το λεγόμενο INTERNET, από τον κόμβο της Βουλής, όπου ελπίζω να έχετε τη δυνατότητα να

παρακολουθείτε και τις άλλες μέρες τις συνεδριάσεις της Βουλής.

Τέλος, για να μην ξαναπάρω το λόγο και να μην διακόψω άλλον συνάδελφό σας στο βήμα, θέλω να σας παρακαλέσω να συνεχίσετε με την ίδια προσοχή που ξεκινήσαμε να παρακολουθούμε τη συνεδρίαση. Διαπιστώνω κάποια κόπωση λογική και κατανοητή, ιδιαίτερα μετά τη χθεσινή διασκέδαση, που αργήσαμε να κοιμηθούμε όλοι μας.

Θέλω όμως, με την ευκαιρία, να σας πω ότι, αν εσείς, μία ημέρα εδώ, κουραστήκατε τόσο γρήγορα, σκεφθείτε τι γίνεται με τους Βουλευτές που πρέπει να είναι εδώ τέσσερα χρόνια, πολλές φορές να παρακολουθούν πράγματα που μπορεί να μην είναι το αντικείμενό τους, το κόμμα τους να μην τους έχει καταναείμει σ' αυτό το έργο ή που να έχουν και τόσες άλλες ευθύνες και υποχρεώσεις.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Συνέχισε, αγαπητή Ελένη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, να σεβαστείτε αυτό το χώρο, τους συναδέλφους σας και τον εαυτό σας. Ορίστε, συνεχίστε.

ΕΛΕΝΗ ΔΕΒΕΝΤΗ (Νομός Ευβοίας - 1ο Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας): Ο 20ος αιώνας επισφραγίστηκε με θλιβερά γεγονότα, που στιγματίσαν την ανθρωπότητα και απέδειξαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι από τη μια ένας οικονομικός γίγαντας, μα από την άλλη ένας πολιτικός νάνος. Αυτήν την Ευρώπη, εμείς οι Έλληνες και ιδιαίτερα οι νέοι, την οραματιζόμαστε αυτοδύναμη, ανθρώπινη, ειρηνική και απαλλαγμένη από την επιθετικότητα της νέας τάξης πραγμάτων, που θέλουν να επιβάλουν το ΝΑΤΟ και οι Αμερικάνοι. Το αίσθημα της ηττοπάθειας και η δειλία απέναντι στις ΗΠΑ δεν αρμόζουν σε μια ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρειάζεται κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, που δεν θα αναζητά στρατιωτικές, αλλά πολιτικές λύσεις. Χρειάζεται κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, που δεν θα αναζητά στρατιωτικές λύσεις, αλλά πολιτικές λύσεις στα σύνθετα προβλήματα, όπως αυτό του Κοσσυφοπεδίου.

Οι χώρες-μέλη του ΟΗΕ οφείλουν να πάψουν να καλύπτουν πια τα αμερικανικά εγκλήματα και να στηρίζουν ως αρχηγό τους το ΝΑΤΟ, που έβαψε με αίμα τα Βαλκάνια.

Ως νέοι πρέπει να απαιτούμε και να αγωνιζόμαστε, ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να γίνει αγωγός των ανθρωπίνων μειονοτικών δικαιωμάτων και προστάτιδα του απαραβίαστου των συνόρων των λαών που θα σέβεται τις δημοκρατικές παραδόσεις και τις ανθρωπιστικές αξίες.

Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία, η άρνηση παροχής ασύλου στον Οτσαλάν, δεν αρμόζουν στην προγραμματισμένη πολιτισμική ένωση των ευρωπαϊκών χωρών που θέλει όλα τα μέλη της ισότιμα.

Καταδικάζουμε την εθελοδοουλία και την ανικανότητα μπροστά στο πρόβλημα της ανεργίας, της φτώχειας, της μετανάστευσης και από την άλλη τη κατασπατάληση χρημάτων

για τους εξοπλισμούς και την εδραίωση της ειρήνης με τα όπλα.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση που παρουσιάζεται η Ελλάδα, κοιτίδα του πολιτισμού και της δημοκρατίας, είναι υποχρεωμένη να λάβει ξεκάθαρη θέση και με συνέπεια, υπευθυνότητα και μακροχρόνιο σχεδιασμό να διαμορφώνει την εξωτερική πολιτική που θα εκφράζει όλες τις απόψεις, όλων των πολιτικών παρατάξεων.

Χρειάζεται ενημέρωση σωστή και αντικειμενική, χρειάζεται δημιουργία κέντρων εκπαίδευσης, ώστε ο λαός συνολικά και με ισχυρή βούληση να αμύνεται υπέρ της χώρας, υπέρ της Ευρώπης και ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Όσον αφορά τις διαφορές μας για τη γειτονική μας χώρα, πιστεύουμε ότι στα πλαίσια της φιλίας, της αλληλεγγύης και της συνεργασίας των λαών, μπορούμε να δώσουμε πολιτικές λύσεις και μέσα από το γνήσιο ελληνοτουρκικό διάλογο σε έδαφος ουδέτερο και χωρίς μεσολαβητές να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά μας.

Εμείς, η νέα γενιά της Ελλάδας, που μεγαλώνουμε σε μία χώρα με δημοκρατικές αρχές, είμαστε σύμφωνοι με την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά μέσα στα πλαίσια του σεβασμού και της συνεργασίας. Η άνευ όρων ένταξή της θα ήταν παράλληλα υποβάθμιση της δημοκρατίας και του ανθρωπισμού. Γι' αυτό ζητάμε την παράλληλη αποχώριση των στρατευμάτων της από την Κύπρο και την παύση της επεκτατικής της πολιτικής στο Αιγαίο. Ακόμη, είναι ανάγκη να δώσει λύση στο Κουρδικό και να αντιμετωπίσει με δικαιοσύνη τον Κούρδο ηγέτη.

Ολοκληρώνοντας θεωρούμε πως η ιστορία μας διδάσκει. Η κρισιμότητα, όμως, της κατάστασης απαιτεί την αποφυγή επίρριψης ευθυνών και άσκοπης αναφοράς στα λάθη που έγιναν στο παρελθόν. Αντίθετα, προτείνουμε τον έντονο προβληματισμό για το μέλλον της ανθρωπότητας και την αγωνιστικότητα ενάντια στην παθητική στάση που καλλιεργούν με την προπαγάνδα και άλλα ύπουλα μέσα οι ισχυροί της γης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Έφηβος Βουλευτής Βικέντιος Μηλογιαννάκης, από την Α' Αθήνας έχει το λόγο.

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΗΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Α' Αθήνας - 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Θέλω να σας χαιρετίσω. Λέγομαι Μηλογιαννάκης Βικέντιος και είμαι από το 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών. Θέλω να χαιρετίσω ιδιαίτερα τον κ. Σαμαράκη για την βοήθεια και την προσφορά του στην όλη προσπάθεια που γίνεται.

Δεν έχω ετοιμάσει κάποιο λόγο για να διαβάσω. Έχω κρατήσει μόνο κάποιες σημειώσεις και θέλω να ζητήσω συγνώμη που τις κράτησα αυτή την ώρα και δεν παρακολούθησα κάποια παιδιά που μιλούσαν.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστώ πολύ.

Θέλω να μιλήσω για τις σκέψεις που μου

δημιουργήθηκαν κατά τη Σύνοδο και τις συνεδριάσεις των επιτροπών. Διότι είχα κάποιες σκέψεις τις προηγούμενες ημέρες, οι οποίες τροποποιήθηκαν μετά τις δύο μέρες συνεδριάσεων των επιτροπών. Θέλω να μιλήσω για την κοινωνία γενικά, έτσι όπως μίλησα και στην έκθεσή μου.

Πιστεύω ότι την κοινωνία δεν μπορούμε να την εξετάσουμε σε επιτροπές σαν ξεχωριστό αντικείμενο. Δηλαδή οι κοινωνικές υποθέσεις, που ανήκω εγώ, πιστεύω ότι έχουν άμεση σύνδεση με όλα τα άλλα. Η κοινωνία που φαντάζομαι εγώ είναι μία κοινωνία ριζοσπαστική, που δεν θα έχει τίποτα από την κοινωνία τη σημερινή. Εάν, όμως, αρχίσω να προτείνω όλες αυτές τις λύσεις που φαντάζομαι, πιστεύω ότι θα βγούμε εκτός πραγματικότητας.

Για να αποφύγω από έχω κάνει κάποιες συγκεκριμένες σκέψεις, ρεαλιστικές πιστεύω πάνω σ' αυτό.

Κατ' αρχάς για τα ναρκωτικά και στις δύο συνεδριάσεις ειπώθηκαν πολύ λίγα πράγματα για την αρχή των ναρκωτικών. Η αρχή των ναρκωτικών είναι το κάπνισμα και το ποτό. Κατά την προσωπική μου άποψη και κάποιων παιδιών της επιτροπής που μιλήσαμε, έχουμε κάποιες προτάσεις που δεν ακούστηκαν ούτε ψηφίστηκαν στην επιτροπή λόγω της διαδικασίας. Να σας διαβάσω μία απ' αυτές.

Να απαγορευτεί η ελεύθερη προμήθεια τσιγάρων και ποτών σε νέους κάτω των 18 ετών και να γίνεται μόνο με ένδειξη ταυτότητας που να πιστοποιεί ότι το άτομο είναι άνω των 18. Αυτό θα μπορεί να γίνεται με κάποιο έλεγχο και να επιβληθεί με διάφορες επιτροπές.

Επίσης, να απαγορευτεί το κάπνισμα σε δημόσιους χώρους και εσωτερικούς και εξωτερικούς.

Να καταργηθούν οι διαφημίσεις για τα τσιγάρα. Τουλάχιστον για τα τσιγάρα δεν μπορούν να κάνουν αυτή τη γελοιότητα, να μιλάνε για τα τσιγάρα και να λένε από κάτω «το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία».

Για το χάσμα των γενεών θα ήθελα να πω ότι ευθύνες δεν έχει μόνο η νεολαία. Έχει μία ευθύνη ότι επηρεάζεται πολύ εύκολα από την αμερικάνικη κουλτούρα που μας την επιβάλλουν και εμείς την ακολουθούμε σαν πρόβατα. Γιατί θα πρέπει να δεχόμαστε όλα αυτά που θέλουν να μας περάσουν; Υπάρχει ευθύνη και στο κράτος σ' αυτό το θέμα γιατί θα μπορούσε να μας παρέχεται μια παιδεία με την οποία να αντιμετωπίζουμε την κουλτούρα που μας επιβάλλεται. Ευθύνη έχουν και οι γονείς βέβαια. Από την πλευρά τους πρέπει να το καταλάβουν αυτό, ότι δεν φταίμε αποκλειστικά εμείς.

(Στο σημείο αυτό χτυπά προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Έφηβου Βουλευτή)

Θα ήθελα να μιλήσω και για ένα άλλο θέμα, όσο προλαβαίνω, για τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία. Είμαι κατά των εκτρώσεων. Πρέπει να υπάρχει φροντίδα από το κράτος για τις ανύπαντρες μητέρες. Δεν ξέρω κατά πόσο υφίσταται,

επειδή άκουσα κάποια περιστατικά στη συζήτησή μου με κάποια άλλα παιδιά.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Έφηβου Βουλευτή)

Θα ολοκληρώσω. Ξεχνάω τα θέματα που είχα να πω. Θα ήθελα να πω πολλά για τα ΜΜΕ αλλά δεν προλαβαίνω. Θα ήθελα να πω για το διάλογο που δεν μας επιτράπηκε καθόλου κατά τη διαδικασία. Και θα διαφωνήσω με τον Πρόεδρο της Βουλής, γιατί ούτε εδώ υπάρχει διάλογος ούτε υπάρχει διάλογος στις επιτροπές.

(Χειροκροτήματα)

Και σ' αυτό θέλω να τονίσω ότι συμφωνούν και άλλα παιδιά με τα οποία μίλησα. Έχουμε γράψει και ένα σύνθημα που θέλω να διαβάσω: «Μη δολοφονούμε τα όνειρά μας, μην αφήσετε την Ελλάδα να αιμοραγεί και να πονά. Έχουμε το όραμα, έχετε τα μέσα. Ας συνεργαστούμε».

(Χειροκροτήματα)

Θα ήθελα τέλος να πω κάτι για τον πόλεμο. Δεν ανήκει στην επιτροπή μου...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα ήθελα αγαπητέ φίλε...

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΗΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Α' Αθήνας - 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Τελειώνω, αμέσως.

Προτείνω ενός λεπτού σιγή, ανεξάρτητα από το χρόνο μου γιατί δεν έχω, να κρατηθεί, όχι μόνο για τα θύματα στο Κόσοβο, αλλά και για τα θύματα παγκόσμια, από την πολιτική των μεγάλων δυνάμεων. Έχουν μια πολιτική την οποία πρέπει να ανεχόμαστε όλοι, σύμφωνα με την οποία... κόλλησα.

(Ορθοί οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Με συγχωρείτε.

Έχουν μια πολιτική, σύμφωνα με την οποία συμβιβάζονται όλοι οι λαοί και εμείς το ανεχόμαστε αυτό στο γειτονικό μας Κόσοβο.

Προτείνω μαζί με κάποια άλλα παιδιά που το πρότειναν, να γίνει ενός λεπτού σιγή. Πιστεύω ότι θα συμφωνείτε όλοι σ' αυτό. Με την άδειά σας κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι σωστό. Μιλάς εξήμισι λεπτά. Κάποιοι...

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΗΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Α' Αθήνας - 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Ναι αλλά κάποιοι δεν μίλησαν καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά...

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΗΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Α' Αθήνας - 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Εγώ θέλω να τους εκφράσω, δεν μιλάω για μένα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να ολοκληρώσετε για να μιλήσουν και οι άλλοι.

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΗΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Α' Αθήνας - 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Θέλω να φύγω και να δώσω το λόγο σε ένα παιδί, στον Πάρη Πέτρου, γιατί θέλω να κάνουμε διάλογο. Να δώσουμε παράδειγμα

διαλόγου μέσα στη Βουλή. Δεν πιστεύω ότι αυτό που γίνεται τώρα είναι διάλογος. Υπάρχουν συνεχείς μονόλογοι.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Βικέντιε, αγαπητέ μου φίλε...

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΜΗΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Α' Αθήνας - 9ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών): Φεύγω. Με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ θα σε παρακαλέσω πολύ φιλικά, να καθίσεις στη θέση σου. Έχει τελειώσει προ πολλού ο χρόνος σου. Θα έρθουν κάποιοι άλλοι.

Αγαπητά παιδιά, η δική μου ζωή με έχει διδάξει ότι κάθε ένας μαθαίνει παθαίνοντας. Είμαι απολύτως βέβαιος ότι αυτή η παρένθεση, που με πολύ καλή διάθεση όλοι την παρακολούθησαμε –με τις ηλικίες μας, με τα αισθήματά μας, που ταιριάζουν στην ηλικία αυτή και τη συμπάθεια που πρέπει να έχουμε όλοι σε ένα νέο άνθρωπο, που με τόσο αυθορμητισμό και ειλικρίνεια εκφράζει αυτό που αισθάνεται– θα αξιοποιηθεί αρνητικά γι' αυτό το πρόγραμμα. Αυτή είναι η δική μου έννοια, γιατί θέλω να συνεχιστεί αυτό το πρόγραμμα, να συνεχίζει να το αγκαλιάζει η νεολαία και η κοινωνία, ώστε και άλλοι Βικέντιοι να έρχονται και να λένε από αυτό το Βήμα ότι αισθάνονται, δείχνοντας όμως σε όσους θεωρούν ότι αυτό το πρόγραμμα είναι λάθος, διότι τάχα δεν είναι ακόμα ώριμα τα παιδιά να συζητούν και να εκφράζονται – τάχα, επαναλαμβάνω–, ότι μπορεί μέσα από αυτό το πρόγραμμα να ακούγονται και σωστές απόψεις και λαθεμένες απόψεις, αλλά ότι πάνω από όλα μπορεί η σημερινή νεολαία να επικοινωνεί με την υπόλοιπη κοινωνία. Νομίζω ότι αυτό είναι πιο σημαντικό από την άποψη που μπορεί να έχουν κάποιοι έξω από την Αίθουσα αυτή, αν θα κατορθώσουμε από το Βήμα αυτό να ακουστούν κάποια πράγματα που μπορεί κάποιους να ενοχλούν ή μπορεί εύκολα να βγάλει κανείς από αυτά συμπεράσματα.

Άκουσα, αίφνης, σήμερα εγώ από έναν έγκριτο δημοσιογράφο, διευθυντή μέχρι πρότινος μιας από τις πιο έγκυρες εφημερίδες, να επωφελείται μιας άποψης που κάποιο παιδί είτε σε μία επιτροπή –εδώ όλες οι απόψεις είναι σεβαστές και η πιο ακραία και η πιο παράλογη– ότι πρέπει να φύγουν οι αλλοδαποί, διότι είναι φορείς διαφόρων ασθενειών. Είναι άποψη του παιδιού, το είπε. Ο κύριος αυτός, που είναι έγκριτος δημοσιογράφος, μου απηύθυνε πρωϊ-πρωϊ ένα κατηγορητήριο και είπε «τι είναι αυτό το πράγμα; Ποιος είχε αυτή την ιδέα, ο κ. Κακλαμάνης, να λένε σήμερα τέτοια οι νέοι;». Το είπε ένας νέος. Προφανώς το είπε, γιατί κάπου διάβασε κάτι, που πολύ εύκολα και με ελαφρά συνείδηση έγραψαν κάποιοι.

Όπως σας είπα, μαθαίνει κανείς, παθαίνοντας. Είμαι βέβαιος ότι κάποιες εμπειρίες που έχετε πριν έρθετε εδώ, εμπειρίες που θα έχετε εδώ, εμπειρίες που θα έχετε όταν επιστρέψετε στο σχολείο σας ή στο περιβάλλον σας, θα αποδεί-

ξουν σε κάθε έναν που αμφιβάλλει, ότι καλώς γίνεται αυτό το πρόγραμμα.

Ίσως θέλει βελτιώσεις, θέλει περισσότερη προσπάθεια, περισσότερο χρόνο, περισσότερη συζήτηση. Αλλά όλα αυτά θα μπορούσαμε να τα συζητούμε, για να βελτιώσουμε το πρόγραμμα αυτό. Εγώ αντιλαμβάνομαι –διότι όσο και αν έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια θυμάμαι και τα δικά μου νιάτα– και σέβομαι αυτή τη σφοδρή επιθυμία, που είναι λογικό να έχετε, να μιλήσετε όλοι, να πείτε όλοι το διαφορετικό. Γιατί το διαφορετικό είναι που βοηθάει στη σύνθεση και την τελειότητα του συνολικού συμπεράσματος. Αλλά ένας κανόνας της ζωής, τον οποίο, μέσα απ' αυτήν την άσκηση δημοκρατίας που είναι αυτό το πρόγραμμα, θα πρέπει να τον μάθετε, είναι ότι όλοι λειτουργούμε μέσα σε ένα πλαίσιο κανόνων, όσο και αν είναι αφόρητοι πολλές φορές αυτοί οι κανόνες. Το ζήτημα είναι πώς τους κανόνες αυτούς θα τους κάνουμε πιο δημοκρατικούς. Όχι πως έτσι, διότι κάθε φορά έτσι θα αισθανόμεθα, θα μπορούμε να τους καταργούμε. Είναι τέσσερα λεπτά σ' αυτό το Βήμα. Το να ανέβει κανείς και να κάνει κατάχρηση του χρόνου, το να ειρωνευθεί, το να γυρίσει να πει στον Πρόεδρο του Σώματος με το ποτήρι το νερό στο χέρι «γεια σου», ε, αυτά εγώ θεωρώ ότι είναι νεανικά. Όχι παραπτώματα, αλλά σκέψεις της στιγμής. Δεν είναι πια για να πούμε ότι ο φίλος μας ο Βικέντιος κακώς ήρθε εδώ. Ήρθε πολύ καλά εδώ και αυτά που είπε είμαι βέβαιος ότι αγγίζουν πολλούς. Και εμένα οπωσδήποτε με άγγιζαν και τον ευχαριστώ, γιατί, έστω και με αυτόν τον παράτολμο τρόπο, τα είπε. Καλό είναι, γιατί θα σκεφθώ και εγώ πώς θα προχωρήσω αυτό το πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Η Βασιλική Μουρτζάκη, Έφηβος Βουλευτής από το νομό Ευβοίας, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

Επειδή ακούτε από τα ίδια μέρη πολλές φορές, να σας πω ότι είναι αποτέλεσμα της κληρωτίδας και η κληρωτίδα είναι τυφλή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΟΥΡΤΖΑΚΗ (Νομός Ευβοίας - 3ο Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, συνάδελφοι Βουλευτές, αποτελεί μεγάλη τιμή για μένα να παρευρίσκομαι στο χώρο της Βουλής, γι' αυτό άλλωστε θα αναπτύξω ένα θέμα ύψιστης σημασίας που πρέπει να τυγχάνει το σεβασμό και την τιμή απ' όλους εμάς και το οποίο συνοψίζει τα θέματα που απασχολούν την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, την οποία εκπροσωπώ και βεβαίως, δεν αποτελεί άλλο από τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Προσπαθώντας να τα απαριθμήσει κανείς διαπιστώνει την πληθώρα αυτών. Ξεκινώντας από τα ατομικά δικαιώματα, όπως την προσωπική ελευθερία, την αξιοπρέπεια, την ατομική ασφάλεια, το απαραβίαστο της ιδιωτικής ζωής, προχωρώντας στα πολιτικά δικαιώματα, όπως αυτό του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι και καταλήγοντας στα κοινωνικά δικαιώματα, την προστασία της οικογένειας, της μητρότητας, του περιβάλλοντος

και τόσα άλλα, εύκολα διαπιστώνει κανείς στη σύγχρονη εποχή την παραβίασή τους σε όλες τις χώρες του κόσμου. Παρ' όλες τις διακηρύξεις διαφόρων οργανισμών για την προστασία τους, εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης και συμπεριφοράς.

Τρανά παραδείγματα τέτοιων καταστάσεων είναι οι φυλετικές και κοινωνικές διακρίσεις, πολιτικές διώξεις και φυλακίσεις, γενοκτονίες, κακοποίηση και εκμετάλλευση των παιδιών, ρουσφέτι, απανθρωπιά έναντι των δικαιωμάτων της γυναίκας και ασθενών κοινωνικών ομάδων. Επιπλέον πρόσφατη επιβεβαίωση του φαινομένου είναι η σύλληψη του Οτσαλάν, οι βομβαρδισμοί στη Γιουγκοσλαβία καθώς και το επίπονο για όλον τον Ελληνισμό Κυπριακό ζήτημα.

Αναμφισβήτητα, όλα τα παραπάνω ζητήματα απασχολούν κάθε πολιτισμένο λαό, καθώς η διαφύλαξη των δικαιωμάτων του και η τήρηση των υποχρεώσεων του αποτελούν βασική προϋπόθεση για τη διατήρηση της έννομης τάξης και συνακόλουθα την ενίσχυση του πολυσήμαντου θεσμού της δημοκρατίας. Γι' αυτό άλλωστε κρίνεται απαραίτητη η διαφύλαξη όλων των παραπάνω σπουδαίων ζητημάτων και απαιτείται η μέριμνα όλων μας ώστε να προληφθεί, να καταπολεμηθεί και γιατί όχι να εξαλειφθεί το πρόβλημα αυτό της καταπάτησης των ανθρώπινων δικαιωμάτων μέσω της λήψης και τήρησης κάποιων μέτρων εφικτών σε όλους τους πολίτες της χώρας.

Πρώτα απ' όλα η παιδεία θα πρέπει να γίνει ανθρωπιστική, να πάψει δηλαδή το σχολείο να λειτουργεί ως διαμετακομιστικός σταθμός και να διαπαιδαγωγεί σωστά τους νέους ώστε να διαπλάθουν ηθικούς χαρακτήρες και δίκαιους πολίτες με σεβασμό προς το συνάνθρωπο.

Παράλληλα, σπουδαίο ρόλο στη λειτουργία αυτή πρέπει να διαδραματίζει και η οικογένεια.

Επιπρόσθετα, καθίσταται επιτακτικά αναγκη της ενίσχυσης του διαλόγου καθώς και των φιλανθρωπικών οργανώσεων και του ρόλου των διεθνών οργανισμών.

Συνοψίζοντας λοιπόν, όλοι έχουμε δικαίωμα στην προσωπική, κοινωνική, πολιτική ζωή και αυτά τα δικαιώματα πρέπει να διαφυλάξουμε και να διαδώσουμε στις επόμενες γενιές. Ως τόσο αυτά δεν μας καθιστούν απόλυτα ελεύθερους αλλά μας περιορίζουν ως εκεί που ξεκινάει η δικαιοδοσία του συνανθρώπου μας, την οποία πρέπει να σεβόμαστε και να υπολογίζουμε προς όφελος όλης της χώρας και κατ' επέκταση όλου του κόσμου.

Είναι γνωστή σε όλους μας η απάντηση στο αίνιγμα της Σφίγγας. Και δεν είναι άλλο από τον άνθρωπο. Έτσι, λοιπόν, η λύση σε κάθε σύγχρονο προβληματισμό, πρέπει να αναζητάται στην ανθρώπινη οντότητα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Μπαργατάκη από το Νομό Χανίων έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΑΡΓΩΤΑΚΗ (Νομός Χανίων, 1ο Ενιαίο

Λύκειο Κισσάμου): Σεβαστέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι βουλευτές, αγαπητοί εκπρόσωποι των εφήβων όλης της Ελλάδος, επειδή ο χρόνος μας είναι περιορισμένος θα ξεκινήσω αμέσως να σας μιλήσω για το θέμα, που μας απασχόλησε τους τελευταίους μήνες και το οποίο αναφέρεται στην κλωνική παραγωγή ή αλλιώς κλωνοποίηση.

Κλώνος καλείται μία ομάδα ζωντανών οργανισμών με ταυτόσημους γονότυπους, ενώ κλωνοποίηση ονομάζεται η διαδικασία παραγωγής κλώνων. Η τεχνική αυτή επιτρέπει την παραγωγή δύο και σπανιότερα τεσσάρων ταυτόσημων γενετικά ατόμων, και δεν διαφέρει ουσιαστικά από τον φυσικό μηχανισμό δημιουργίας μονοζυγωτικά διδύμων.

Αυτή η επιστημονική ανακάλυψη ανέτρεψε τα σημερινά δεδομένα στο βιολογικό, αλλά και τον κοινωνικό-ηθικό τομέα. Ξεκινώντας από τα θετικά της κλωνοποίησης, θα πρέπει να αναφέρουμε ότι αυτή η νέα τακτική γίνεται ηθικά αποδεκτή για θεραπευτικούς λόγους.

Σύμφωνα με το δόκτωρα Σίνθ, θα υπάρξει θεραπεία στο μεγάλο πρόβλημα της στειρότητας, των κληρονομικών ασθενειών και του καρκίνου, που βασανίζουν όλη την ανθρωπότητα. Υποστηρίζεται ότι θα βοηθηθεί η ανάπτυξη της παραγωγικότητας και η βελτίωση της ποιότητας και ποσότητας τροφίμων με την παραγωγή μεταλλαγμένων γενετικά προϊόντων, ενώ παράλληλα θα μειωθεί το κόστος παραγωγής.

Από την άλλη πλευρά, τα αρνητικά που εμφανίζει αυτή η νέα μέθοδος είναι πάρα πολλά σε όλους τους τομείς. Η δημιουργία μίας νέας μερίδας κλωνοποιημένων ατόμων δεν θα είναι ελέγξιμη και συναγωνίσιμη από τους υπόλοιπους ανθρώπους, αφού αυτή η νέα άρια φυλή θα αποτελείται από χαρισματικά άτομα, με ιδιαιτερότητες ίσως και μεταφυσικές.

Φανταστείτε ότι αυτή η νέα μέθοδος στα χέρια ενός παράφρονα σύγχρονου Χίτλερ όπου η μοναδική του επιβίωση θα είναι η δημιουργία στρατού, με υπεράνθρωπες δυνατότητες και χαμηλό διανοητικό επίπεδο, του οποίου θα κατέχει τον απόλυτο έλεγχο.

Τα αποτελέσματα και μόνο στη σκέψη μοιάζουν καταστρεπτικά. Παρά το γεγονός όμως ότι αυτά είναι γνωστά σε όλους, ο άνθρωπος συνεχίζει να αφήνεται στα χέρια της επιστήμης με πολλούς κινδύνους. Τόσες και τόσες μελλοντικές μητέρες δεν θα μπορέσουν να νοιώσουν το αίσθημα της μητρότητας, ενώ παράλληλα τα ίδια τα αυριανά παιδιά δεν θα μπορέσουν ποτέ να ζήσουν την ατμόσφαιρα της αληθινής οικογένειας, αφού δεν έχουν φυσικούς γονείς. Σιγά, σιγά λοιπόν, η ανθρώπινη φύση θα μεταβάλλεται ανεξέλεγκτα ώσπου κάποτε η μείωση της βιοποικιλότητας θα είναι τόσο μεγάλη, που τελικά ο άνθρωπος θα αποκτήσει μία μόνο μορφή, εκείνη του τέλειου όντος.

Γι' αυτό, όσο είναι ακόμη νωρίς όλοι οι άνθρωποι πρέπει να κινηθούμε ενεργά. Ας ξεκινήσουμε με τη δημιουργία μίας οικουμενικής επιτροπής, που θα αποτελείται από ειδικευμένα μέλη, έτσι ώστε να γίνεται πλήρης και σωστός έλεγχος των ερευνών. Θα πρέπει να

γίνονται σωστές έρευνες και έλεγχοι στα ειδικά επιστημονικά εργαστήρια, για το κατά πόσο τα προϊόντα είναι υγιεινά. Φυσικά, για να επιτευχθεί πλήρης έλεγχος θα ήταν σκόπιμη και η ίδρυση ερευνητικών κέντρων με τα νεοφανή προϊόντα και την καταλληλότητά τους.

Ακόμη, η Εκκλησία θα ήταν πολύ σωστό να επέμβει στις όποιες παρεμβάσεις της φύσης και της ζωής από τον ίδιο τον άνθρωπο, αφού σύμφωνα με τις πεποιθήσεις της αυτό είναι ανεπίτρεπτο.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθούμε και στις αρμοδιότητες που πρέπει να αποκτήσει το κράτος. Επιβάλλεται η απαγόρευση της παραγωγής μεταλλαγμένων προϊόντων από ιδιωτικούς φορείς, που πολλές φορές είναι ανεξέλεγκτοι. Η διαδικασία αυτή θα ήταν προτιμότερο να περάσει στον δημόσιο τομέα, υπό την αυστηρή παρακολούθηση των αρμοδίων. Παράλληλα, με τις ενέργειες αυτές, θα ήταν σκόπιμη και η ενημέρωση των πολιτών σε θέματα γενετικής και των κινδύνων τους, με κάποιου είδους ενημερωτικά φυλλάδια από τους αρμόδιους φορείς.

Ακόμη θα πρέπει να αναπτυχθεί η βιολογική γεωργία, έχοντας ως σκοπό της την μικρότερη δυνατή μόλυνση του περιβάλλοντος από τις γεωργικές δραστηριότητες.

Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε και τις προσπάθειες που έχουν ήδη γίνει από μέλη διάφορων περιβαλλοντικών οργανώσεων, όπως η Greenpeace. Θα πρέπει, λοιπόν, όλο και περισσότεροι άνθρωποι να γίνουν μέλη στις σωτήριες αυτές προσπάθειες και να μετάσχουν στην εκστρατεία για τη διάσωση του περιβάλλοντος.

Επιπλέον, θα ήταν σκοπιμότερο να διατεθούν τα κονδύλια που προορίζονταν για τις επιστημονικές έρευνες στις τριτοκοσμικές χώρες.

Τέλος, θα πρέπει να γίνει η διατύπωση του Κώδικα Επιστημονικής Δεοντολογίας με αυστηρές κυρώσεις από την ίδια την Επιστημονική Κοινότητα στους παραβάτες.

Ας αντιμετωπίσουμε, λοιπόν, τη νέα αυτή επιστημονική μέθοδο με σοβαρότητα, ηθική, πίστη στο Θεό και τα δημιουργήματά του και με σοβαρό έλεγχο για τις περιπτώσεις που η επιστήμη θα εφαρμόσει τα νέα δεδομένα μόνο για θεραπευτικούς σκοπούς.

Αν όλα αυτά τα πρέπει που θέσαμε μπορούσαν να γίνουν πράξη και να μη μείνουν απλά λόγια, τότε θα μπορούσαν να γίνουν οι τέλειοι άνθρωποι χωρίς την κλωνοποίηση ή τη μετάλλαξή μας, γιατί σίγουρα έχουμε τη δυνατότητα με τον αδιάκοπο αγώνα του σώματος και της ψυχής μας να φθάσουμε στην τελειότητα, στη θέωση, στο «υπέρτατο χρέος του αγωνιζόμενου ανθρώπου», όπως λέει και ο Ν. Καζαντζάκης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Μπέτση από το υπόλοιπο Αττικής έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΕΤΣΗ (Υπόλοιπο Αττικής - 2ο Ενιαίο Λύκειο Μεγάρων): Αγαπητέ Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, την εργασία μου θα ήθελα να την αφιερώσω στους προγόνους μου και στην αγαπημένη μου πατρίδα. Θα μιλήσω για τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας και το ρατσισμό απέναντί τους.

Φέτος θα συμπληρωθούν εβδομήντα επτά χρόνια από εκείνη την τραγική και σκληρή δοκιμασία, το ολοκαύτωμα, το χαλασμό, την ολοκληρωτική καταστροφή και την έξοδο πολλών χιλιάδων Ελλήνων από τα ιερά εκείνα πάτρια εδάφη.

Κυνηγημένοι από τους Τούρκους εγκατέλειψαν όπως - όπως τα σπίτια τους και την περιουσία τους γύρω στα δύο εκατομμύρια Έλληνες, παίρνοντας μαζί τους ό,τι μπορούσαν στα χέρια τους, προσπαθώντας να σώσουν τη ζωή τους και αφήνοντας πίσω όλα τα υπάρχοντά τους. Και ήλθαν στην καινούργια τους πατρίδα και την αγάπησαν και την μπόλιασαν με την ευχάριστη διάθεση, την ευαισθησία, τη ζεστασιά, τη ζωντάνια, τη θαλπωρή και την αισιοδοξία που κουβαλούσαν μέσα στην ψυχή τους.

Έφεραν μαζί τον πολιτισμό τους, την τρυφερή και ευαίσθητη μουσική τους, μία μουσική που σε αγγίζει τρυφερά στην ψυχή σου και που σου φέρνει στο νου παλιές, καλές και ευχάριστες στιγμές.

Επίσης, έφεραν μαζί τους το λεπτό χιούμορ, τα πλούσια ήθη και έθιμά τους, την οικογενειακή ζεστασιά και τέλος την έμφυτη αρχοντιά τους.

Η νέα πατρίδα που φιλοξένησε τους πρόσφυγες κάτω από τις στοργικές φτερούγες της, τους βοήθησε να περάσουν τις δυσκολίες και τα εμπόδια των πρώτων χρόνων που έφερε μπροστά τους η μοίρα. Μερικοί, όμως, Μικρασιάτες πρόσφυγες δεν αντιμετώπιστηκαν με τον ίδιο θετικό τρόπο. Μερικοί αντιμετώπισαν και εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν ένα είδος ρατσισμού, που προέρχεται από τους ίδιους τους Έλληνες, οι οποίοι αντί να δώσουν δύναμη, κουράγιο και να εμπνεύσουν αυτούς τους ταλαιπωρημένους ανθρώπους, τους αντιμετώπισαν σαν μία μειονότητα με πολλά προβλήματα, σαν ανθρώπους που προέρχονται από άλλο κόσμο. Πολλές φορές τους αποκάλεσαν Τούρκους αυτούς τους ανθρώπους, που ίσως να είναι οι γνησιότεροι Έλληνες, οι Έλληνες αυτοί οι οποίοι ξέχρουν πολύ καλά τι θα πει ξεριζωμός, ολοκληρωτική καταστροφή, το να χάνει κανείς την πατρίδα του και την περιουσία του και να προσπαθεί να τη φτιάξει από την αρχή παίρνοντας κουράγιο μόνο από την καρδιά του.

Όπως γνωρίζετε όλοι, κάθε περιοχή έχει τη δική της γλωσσική διάλεκτο, που την κάνει να ξεχωρίζει από όλες τις άλλες περιοχές. Έτσι, λοιπόν, και οι Μικρασιάτες έχουν κάποιες ιδιομορφίες στη γλώσσα τους, πράγμα το οποίο μερικοί Έλληνες το θεώρησαν παράξενο και άξιο σχολιασμού.

Οι Έλληνες αυτοί με τη στάση τους δείχνουν την ανωριμότητά τους, αφού θα πρέπει να μάθουν πως οι γλωσσικοί διάλεκτοι δεν υποβαθμίζουν, αλλά αντίθετα

πλουτίζουν τη νέα ελληνική γλώσσα.

Άλλη μία μορφή ρατσισμού δημιουργήθηκε λόγω της οικονομικής κατάστασης των προσφύγων, που, όπως προανέφερα, ήλθαν στη νέα πατρίδα με πολύ ελάχιστα πράγματα. Ζητώντας, λοιπόν, κάποια μικρή βοήθεια από τους Έλληνες για να μπορέσουν να επιβιώσουν τα πρώτα δύσκολα χρόνια της εγκατάστασής τους στην καινούργια πατρίδα μερικοί τους θεώρησαν φτωχούς, άπορους και σε ακραίες περιπτώσεις ζητιάνους. Αυτό το γεγονός μερικοί το εκμεταλλεύτηκαν με απώτερο σκοπό τους την υποβάθμιση των προσφύγων, πράγμα το οποίο δεν το κατάφεραν, αφού οι Μικρασιάτες ξεκινώντας από το μηδέν κατάφεραν μέσα από αυτές τις αντίξοες συνθήκες να ξεχωρίσουν σε όλους τους τομείς της ζωής και να δείξουν τί πραγματικά είναι. Ακόμα, όμως και τώρα, παρόλα όσα έφτιαξαν και παρόλο που όλοι ξέρουν τί θα πει Μικρασιάτης, ορισμένοι τους αποδίδουν μία κατώτερη κατάσταση.

Προέρχομαι από μία οικογένεια η οποία έχει έντονα χαραγμένα τα σημάδια της τραγικής καταστροφής μέσα στην ψυχή της, γι' αυτό και γνωρίζω πολύ καλά όλα αυτά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες της Μικράς Ασίας, γιατί τα ίδια αντιμετωπίζω και εγώ η ίδια από τους φίλους, τους συμμαθητές, ακόμα και από τους καθηγητές μου.

Μεγάλωσα στον προσφυγικό συνοικισμό Νέο Μελί, που βρίσκεται στη Δυτική Αττική. Το Μελί της Μικράς Ασίας βρισκόταν στο σημερινό Νομό Αϊδινίου, στην περιοχή της Ερυθραίας. Η μητέρα μου κατάγεται από τη Μικρά Ασία, ενώ ο πατέρας μου από τη Ζάκυνθο. Πιστεύω, όμως, ότι το μεγαλύτερο κομμάτι της ψυχής μου βρίσκεται στη Μικρά Ασία.

Ναί, λοιπόν, είμαι Μικρασιάτισσα και δεν ντρέπομαι καθόλου γι' αυτό!

(Χειροκροτήματα)

Αντίθετα, είναι μεγάλη μου τιμή να κατάγομαι από ένα τόσο σπουδαίο τόπο, από έναν τόπο που έχει γεννήσει μεγάλους Έλληνες, γιατί με το έργο και τις δραστηριότητές τους έκαναν γνωστή την Ελλάδα και την πολύτιμη προσφορά της σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Οι πρόσφυγες όμως, όλα αυτά τα προβλήματα κατάφεραν να τα ξεπεράσουν, να τα προσπεράσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, όσο και αν τους πλήγωσαν. Όλοι εμείς που ανήκουμε στη δεύτερη, τρίτη, αλλά και τέταρτη γενιά των Μικρασιατών, έχουμε μεγάλη περηφάνεια για την πολύτιμη καταγωγή μας. Νοιώθουμε καμάρι και περίσσεια αγάπη για τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας, τους ηρωικούς αυτούς ανθρώπους, που παρά το γεγονός ότι έζησαν τη σκληρή δοκιμασία του ξεριζωμού από τις πατρογονικές εστίες, βρήκαν τη δύναμη, το κουράγιο, την ψυχή να ριζώσουν και να σταθούν με αξιοπρέπεια και με ψηλά το μέτωπο στη νέα πατρίδα.

Αναρωτιόμαστε λοιπόν, πώς είναι δυνατόν να μην είμαστε υπερήφανοι όλοι όσοι έχουμε την τύχη να έχουμε την καταγωγή από τις ιστορικές Μικρασιατικές πατρίδες! Πώς εί-

ναι δυνατόν να μη διατηρούμε πάντα μέσα στην καρδιά μας αναμμένη τη φλόγα της αγάπης γι' αυτές, που είμαστε όλοι σίγουροι ότι θα μεταλαμπαδεύσουμε και στις μετέπειτα γενιές! Νοιώθουμε πως αυτό ακριβώς είναι το χρέος μας στη μνήμη όλων εκείνων που αγαπήσαμε όσο τίποτε άλλο στον κόσμο.

Όσο όμως και αν έχει επικρατήσει κάποια συνήθεια να μιλάμε για χαμένες πατρίδες, αντί για αλησμόνητες πατρίδες, ο ίσκιος τους θα μας ακολουθεί, γιατί οι πατρίδες ποτέ δεν χάνονται, ούτε λησμονιούνται.

(Χειροκροτήματα)

Είναι τελικά πολύ βαριά η κληρονομιά μας, γι' αυτό εμείς θα συνεχίσουμε να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να διατηρηθεί η φλόγα της θύμησης στην καρδιά του ξεριζωμένου πρόσφυγα του αλύγιστου Μικρασιάτη Έλληνα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να διαβάσω ένα ποίημα του αγαπημένου μου θείου Μανώλη Βαγιανού που δυστυχώς δεν είχα την τύχη να γνωρίσω. Το ποίημα γράφτηκε το 1982 και μιλάει για την αξέχαστη πατρίδα:

*«Ποιά τάχα κρύβει δύναμη πατρίδα τ' όνομά σου;
Ποιά αγάπη μας επότισε, ποιό μαγικό βοτάνι
κι όλη η αγάπη της καρδιάς για σένα δεν φτάνει;»*

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ευαγγελία, πρέπει να τελειώνεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΕΤΣΗ (Υπόλοιπο Αττικής - 2ο Ενιαίο Λύκειο Μεγάρων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

*«Η θύμωσή μας σκόλαβα σου στους μαγεμένους τόπους
συχνογυρίζει διαρκώς στ' άγια χώματά σου
και όνειρο αιώνιο, έγινε στα παιδιά σου.
Πέρασαν χρόνια, τόσα πια, όμως στο πέρασμά τους
παράξενα δυνάμωσες στον πρόσφυγα τα στήθια
Πατρίδα αλησμόνητη γιγάντωσες στ' αλήθεια!
Τι τάχα κι αν μας χώρισαν του κόσμου οι μεγάλοι
τι τάχα κι αν σε χαίρονται τώρα άνθρωποι άλλοι!
Υπάρχει δύναμη στη γη που να μπορεί να σβήσει
απ' την καρδιά του Ιωάννη την τόση του αγάπη
για τ' άγια σου τα χώματα και να σε λησμονήσει;
Υπάρχει τάχα βότανο της λησμονιάς που λένε
για να μπορέσει θαύματα να κάνει στις καρδιές
τα κουρασμένα μάτια μας για σένα να μην κλαίνε,
τα βαριαναστενάγματα να πάψουν τις βραδιές;
Εξήντα χρόνια πέρασαν, ας πούμε εξήντα μέρες,
μ' αλήθεια είναι δυνατόν, στέκει στη λογική,
εξήντα αιώνες κι αν διαβούν, και χρόνια να περάσουν
να ξεχαστείς τόσο γοργά, γη μας Ιωνική;
Κάθε μας σκέψη, λογισμός, κοντά σου τριγυρίζει
και μες στον πρόσφυγα το νου συνέχεια θυμίζει
εσένα που τον γέννησες και γλυκανάθρεψές τον
και στα ζεστά τα στήθια σου εγλυκοβύζαζές τον
με άγιο γάλα μητρικό, με μαγικό βοτάνι,
όλου του κόσμου η λησμονιά να μαζευτεί δεν φτάνει
ρίζες δικής σου θύμησης απ' την ψυχή να βγάλει.»*

Η γλυκιά ανάμνηση και η νοσταλγία θα είναι το ακριβό, το πολύτιμο φυλαχτό μας για πάντα.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν
ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι πολύ δυσάρεστο να διακόπτει κανείς κάποιον που διατυπώνει τις απόψεις του, αλλά έτσι πρέπει να γίνεται.

Γι' αυτό παρακαλώ θερμά, τακτοποιήστε τις σκέψεις σας ή, αν είναι σε κείμενο αυτά που θα πείτε, ώστε να είστε συνεπείς με τον Κανονισμό και με τα δικαιώματα των άλλων. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Η Έφηβος Βουλευτής Ειρήνη Νάρη, από τον Νομό Λαρίσης έχει το λόγο.

Στο σημείο αυτό, η Έφηβος Βουλευτής Ειρήνη Νάρη, προσφέρει από μια ανθοδέσμη στον κ. Αντώνη Σαμαράκη και στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

ΕΙΡΗΝΗ ΝΑΡΗ (Νομός Λάρισας-Ενιαίο Λύκειο Συκουρίου): «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες».

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι, έρχομαι από το Συκούριο της Λάρισας, μια κομόπολη στους πρόποδες του Κισσάβου.

Απ' ό,τι έχω αντιληφθεί ως τώρα, η οικονομία στην περιοχή μας και στην ευρύτερη περιφέρεια της Θεσσαλίας, στηρίζεται εδώ και πολλά χρόνια στη γεωργία. Αν και είμαστε κατά παράδοση αγροτική περιοχή, εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε μεγάλα και σοβαρά προβλήματα.

Αξίζει να θυμηθεί κανείς, μετά την αποξήρανση της λίμνης Κάρλα εδώ και σαράντα χρόνια περίπου, ότι η πορεία των καιρικών συνθηκών τόσο του Συκουρίου όσο και της ευρύτερης περιοχής της Λάρισας δεν είναι πια ομαλή, με αποτέλεσμα να μη διαχωρίζονται οι εποχές.

Οι βροχοπτώσεις δεν είναι ικανοποιητικές και οι αγρότες αντιμετωπίζουν προβλήματα. Η αποξήρανση της συγκεκριμένης λίμνης έγινε με στόχο την απόπλυση των αλατούχων εδαφών της ώστε μετά απ' αυτή τη διαδικασία να ξαναγίνει πάλι η λίμνη ελεγχόμενης στάθμης. Γιατί άραγε να μένουμε σε λόγια και υποσχέσεις; Είναι επιτακτικό πρόβλημα η επαναφορά της λίμνης Κάρλα ώστε να προσπαθήσουμε να επαναφέρουμε την ισορροπία στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής όσο είναι δυνατόν να γίνει αυτό. Μετά την αποξήρανση της λίμνης Κάρλα, αλλά και άλλων λιμνών σε όλη την Ελλάδα οι αγρότες στράφηκαν σε άλλες μορφές και τρόπους καλλιέργειας για να αυξήσουν την παραγωγή τους. Τα λιπάσματα αντικατέστησαν την αγρανάπαυση. Οι μηχανές αντικατέστησαν τα εργατικά χέρια. Οι επιστημονικές μέθοδοι αντικατέστησαν τις φυσικές. Η αλόγιστη χρησιμοποίηση όλων αυτών των μέσων έχει ως άμεσο αποτέλεσμα τη σφοδρή εκμετάλλευση του περιβάλλοντος το οποίο συναντά τα όρια του. Θα φθάσει, όμως, η στιγμή που η φύση θα εκδικηθεί τον κυρίαρχο της, τον άνθρωπο. Πολλοί βέβαια υποστηρίζουν ότι η

στιγμή αυτή έχει ήδη φθάσει. Άραγε πότε θα ενεργήσουμε μήπως και αποτρέψουμε την καταστροφή που παραμονεύει και μας απειλεί όλους;

Όσον αφορά την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος στις αγροτικές περιοχές θα ήταν συνετό, ως εναλλακτικές μορφές καλλιέργειας, να χρηματοδοτούνται οικολογικές καλλιέργειες έστω και μικρής στρεμματικής δύναμης. Με αυτό τον τρόπο διασώζουμε το φυσικό περιβάλλον και βοηθούνται ουσιαστικά οι μικροκαλλιεργητές και κυρίως οι νέοι αγρότες. Δεν είναι λογικό να δίνονται δάνεια στους μεγαλοκαλλιεργητές ενώ οι υπόλοιποι να βρίσκονται στο έλεος του Θεού τη στιγμή που το ποσοστό κέρδους μειώνεται ενώ τα έξοδα αυξάνονται ραγδαία.

Είναι γεγονός ότι οι νέοι που ασχολούνται με τη γεωργία είναι λίγοι είτε εξ αιτίας των λαθεμένων προτύπων που προβάλλονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είτε επειδή επιζητούν επαγγέλματα που έχουν σχέση με το νέο τρόπο ζωής. Υποστηρίζεται ότι η γεωργία στηρίζει τη βιομηχανία αλλά και γενικότερα την τεχνολογία. Έτσι λοιπόν οι νέοι που τα τελευταία χρόνια ταλαιπωρούνται από τα πειράματα της παιδείας και που συχνά το μέλλον τους είναι αβέβαιο, τουλάχιστον ας βρουν υποστήριξη προς τους τομείς παραγωγής που ήδη υφίστανται στην Ελλάδα όπως είναι οι παραδοσιακές καλλιέργειες. Επιτέλους, ζούμε στη χαραυγή ενός νέου αιώνα του 21ου και δεν μπορεί ένα κράτος να υποστηρίξει τους νέους σε οποιαδήποτε επιλογή τους, όσον αφορά τον επαγγελματικό τομέα και μάλιστα τα επαγγέλματα που αφορούν τη γεωργία;

Θα επιθυμούσα να αναφερθώ σε ένα φαινόμενο που έχω παρατηρήσει και για πολλούς θεωρείται όχι τόσο σημαντικό. Οι έφηβοι των πόλεων έχουν πολύ περισσότερες δυνατότητες για μόρφωση, παιδεία, ενημέρωση απ' ό,τι οι έφηβοι της επαρχίας. Σα να μην είναι αυτό αρκετό οι πρώτοι αντιμετωπίζουν τους δεύτερους ως κατώτερους ηθικά, κοινωνικά, πνευματικά. Τουλάχιστον όμως ας οργανωθούν προγράμματα που αφορούν τη γεωργία και θα βοηθήσουν αποτελεσματικά τα άτομα της επαρχίας, ώστε απ' ενός να δώσουμε ελπίδα σε αυτά τα άτομα, ελπίδα να συνεχίσουν να αγωνίζονται και απ' ετέρου να εκμεταλλευθούν τις εκτάσεις που σήμερα μένουν ακαλλιεργητές.

Δεν έχετε το δικαίωμα –δεν το έχει κανείς– να καταρρακώνεται το μέλλον των ατόμων της επαρχίας που ασχολούνται με τη γεωργία στο όνομα οποιασδήποτε συνεργασίας με ξένες χώρες και στους όρους τους ή στις απειλές τους. Πολύ περισσότερο δεν έχετε το δικαίωμα να αγνοείται το φυσικό μας περιβάλλον αυτό που θέλουμε εμείς να χαρούμε αλλά και τα παιδιά μας.

Λένε ότι ο Έλληνας κουβαλάει στα γονιδιά του τη σοφία αιώνων, σοφία πλασμένη σε άμεση σχέση με το φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο γαλουχήθηκε. Γιατί λοιπόν να μην εκτιμηθεί περισσότερο η δική του γνώμη από οποιαδήποτε ξένη υποστήριξη συμφερόντων σε ότι αφορά το δικό του χώρο; Μήπως πρέπει να ενωθεί

πραγματικά η πολιτική ηγεσία με το λαό, να υπάρχουν μεταξύ αυτών όχι σχέσεις εξουσίας και εξουσιαζόμενου αλλά σχέσεις που ευνοούν τη συνεργασία και αυτή με τη σειρά της να αποδώσει καρπούς; Βοηθείστε μας λοιπόν. Προσπαθείστε τουλάχιστον να το κάνετε. Εγνηθείτε το μέλλον του ελληνικού λαού στην ανθρωπότητα. Υποσχεθείτε ότι θα διαφυλάξετε την πολιτισμική ταυτότητα των Ελλήνων, την κληρονομιά των προγόνων μας και τότε θα είστε έτοιμοι να παραδώσετε το μέλλον του τόπου αυτού στα δικά μας χέρια. Μόνο έτσι θα νικήσετε, μόνο έτσι θα νικήσουμε όλοι και θα συνεχίσει να υπάρχει στους χάρτες του κόσμου το κράτος με το όνομα Ελλάδα, ειδάλλως μην περιμένετε τίποτε από εμάς!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Παλόγλου του Νομού Ευβοίας έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΛΟΓΛΟΥ (Νομός Εύβοιας - Α' Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας): Γεια χαρά σε όσους βρίσκονται σήμερα εδώ. Θα αναφερθώ στη θέση της Ελλάδας στο σύγχρονο κόσμο και στις διεθνείς σχέσεις κάνοντας λόγο και για τις αξίες που πρέπει να στηρίζουν τη στάση μας ως λαού αλλά και την εξωτερική μας πολιτική.

Ανατρέχοντας στο παρελθόν και στις ιστορικές πηγές παρατηρούμε τη συνεχή εξάρτηση των Ελλήνων από το ξένο στοιχείο. Κατά την προετοιμασία του Αγώνα του 1821 ο λαός πιστεύει στη δύναμη της αόρατης αρχής που θα βοηθήσει ενεργά την Επανάσταση και διαμορφώνει τα πρώτα του πολιτικά κόμματα, γαλλικό, αγγλικό και ρωσικό που δείχνει και την αντίστοιχη επιρροή.

Η δυναμική υποστήριξη του αγώνα, που το ξέρουμε, δεν έφθασε ποτέ στην Ελλάδα. Αντίθετα, έφερε πάντα εξάρτηση και υποταγή. Στην εποχή μας, σήμερα που η κοινωνία μας διαμορφώνεται ανάλογα με τις διεθνείς εξελίξεις στο πολιτικοοικονομικό παρασκήνιο, παρατηρείται και πάλι η τάση του Έλληνα για αναζήτηση της κοινωνικής υποστήριξης. Η εξάρτησή μας από τις υπερδυνάμεις δεν είναι μόνο πολιτική, αλλά ξεκινάει από μία υποσυνείδητη δουλικότητα που φέρνει το μιμητισμό και τη ξενομανία σε όλους τους τομείς της ζωής μας από τα πιο απλά πράγματα, διατροφικές συνήθειες, ντύσιμο, καθημερινότητα έως τα πιο ουσιαστικά, ελληνικότητα, αξίες, πρότυπα, ιδανικά. Αυτοί οι ισχυροί του κόσμου, που αφήσαμε να εισβάλουν στη ζωή μας, συχνά βλέπουμε ότι τείνουμε να τους αντιγράψουμε. Έτσι με την ανοχή και το θαυμασμό μας, χώρες όπως η ΗΠΑ, όχι μόνο άμεσα, αλλά και έμμεσα και επομένως περισσότερο επικίνδυνα επιβάλλονται στους λιγότερο ισχυρούς, ή στους ανίσχυρους. Βλέπουμε στο διεθνή χώρο η υπερδύναμη Αμερική να εισβάλλει αυθαίρετα και ανελέητα σε πλουτοπαραγωγικές χώρες, προσπαθώντας να τις κάνει προτεκτοράτο και να τις ελέγχει. Βλέπε Κόσοβο.

Εμείς αντιμετωπίζουμε με σχετικό δέος όλα αυτά παρακολουθώντας τη δύναμη της COCA COLA, των τζίνς και των σόου να πλέκει γύρω μας τη νέα τάξη των πραγμάτων. Δεν βλέπεται ότι με την στάση μας και την αποδοχή μας τους βοηθήσαμε να τρανέψουν τόσο; Έχουν δικαίωμα κάνοντας επίδειξη δύναμης να εμπλέκονται στα εσωτερικά των χωρών και να διαμορφώνουν τις καταστάσεις κατά τα συμφέροντά τους;

Θα έλεγα ότι η σταθερή πολιτική θέση της Ελλάδας θα πρέπει να είναι η ανεξάρτηση από την επιρροή των υπερδυνάμεων. Αυτοδυναμία μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο που ανήκουσε δημιουργία καλών και αξιοπρεπών οικονομικών και πολιτισμικών σχέσεων με τις γειτονικές χώρες. Αξιοποίηση των εσωτερικών δυνάμεων και πηγών, ώστε να διασφαλίζεται η οικονομική αυτόνομη κατάσταση που μέσα στο σύγχρονο διεθνές προσκήνιο είναι το μέτρο για την αναγνώρισή μας. Θα πρέπει σταθερή και αυστηρή πολιτική στάση μακροπρόθεσμων σχεδιασμών να χαρακτηρίζει τις σχέσεις μας με χώρες που κυρίως έχουν προβλήματα, Αλβανία, Τουρκία, Σκόπια. Από την άλλη μεριά είναι απαραίτητη η ενδυνάμωση των σχέσεών μας και του απόδημου Ελληνισμού και η τόνωση της παρουσίας της Ελλάδας κυρίως μέσω προγραμμάτων εκπαιδευτικών που θα βοηθήσουν τη διατήρηση των δεσμών. Κυρίως στη Βόρεια Ήπειρο και στην Κύπρο το ελληνικό ενδιαφέρον θα πρέπει να είναι διαρκές και έντονο. Θα πρέπει επίσης, να προβάλλεται σθεναρά η θέση της χώρας στον έξω κόσμο, ώστε να μπορούμε να έχουμε με το μέρος μας την κοινή γνώμη, όχι μόνο για την ιστορία των προγόνων και τα αξιοθέατα του τόπου μας, αλλά γι' αυτό που τώρα έχουμε ή προσπαθούμε να κερδίσουμε.

Πιστεύω όμως ότι η διεκδίκηση όλων των παραπάνω πρέπει να στηριχθεί σε βαθύτερη βάση στον αυτοσεβασμό και στην αυτοεκτίμησή μας. Πώς όμως θα την κερδίσουμε; Η παιδεία των νεοελλήνων θα παίξει εδώ ρόλο πρωταρχικό, παιδεία ελληνική που θα σέβεται και θα δέχεται τα επιτεύματα της σύγχρονης τεχνολογίας. Παιδεία που θα στηρίζεται στην ουσιαστική ή ιστορική γνώση κυρίως σε θέματα που αφορούν τη θέση μας στον ευρωπαϊκό χώρο, τις παραμεθώριες περιοχές, την Κύπρο και στη διατήρηση των αξιών που έθρεψαν τον πολιτισμό μας. Δεν αρνούμαι τα θετικά της παγκοσμιοποίησης, ούτε πιστεύω επίσης, ότι με την προγονολατρεία θα σώσουμε τον τόπο μας. Υποστηρίζω όμως ότι η άμυνα και η θωράκιση της χώρας μας πρέπει να στηριχθεί στις ίδιες τις δυνάμεις της ψυχής και του τόπου μας. Αν και φαίνονται ίσως ουτοπικά κάποια απ' αυτά που λέω, θα ήθελα να έχει κάποιο λόγο ύπαρξης το έμβλημα της Βουλής των Εφήβων στη φαντασία, στην εξουσία. Αλλά αυτή η φαντασία πρέπει να γίνει εποικοδομητική και δυναμική. Από ΜΑΣ εξαρτάται, εφόσον θα καθορίσουμε και την πολιτική του τόπου μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):

Η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Πατέλη από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΤΕΛΗ (Β' Αθήνας - Κολλέγιο Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, φίλοι μου, κατ' αρχήν θέλω να σας πω ότι είναι χαρακτηριστικό των νέων να αμφισβητούν και να αντιδρούν. Γι' αυτό αν μερικά απ' αυτά που θα πω στεναχωρήσουν κάποιους θα ήθελα να ξέρετε ότι τα λέω με απόλυτο σεβασμό σε πρόσωπα και καταστάσεις. Και αν κάποια στιγμή υψώσω τον τόνο της φωνής μου, δεν είναι από εμπάθεια, είναι απλά από αγανάκτηση.

Λόγια, λόγια και ψέματα. Υποσχέσεις ανεκπλήρωτες, ελπίδες φρούδες, όνειρα απατηλά, μα έργο κανένα. Διαπίστωση; Ελλάδα παθαίνει. Πατρίδα ξεπουλιέσαι στα παζάρια της Ανατολής. Η ακριτική Ελλάδα χάνεται. Κι όμως! Αν και μόνη της, με θάρρος κρατά τις δικές της θερμοπύλες. Έχουμε τη Βόρειο Ήπειρο και ανεβαίνει το δικό της Γολγοθά, την Κύπρο, που δεν ξεχνά, τη Μακεδονία που δεν θέλει να θυμάται πως πρέπει να αποδείξει την ελληνικότητά της. Και εμείς, οι Έλληνες του σήμερα, οι πολίτες του αύριο γινόμαστε μάρτυρες μιας εξωτερικής πολιτικής που οδηγεί σε αδιέξοδο. Δυστυχώς, πτωχεύσαμε από φαντασία, από όνειρα, από ελπίδες. Δυστυχώς, ορφανέσαμε από κράτος και από πολιτική. Ποιός φταίει λοιπόν; Μα, βέβαια, φταίμε όλοι μας.

Την επεκτατική πολιτική φιλόδοξων γειτόνων, στις συνεχείς προκλήσεις και διεκδικήσεις εμείς απλά υποχωρούμε και παραχωρούμε. Είναι λοιπόν δυνατόν η εξωτερική πολιτική μιας χώρας να οικοδομείται πάνω σε τόσο ασταθή και αβέβαια θεμέλια; Μονίμως σχοινοβατούμε, μονίμως υποκλινόμαστε στις μεγάλες δυνάμεις, στα δικά τους συμφέροντα και χορεύουμε στους ρυθμούς που αυτοί μας επιβάλλουν. Θυσιάζουμε την Ελλάδα στο βωμό των κομματικών συμφερόντων, των εσωκομματικών έριδων και των εγκληματικά λανθασμένων και παιδαριωδών χειρισμών. Αγνοούμε εσκεμμένα ότι και πέρα από την Αθήνα είναι Ελλάδα Ελλήνων. Δεν ακούμε τους ακρίτες που ξεχασμένοι από όλους και από όλα, αφημένοι στο έλεος του Θεού, φωνάζουν απεγνωσμένα χανόμαστε. Η Θράκη ματώνει εξαιτίας της δικής μας, αφελληνίζεται εντατικά και σταδιακά, παραχωρείται στους Τούρκους και η Δωδεκάνησος, καθώς και οι άλλες ακριτικές περιοχές, οι Πρέσπες, η Ερικούσα, οι Οθωνοί. Δεν ακούμε ούτε τους Βορειοηπειρώτες, όταν φωνάζουν «είμαστε Έλληνες». Μα, επιτέλους, καιροί και εξελίξεις δεν περιμένουν.

Το σύνθημα «δεν διεκδικούμε τίποτε» έγινε εξωτερική πολιτική και έφθασε να σημαίνει πως δεν διεκδικούμε ούτε καν αυτά που μας ανήκουν. Παραχωρούμε και χαρίζουμε. Τί έγινε λοιπόν; Πωλείται πατρίς. Πωλείται όσο-όσο. Θα αφήσουμε παιδιά εμείς να ξεπουλήσουν τη δικιά μας πατρίδα; Με ποίο δικαίωμα καπηλεύονται το δικό μας μέλλον, τη δική μας ιστορία; Με ποίο δικαίωμα διαπραγματεύονται τα δικά μας όνειρα;

Ας αφήσουμε όμως λίγο τη φαντασία να ταξιδέψει στο

χρόνο και ας κάνουμε μία πολύ μικρή ιστορική αναδρομή τα τελευταία χρόνια. Δεν θα αναφερθώ σε γεγονότα και καταστάσεις σε βάθος, αλλά θέλω να επισημάνω μερικές λέξεις-κλειδιά που ξυπνούν αναμνήσεις, αφυπνίζουν συνειδήσεις και πονούν. Ας θυμηθούμε τα Ίμια και την καταστολή της ελληνικής μας σημαίας μέσα στο ίδιο το ελληνικό έδαφος, μέσα την ίδια τη χώρα μας. Ας θυμηθούμε την υπόθεση Οτσαλάν, ας θυμηθούμε χίλιες άλλες μικρές και φαινομενικά ασήμαντες λεπτομέρειες. Εμείς όμως πρέπει ομόφωνα πάνω από όλα να ευχαριστούμε κάθε λίγο και λιγάκι τους Αμερικάνους γιατί μας τραβάνε να χαλά κάτω από τα πόδια και δεν μας αφήνουν να υπάρχουμε.

(Χειροκροτήματα)

Οδηγηθήκαμε σε ένα μονόδρομο. Αυτή είναι η παγκοσμιοποίηση λοιπόν; Σημαίνει λοιπόν, καταρράκωση της ελληνικής υπερηφάνειας; Σημαίνει απάρνηση της ιστορίας; Απέναντί μου, απέναντί μας έχουμε τριακόσια πενήντα ζευγάρια μάτια, μάτια Ελλήνων, μάτια εφήβων και σε αυτά τα μάτια βλέπω εγώ ζωγραφισμένο ένα τεράστιο γιατί. Γιατί τόση αδιαφορία; Γιατί τόση εγκατάλειψη; Γιατί; Γιατί; Γιατί; Και αυτά τα «γιατί» μένουν αναπάντητα. Για κοιτάζτε εμάς όλοι εσείς στα μάτια, για κοιτάζτε μας ειλικρινά και πείτε μας πως νοιαζόσαστε για μας, για την πατρίδα μας, για το μέλλον μας, για τη σημαία μας.

(Χειροκροτήματα)

Είπα σημαία; Αλήθεια! Σαν να ακούω τον Κολοκοτρώνη αυτή τη στιγμή να φωνάζει «πού είναι ωρέ Έλληνες η ση-μαία σας;» Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Και το ενός λεπτού σιγή για τα θύματα πολέμου είναι και δική μου παράκληση. Η Ελλάδα είναι περήφανη για σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καλόμινης): Σας απήθηνα μία έκκληση. Δεν ξέρω κατά πόσο έγινε απ' όλους αντιληπτή αυτή η έκκληση. Ας είναι. Εγώ σας θεωρώ – και το πιστεύω– σοβαρούς, ώριμους και υπεύθυνους. Δεν θεωρώ όμως σοβαρούς και υπεύθυνους όσους έξω απ' αυτήν την Αίθουσα ουσιαστικά επιβουλεύονται αυτή τη διαδικασία, αυτό το πρόγραμμα. Είναι πολύ εύκολο να μεταφέρει κανείς σε μία ανοικτή δημοκρατική διαδικασία ο,τιδήποτε. Όμως, η κρίση και η αντίληψη, ακόμη και παιδιών δεκαπέντε ετών, είναι έγκλημα να υποτιμάται.

Μία θερμοτάτη παράκληση, που έχω για σας, είναι να εκφράζετε τον εαυτό σας, τις ιδέες σας, τις απόψεις σας.

Αυτή τη δυνατότητα και αυτό το δικαίωμα, που είναι ταυτόχρονα και χρέος και καθήκον, μην το εκχωρήσετε παιδιά μου σε κανέναν. Θα το συναντήσετε πρώτα-πρώτα εσείς μπροστά σας. Κάποιοι διαφωνούν για το κατά πόσο θα έπρεπε και θα μπορούσε η Βουλή να δώσει σε παιδιά 15 ετών αυτό το δικαίωμα και να

τους αναγνωρίσει αυτό το καθήκον. Μην τα εκχωρήσετε σε κανέναν. Η αυθεντικότητα της γνώμης σας και των αισθημάτων είναι ό,τι πιο πολύτιμο έχετε και να το διατηρήσετε και στη συνέχεια.

Αυτά έχω να σας πω, με πραγματικά πατρική αγάπη και ενδιαφέρον.

(Χειροκροτήματα)

Η Έφηβος Βουλευτής Κορίνα-Ευλαβία Πηρουνάκη, από το Νομό Ηρακλείου, έχει το λόγο.

ΚΟΡΙΝΑ-ΕΥΛΑΒΙΑ ΠΗΡΟΥΝΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου - 4ο Ενιαίο Λύκειο Ηρακλείου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα θέμα που απασχολεί την κοινωνία μας σήμερα, είναι τα παιδιά των φαναριών, τα παιδιά της επαιτείας.

Τα παιδιά των φαναριών, όπως τα αποκαλούν οι μεγάλοι και κυρίως οι ειδικοί επιστήμονες, είναι ένα φαινόμενο το οποίο παρατηρείται τα τελευταία χρόνια σε μεγαλουπόλεις της Ελλάδας και σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Οι νέοι ηλικίας έξι έως δεκαπέντε ετών, συνήθως παιδιά αλλοδαπών ή τσιγγανόπαιδα, είναι τα παιδιά της ζητιανιάς, της ελεημοσύνης, της βοήθειας, της συμπόνοιας. Το θέμα είναι γιατί φθάνουν σ' αυτό το σημείο ανήλικα παιδιά. Από ανάγκη, από φιλοχρηματία ή από συνήθεια του εύκολου τρόπου ζωής; Το φαινόμενο είναι έντονο και συγκλονιστικό επί της ουσίας του, γιατί είναι θέμα παιδικής προστασίας και μέριμνας και απαιτεί βαθύ προβληματισμό για τον καθένα μας χωριστά, αλλά κυρίως για την πολιτεία.

Επειδή λοιπόν, έχει μεγάλη βαρύτητα το γεγονός, θα μπορούσαμε να περιμένουμε να έχουν επιληφθεί αμέσως οι αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους, αντιμετωπίζοντάς το οργανωμένα, επιμελημένα και οριστικά.

Εγώ δεν σκέφτομαι ότι τα παιδιά αυτά δημιουργούν άσχημη εικόνα στη χώρα μου για τον τουρισμό, αυτό ίσως είναι το λιγότερο, αλλά συνθλίβονται σκεπτόμενη τα ίδια τα παιδιά. Πρέπει να ζητιανεύουν, ή το θέλουν κάποιοι άλλοι; Ποιός θα μας απαντήσει σ' αυτό; Αν πρέπει, γιατί πρέπει; Έχουν δύο γονείς, είναι υγιείς οι γονείς τους, έχουν εργασία για να τα θρέψουν, ή απλώς έχουν αντιγράψει το πρότυπο των γονέων τους, οι οποίοι κυνηγώντας το εύκολο χρήμα, ζητιάνευαν και το ίδιο κάνουν και σήμερα τα παιδιά τους; Μήπως μέσα από το «πρέπει» κάποια αναγκάζονται να στηθούν στα φανάρια από φόβο; Ποιός ή ποιός κρύβονται πίσω από τα αθώα μάτια τους; Κάποιοι στυγνοί εκμεταλλευτές που βιάζουν τη συνείδηση, τα όνειρα, τις προσδοκίες και τους στόχους τους.

Το δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία, στην ιδιοκτησία και στην αναζήτηση ευτυχίας είναι φυσικό δικαίωμα των παιδιών όλου του κόσμου. Αυτά τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην υγεία, στην εκπαίδευση, στην προστασία, έχουν δικαίωμα στην ικανοποίηση σωματικών, κοινωνικών, ψυχοσυναισθηματικών αναγκών, που κανένας δεν γνωρίζει αν ικανοποιούνται.

Όπως όλα τα παιδιά του κόσμου, έχουν ανάγκη στοργής, σταθερότητας, ασφάλειας, αυτοεκτίμησης και κανέναν δεν ξέρει αν γνωρίζουν κάτι από αυτά. Θεωρούνται παιδιά του περιθωρίου και όλοι αδιαφορούν για την ζωή τους. Κανέναν δεν ακούει τη φωνή τους, γιατί δεν μπορούν να φωνάζουν. Φωνάζουν τα μάτια τους, που όμως εμείς δεν τα κοιτάζουμε. Ποιός λοιπόν θα προωθήσει το συμφέρον τους; Ποιός θα ασχοληθεί με τα δικαιώματά τους και κυρίως με την προστασία τους; Από πού θα προέλθει η κοινωνική τους στήριξη, προκειμένου να βγουν από την παθητική κατάσταση που έχουν μπει;

Κάθε φορά που βρίσκομαι μπροστά στη θέα αυτού του φαινομένου, στο μυαλό μου μπαίνει η ίδια σκέψη, η σκέψη του γιατί. Γιατί να συμβαίνει αυτό; Γιατί ένα παιδί να έχει ένα μόνο στόχο, το στόχο του επόμενου αυτοκινητού και πόσα θα του βάλουν στην παλάμη;

Θέλω να πιστεύω ότι έτσι αισθάνονται όλοι, μικροί και μεγάλοι, υπεύθυνοι και μη. Το θέμα είναι γιατί δεν έγινε και δεν γίνεται κάτι, αφού το πρόβλημα έχει εντοπισθεί από όλους και κυρίως έχει εντοπισθεί και από τους αρμόδιους; Γιατί δεν απαιτούν οι ευαίσθητοι πολίτες, οι φιλανθρωπικές οργανώσεις, οι εκπρόσωποι και αντιπρόσωποι της UNICEF, του Ερυθρού Σταυρού, μια Χάρτα για τα ανήμπορα παιδιά των φαναριών;

Και μετά μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα, ξεχνώντας ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου αρχίζει με τον τρόπο που η κοινωνία αντιμετωπίζει, προστατεύει και μεταχειρίζεται τα παιδιά της, τα παιδιά που θα είναι οι συνεχιστές του μέλλοντος, της ζωής.

Μετά από τα παραπάνω πιστεύω ότι κάποια στιγμή, τόσο στη χώρα μου, αλλά και παγκοσμίως, πρέπει να αντιμετωπισθεί και να επιλυθεί το φαινόμενο της επαιτείας των ανήλικων παιδιών.

Ο πιο απλός άνθρωπος και να ερωτηθεί σχετικά, θα χαρακτηρίσει το πρόβλημα που υπάρχει ως σοβαρό και δεν πρέπει οι ανώτεροι να το υποβαθμίζουν, με την άρνησή τους να το δουν. Με την άρνησή τους όμως να δουν το πρόβλημα, απλά το μεταφέρουν στο αύριο και μάλιστα διογκωμένο, αφού η συνέχειά του είναι ορατή.

Τα παιδιά των φαναριών αύριο θα υποδείξουν στα παιδιά τους τον ίδιο δρόμο, το δρόμο της κακοποίησης, της βίας και της αδιαφορίας, αφού η συνήθεια είναι ο χειρότερος οδηγός δράσης σε τέτοια φαινόμενα, με συνέπεια ο κύκλος κακοποίησης να παραμένει ανοιχτός.

Συμπερασματικά αισθάνομαι, ότι θα πρέπει να αναφέρω ότι η προστασία αυτών των παιδιών είναι αποκλειστικά κρατική ευθύνη. Το κράτος να δώσει θέση σ' αυτά τα παιδιά μέσα στην οργανωμένη κοινωνία, που η φροντίδα και η προστασία τους είναι πάνω απ' όλα ηθική υποχρέωση. Τα παιδιά των φαναριών δεν είναι μόνο παιδιά της επαιτείας, όπως φαίνονται επιφανειακά. Είναι παιδιά της κοινωνικής παραμέλησης, είναι αποτέλεσμα φυσικής και πνευματικής κακοποίησης, άρα,

είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού.

Το κοινωνικό κράτος πρέπει να αντιδράσει άμεσα με μέτρα πρόληψης, αλλά και καταστολής του φαινομένου των παιδιών των φαναριών που να απεικονίζουν το πραγματικό ενδιαφέρον για την ασφάλεια και την ποιότητα της ζωής τους.

Και πού ξέρουμε, αν κάποτε ληφθούν μέτρα, να διαπιστωθεί ότι κόστισαν πολύ λιγότερο από τις συνέπειες της έλλειψης της κοινωνικής προστασίας.

Επιβάλλεται λοιπόν η τυπική αλλά και η ουσιαστική προστασία αυτών των παιδιών. Δεν πρέπει να υπάρχουν παιδιά των φαναριών, παιδιά της επαιτείας, της πείνας, των ναρκωτικών, της πορνείας, της βίας και κυρίως θύματα πολέμου.

Θα πρέπει αυτά να τα δουν οι μεγάλοι, αλλά και οι μεγαλύτεροι, που κυβερνούν την ανθρωπότητα.

Ευχή μέσα από την καρδιά μου, να βρεθούν λύσεις για όλα τα προβλήματα που μαστίζουν παιδικές ψυχές και να υπάρχουν παιδιά χαρούμενα με όνειρα, με στόχους, με αισιοδοξία και ευτυχία και να προστατεύονται από πράξεις ατομικής, κοινωνικής κακομεταχείρισης και αφανισμού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος Βουλευτής Άννα Πίνα από το Νομό Χαλκιδικής, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ANNA ΠΙΝΑ (Νομός Χαλκιδικής - 1ο Ενιαίο Λύκειο Πολυγύρου): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ονομάζομαι Πίνα Άννα και εκπροσωπώ το Νομό Χαλκιδικής.

Έφηβοι Βουλευτές από ολόκληρη την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, παιδιά στα οποία απευθύνω τους θερμότερους χαιρετισμούς μου, συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, για να εκφράσουμε τις ιδέες και τις απόψεις μας, μέσω του θεσμού που έχοντας καθιερωθεί πριν από λίγα χρόνια, δίνει την ευκαιρία στους νέους να συμμετέχουν έστω και για λίγο στα κοινά. Είναι ένας θεσμός του οποίου οι δημιουργοί είναι άξιοι συγχαρητηρίων.

Όπως και σεις, έτσι κι εγώ, νιώθω πολύ περήφανη που είμαι μέλος της Βουλής των Εφήβων, που κατάγομαι από τη χώρα, στην οποία γεννήθηκε για πρώτη φορά σε όλο τον κόσμο η Δημοκρατία.

Έρχομαι, όπως προανέφερα, από ένα πολύ μακρινό χωριό της Χαλκιδικής, τον Ταξιάρχη, ένα απομονωμένο χωριό με πολλές δυσκολίες και προβλήματα, ένα χωριό που άρχισε να εκσυγχρονίζεται πριν από λίγα χρόνια. Γι' αυτό το μέρος, όπου γεννήθηκα, μεγάλωσα, ζω και που τόσο αγαπώ, έγραψα στην έκθεσή μου και σ' αυτό οφείλω την παρουσία μου σήμερα μπροστά σας.

Με την παρουσία μου αυτή, καθώς και με την γραπτή εργασία μου, θέλω να θίξω, όπως τόσο άλλωστε μέχρι σήμερα,

το θέμα της αστυφιλίας, το φαινόμενο που, θα έλεγα, απειλεί τη χώρα μας. Χιλιάδες απομονωμένα χωριά βρίσκονται στην κυριολεξία στο έλεος του Θεού, χωρίς σχεδόν καμία βοήθεια από την πολιτεία, ξεχασμένα από το χάρτη, με τους λιγιστούς κατοίκους που προσπαθούν πολλές φορές να επιβιώσουν με δυσκολία.

Με αφετηρία το χωριό μου, θα ήθελα να μιλήσω για όλα αυτά τα μέρη που σιγά σιγά νεκρώνουν, μέρη τα οποία έχουν τη δυνατότητα να αναπτυχθούν, αρκεί να συμβάλει σ' αυτό και η πολιτεία.

Είναι κατανοητό απ' όλους ότι η μετακίνηση των ανθρώπων στα μεγάλα αστικά κέντρα γίνεται για σοβαρούς λόγους, όπως το γεγονός ότι στις μεγάλες πόλεις υπάρχουν μεγαλύτερες ευκαιρίες για εύρεση εργασίας, μεγαλύτερες ευκαιρίες για μόρφωση και ψυχαγωγία.

Παρ' όλα αυτά, η Ελλάδα σήμερα για όλους μας μοιάζει με έναν άνθρωπο με γιγαντιαίο κεφάλι και αδύναμα πόδια. Το γιγαντιαίο κεφάλι είναι τα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας μας και τα αδύναμα μέλη, τα χωριά μας, αυτά που είναι η πηγή ζωής και το οξυγόνο των κατοίκων των μεγαλουπό-λεων. Πρέπει λοιπόν όλοι να συμβάλουμε στην αναγέννηση της επαρχίας.

Όλοι εμείς οι νέοι με τα μεγάλα όνειρα που θα αποτελούμε το αύριο του τόπου μας να ενώσουμε τις φωνές μας, να διαμαρτυρηθούμε, να επαναστατήσουμε με ειρηνικό πάντα τρόπο, να συσπειρωθούμε και να γίνουμε μία δυνατή γροθιά που θα χτυπήσει με δύναμη αυτό το μεγάλο πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζει η Ελλάδα.

Έφηβοι βουλευτές, όλοι το θέλουμε και όλοι το μπορούμε. Ας προσπαθήσουμε για ένα ομορφότερο αύριο, για μία καλύτερη Ελλάδα χωρίς καυσαέρια και μόλυνση, χωρίς το άτομο να χάνει την προσωπικότητά του, χωρίς νεκρά χωριά. Αντιθέτως ας αγωνισθούμε για μία Ελλάδα άξια του πολιτισμού της γεμάτη δύναμη και ζωντάνια, για μία Ελλάδα που πρέπει να βρεθεί στη θέση που πραγματικά της ανήκει. Γι' αυτό ας τυπώσουμε καλά όλοι στη μνήμη μας το σύνθημα «ναι στην επαρχία, όχι στην αστυφιλία».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να αποκαταστήσω τα πράγματα σε κάτι που σας ανέφερα.

Ο έφηβος βουλευτής στον οποίο, χωρίς να τον αναφέρω, εμμέσως αναφέρθηκα, διότι ενεφανίσθη σε κάποια εκπομπή, όπως είπα, ότι ζητάει να διώχονται όλοι οι αλλοδαποί, διότι έχουν διάφορες αρρώστιες, δικαίως διαμαρτυρήθηκε και ισχυρίζεται ότι ο δημοσιογράφος αυτός στον οποίο αναφέρθηκα –δεν ανέφερα επίσης το όνομά του– απομόνωσε και παράφρασε μία φράση.

Εζήτησα τα πρακτικά της αντίστοιχης Επιτροπής, τα οποία διάβασα και θέλω να πω ότι έχει μάλλον δίκιο ο έφηβος βουλευτής.

Ο έφηβος βουλευτής στην Επιτροπή αναφέρθηκε

στην πράγματι πολύ δύσκολη κατάσταση, που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες που έρχονται στη χώρα μας και είπε ότι λόγω της επιβίωσής τους σε εξαθλιωμένες χώρες με πλήρη καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους πολιτικοθηρησκευτικούς διωγμούς και γενικά το χαμηλό επίπεδο διαβίωσης, προσφέρουν αυτό που σήμερα ονομάζουμε «φθηνά χέρια εργασίας».

Και είτε ότι ακριβώς οι άνθρωποι αυτοί, λόγω της άθλιας κατάστασης των χωρών τους και των συνθηκών διαβίωσής τους, πάσχουν και από διάφορες αρρώστιες και ότι παρουσιάστηκαν στη χώρα μας αρρώστιες από καιρό ξεχασμένες.

Εγώ θυμάμαι ένα τέτοιο δημοσίευμα πάντως σχετικά με τη φυματίωση και δεν ξέρω κατά πόσον είναι ακριβές.

Λέγει: «Εκ των προτέρων διευκρινίζω ότι δεν θα ήθελα η πρότασή μου» –την οποία παραθέτει στη συνέχεια– «να εκληφθεί ως ρατσιστική ή ξενοφοβική» και εξηγεί στη συνέχεια. Νομίζει ότι, εάν πράγματι έρχονται οι αλλοδαποί για να καλύψουν κάποιες θέσεις εργασίας που χρειάζονται, θα πρέπει να ελέγχεται η είσοδος και σε ειδικά κέντρα υποδοχής των μεταναστών να διαπιστώνεται ποιοι μπορούν όντως να απασχοληθούν, ποιοι όχι και ποιοι επίσης μπορεί να ελέγχονται για νοσήματα.

Πρέπει να πω ότι και όταν πολλοί Έλληνες μετανάστευσαν στη Γερμανία, πριν ταξιδεύσουν βέβαια με βάση ειδικές συμφωνίες, προεβλέποντο όλοι αυτοί οι έλεγχοι. Εδώ μπορεί να έχει κανείς πολλές σκέψεις, και σύμφωνες με αυτό που είπε ο συνάδελφός σας και αντίθετες. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να απομονώνεται πράγματι μία φράση από ένα κείμενο δύο σελίδων και να μεταφέρεται στη Βουλή αυτή των Εφήβων ως αυτά τα παιδιά σήμερα που μεγαλώνουν λένε ότι αυτοί οι ξένοι φέρνουν αρρώστιες, να τους διώξουμε όλους, γιατί μας μεταφέρουν αρρώστιες.

Είναι αυτά που σας είπα, η απλούστευση, η γενίκευση, η επιδίωξη του εντυπωσιασμού, της «ατάκας» όπως λένε, πράγματα στα οποία οφείλω να σας συμβουλευώ όχι μόνο να μην ενδίδετε, αλλά να φροντίζετε ώστε, ούτε εμμέσως, να μην παρερμηνεύονται από κάποιους. Κι αυτό, διότι δεν αντιμετωπίζεται, δυστυχώς, αυτό το πρόγραμμα με καλή πίστη απ' όλες τις πλευρές.

Η κοινωνία το έχει αγκαλιάσει. Η ελληνική νεολαία το έχει αγκαλιάσει. Η παρουσία σήμερα κυβέρνησης και αντιπολίτευσης απέδειξε ότι η πολιτεία το δέχεται αυτό το πρόγραμμα. Πάρα πολλά μέσα ενημέρωσης υποστηρίζουν το πρόγραμμα.

Υπάρχουν όμως σε μια δημοκρατία και διαφορετικές αντιλήψεις. Να τις σεβαστούμε. Μόνο σ' αυτούς που τις έχουν, ας μη δίνουμε υλικό, προσχήματα, ώστε αυτή η ωραία, κατά τη γνώμη μου, προσπάθεια να μην έχει αυτό το αποτέλεσμα, το οποίο όλοι επιδιώκουμε.

Η Έφηβος Βουλευτής Ζωή-Βαγγελίστρα Σακελλιάδου από το Νομό Δωδεκανήσου έχει το λόγο.

ΖΩΗ - ΒΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑ ΣΑΚΕΛΛΙΑΔΟΥ (Έναίο Λύκειο Απαρίου): Κύριε Κακλαμάνη, πριν πατήσετε το κουμπάκι του σατανικού εφευρήματος που λέγεται χρονόμετρο, θέλω να πω ότι δεν θα προσφωνήσω ούτε εσάς, ούτε τους υπόλοιπους παρευρισκόμενους.

Θέλω να χαιρετίσω όλους τους ανθρώπους που ασθάνονται νέοι στην ψυχή, έχουν φαντασία, όνειρα και ελπίδα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

ΖΩΗ - ΒΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑ ΣΑΚΕΛΛΙΑΔΟΥ (Έναίο Λύκειο Απαρίου):

*Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού την τρομερή,
σε γνωρίζω από την όψη
που με βια μετράει τη γη.
Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά
και σαν πρώτα ανδρειωμένη
χάιρε, ω χάιρε ελευθεριά*

Μέσα από τους στίχους αυτούς, ο Σολωμός παρουσιάζει μια Ελλάδα πανίσχυρη, ανδρειωμένη, επιβλητική και ελεύθερη. Γιατί όμως κατέληξε να είναι αδύναμη, δουλοπρεπής, ανελεύθερη και γενικά υποχείρια των διαχρονικών μεγάλων δυνάμεων;

Η ευθύνη του να επικαλούμαστε Έλληνες είναι τεράστια. Η ιστορία το αποδεικνύει φίλοι μου. Αρχαίοι Έλληνες, δημιουργοί του πολιτισμού, Ελλάδα η κοιτίδα του ανθρωπισμού, γενέτειρα της δημοκρατίας, η αγάπη και ο σεβασμός για την πατρίδα. Ο Έλληνας ήταν πατριώτης όχι μόνο στα λόγια, αλλά και στην πράξη. Το μαρτυρούν άλλωστε οι μεγάλοι ιστορικοί σταθμοί, Θερμοπύλες, αγώνες του 1821, το έπος του '40.

Λογικά λοιπόν ο Έλληνας θα χαρακτηρίζονταν ως λεβέντης, γενναίωψυχος, ανθρωπιστής, ανήσυχος και πάνω απ' όλα άνθρωπος. Συνειδητοποιώ όμως ότι μ' αυτή μου την περιγραφή δεν παρουσιάζω έναν Έλληνα, αλλά κάποιο ιδεότυπο. Μέσα στην πορεία του ο ελληνισμός χάνει τις αρετές για τις οποίες διακρίνονταν. Να μην αναφερθώ στο φιλόπρωτο και αρχομανή χαρακτήρα που διαμόρφωσε κατά τη διάρκεια του αγώνα του 1821, τα πρωτεία. Τα αποτελέσματα είναι σε όλους γνωστά.

«Εδώ ο κόσμος χάνεται, βαρκούλες αρμενίζουν». Τελικά η λαϊκή σοφία έχει δίκιο. Γι' αυτό και εγώ διορθώνω το λάθος μου. Ο Έλληνας τελικά είναι κουτοπόνηρος, εριστικός, ανυπόμονος και αχάριστος.

Πού είναι το μεγαλείο της Ελλάδας; Πού είναι η Ελλαδάρα μας; Έχουμε φτάσει στο σημείο να αμφισβητείται η ελληνικότητα του Αιγαίου, της Θράκης, των Δωδεκανήσων.

Κατάγομαι από τα Δωδεκάνησα και συγκεκριμένα από την Κάρπαθο. Μου είναι τρομερά δύσκολο να σας περιγράψω, τι αισθάνομαι κάθε φορά που βλέπω τα πολεμικά αεροπλάνα να σχίζουν τον ελληνικό ουρανό και να σκέπτομαι «Τώρα αυτά είναι ελληνικά ή

τουρκικά;» Ή ακόμα να μαθαίνω ότι κυκλοφορούν στο εμπόριο χάρτες, όπου το νησί μου θεωρείται τουρκικό έδαφος.

Ελλάδα είναι και η Κάρπαθος και το Ορμένιο και το Καστελλόριζο. Γιατί όμως να είμαστε πάντα στο περιθώριο; Σύντομα οι Χριστιανοί της Θράκης θα αποτελούν οι ίδιοι τη μειονότητα και εγώ θα είμαι Τουρκάλα, όπως και οι Βορειοηπειρώτες θα είναι Αλβανοί. Μην ξεχνάτε πως και σε εκείνο τον τόπο υπάρχουν ελληνικές ψυχές που έχουν την ανάγκη μας. Όπως η Αλβανία διεκδικεί τα ανθρώπινα δικαιώματα των κατοίκων του Κοσόβου, έτσι και η Ελλάδα έχει υπο- χρέωση να διεκδικήσει όσα της ανήκουν.

Αυτά επιζητά η φίλη μου Αγγελική Ντούρου που δεν της δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσει.

Συνεχίζω λοιπόν.

Ποια είναι η αντίδρασή μας; Οι περιπτώσεις αυτές τελικά δημιούργησαν μια παράδοση ελληνικής υποχωρητικότητας, η οποία ενδυναμώνει την τουρκική επιθετικότητα.

Ελλάδα λοιπόν, η χώρα της περιορισμένης κυριαρχίας. Προφανώς οι περισσότεροι πιστεύουν ότι η μόνη αντίδρασή μας πρέπει να είναι ο πόλεμος. Τα συμφέροντα όμως δεν το επιτρέπουν, γι' αυτό και δεν πραγματώνεται. Η υποχωρητικότητά μας δηλαδή οφείλεται στη θεωρία της συνωμοσίας και σε ξένους δακτύλους. Λίγο πριν το 2000 και ακόμα να ανακτηθούν οι σχέσεις μας με την Τουρκία. Πόσο ανατρεπτική φαντάζει η ανάκτηση των σχέσεων αυτών! Τη θεωρούν ύβρη, γι' αυτό και την κατάσταση τη χαρακτηρίζει μια στασιμότητα. Επιτέλους κάτι πρέπει να γίνει.

Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο ψυχοφθόρο είναι να ζούμε με το ενδεχόμενο μιας επικείμενης σύρραξης. Οι κυβερνήσεις εθελουφλούν και έτσι η έχθρα Ελλάδας και Τουρκίας διαιωνίζεται.

Καλούμαστε, λοιπόν εμείς, η νέα γενιά, μια γενιά επαναστατική και δημιουργικά ανατρεπτική να ταράξει τα νερά. Η ασφάλεια της απάθειας πρέπει κάποτε να κλονιστεί. Πρέπει να δούμε την Τουρκία, χωρίς παρωπίδες, απροκατάλυπτα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι ξεχνάμε την ιστορία.

Ξέρω, ξέρω, ακούγεται προκλητικό και υβριστικό το γεγονός αυτό, ακόμη και εμένα μου προκαλούν σοκ αυτές οι ιδέες. Οι κυβερνήσεις πρέπει να λάβουν τις ευθύνες τους. Το κλειδί στην υπόθεση φίλοι μου είναι η παιδεία. Τόσο καιρό ακούω για ανθρωπιστική παιδεία και τίποτα δεν βλέπω. Τα παιδιά έχουν γαλουχηθεί με την ιδέα ότι ο Τούρκος είναι θανάσιμος εχθρός. Το ίδιο και για τους Τούρκους. Έλληνας, ίσον Γεννίτσαρος.

Πρέπει, λοιπόν, τα παιδιά να μαθαίνουν την ιστορία. Η ιστορία, όμως, να μην αποβλέπει τη στείρα παπαγαλία, αλλά να προβληματίζει, να είναι άκρως αντικειμενική. Ναι, έγιναν αυτά στο παρελθόν, όμως δεν έμεινα στατική και προσκολλημένη. Με τη μνησικακία και τη στάση της βεντέτας δεν βγαί-

νει τίποτα. Ο άκρατος σοβινισμός και ο εθνικισμός πρέπει να εξαλειφθούν. Ας μην ξεχνάμε ρε παιδιά, άνθρωποι είμαστε, κάτω από τον ίδιο ουρανό ζούμε όλοι.

Κλείνοντας δηλώνω πως είμαι υπερήφανη που είμαι Ελληνίδα και ζω με το όνειρο ότι κάποτε θα ανακτηθούν οι σχέσεις Ελλάδος-Τουρκίας, ότι θα αφομοιώσουν δημιουργικά την παράδοσή τους και ότι αυτό θα αποτελέσει κάποτε ένα σκαλοπάτι προς την ενοποίηση όλων των λαών, χωρίς μισαλοδοξίες, φανατισμούς και ρητορικούς πανηγυρισμούς. Να σταματήσει κάποτε η κοκορομαχία. Η Ελλάδα είναι Ελλάδα. Ελλάδα, γενέθλια του πολιτισμού, φάρος του διεθνισμού. Το μόνο πράγμα που μένει να κάνω, είναι να μείνω μοναχή στο παρόν, να σώσω οτιδήποτε και αν σώζεται και ας έχω τις συνέπειες του κόσμου, συνένοχος στο φόνο αυτό δεν γίνομαι.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Θεανώ Σδροούλια, έχει το λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΣΔΡΟΥΛΙΑ (Επικρατείας - 2ο Ενιάιο Λύκειο Ορεστιάδος): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Βουλής, φίλε και συμμαθητή όλων των εφήβων Αντώνη Σαμαράκη, κυρίες και κύριοι, αγαπημένοι συμμαθητές μου, λέγομαι Σδροούλια Θεανώ. Έχω εκλεγεί Βουλευτής Επικρατείας και ανήκω στην 6η επιτροπή.

Ωστόσο, αφού μου δίνεται η δυνατότητα, θα ήθελα από αυτό το Βήμα να υπερασπιστώ την παρεξηγημένη ιδιαίτερή μου πατρίδα την Ορεστιάδα και γενικότερα τον Έβρο. Τις περισσότερες φορές που κάποιος συντοπίτες μου δηλώνουν πως είναι από μια περιοχή του Έβρου, ακολουθούν γελοίες και προσβλητικές ερωτήσεις του Τύπου: «Χρειάζεται διαβατήριο, για να πάτε σ' εκείνο το μέρος; Μιλάτε τούρκικα; Φοράτε βράκες;» Μα για όνομα του Θεού! Είναι σοβαροί αυτοί που τα λένε; Δεν έχουν κοιτάξει ποτέ στη ζωή τους χάρτη να δουν τα σύνορα της χώρας μας ή δεν μας θεωρούν Έλληνες; Θα προτιμούσαν η Ελλάδα να έχει για σύνορα τον ποταμό Νέστο, αντί για τον Έβρο; Γιατί και ολόκληρη η Θράκη αμφισβητείται από μερικούς. Θα προτιμούσαν να γίνει και ο Έβρος μια ακόμη χαμένη πατρίδα και έπειτα να κάνουμε συναυλίες, όπως συμβαίνει για την αιματοβαμμένη μας Κύπρο;

Δυστυχώς αυτή η δυσφήμιση άρχισε να γίνεται πιο συστηματική και απροκάλυπτη, μέσα από την τηλεόραση και από τις διάφορες σειρές που προβάλλει. Ακούμε και εκεί συχνά, «Στην Ορεστιάδα θα πας, στην πινέζα του χάρτι; Στο Σουφλί, στην εξορία; Πρόσεξε καλά μη σε στείλω στο Διδυμότειχο.»

Και τώρα που είπα Διδυμότειχο, πως να ξεχάσω το περίφημο «Διδυμότειχο μπλουζ» που τραγουδούν γνωστοί και καταξιωμένοι καλλιτέχνες, που μάχονται σε συναυλία για τα δικαιώματα της Κύπρου –και καλά κάνουν– αλλά λησμονούν τον Έβρο. Κατανοώ ότι οι περισσότεροι φαντάρτοι που υπηρετούν εκεί πάνω είναι πολύ μακριά από τα σπίτια τους. Δεν τους αρέσει ο τόπος μας; Δικαίωμά τους. Δεν έχουν, όμως, το

δικαίωμα να μας βρίζουν. Γνώρισαν κάποιους ανθρώπους μίξερους, μικρόψυχους, κακοήθεις, ας κατηγορήσουν αυτούς. Δεν μπορούν, όμως, να κάνουν γενικεύσεις για το ποιόν των κατοίκων του Έβρου.

Είμαστε και αισθανόμαστε Έλληνες. ΕΛΛΗΝΕΣ με γράμματα κεφαλαία. Το αποδείξαμε και θα το αποδεικνύουμε πάντα. Στον αγώνα του '21 τόσοι και τόσοι Εβρίτες κατέβηκαν στην Νότιο Ελλάδα και πολέμησαν για την ελευθερία. Το 1974 με την επιστράτευση οι ντόπιοι που ανήκαν στην εθνοφυλακή, αλλά και πάρα πολλοί εθελοντές πήραν πρώτοι το όπλο και παρατάχθηκαν πρόθυμα στην πρώτη γραμμή, όπου και παρέμειναν για περισσότερες από σαράντα ημέρες, για να υπερασπίσουν τα σύνορά μας.

Ίσως να σας φαίνονται υπερβολικά όλα όσα σας λέω, όμως είναι η αλήθεια. Ζητώ, λοιπόν, από τον καθένα σας προσωπικά να αντιμετωπίσετε τους Εβρίτες, χωρίς προκα- ταλήψεις, σαν πολίτες το ίδιο Έλληνες με σας και ακόμη σας ζητώ να είστε προσεκτικοί στα λόγια σας και αντικειμενικοί στην κρίση σας γι' αυτή την περιοχή που πραγματικά πονά.

Δεν θέλω να συνεχίσω με άλλα παράπονα, θέλω να απευθυνθώ στο κράτος όχι για να αρχίσω το κατηγορητήριο και να ρίξω σ' αυτό την πέτρα του αναθέματος, αλλά για να ζητήσω μία βοήθεια για την περιοχή. Είναι ανάγκη, ανάγκη επιτακτική, να μείνουν εκεί όλοι οι ντόπιοι και οι αγρότες και οι άλλοι επαγγελματίες και οι Ελληνοπόντιοι και οι Ρωσοπόντιοι, όπως οι περισσότεροι θέλουν να λένε, που εγκατέστησε η πολιτεία στο μέρος μας για να δώσει μια τονωτική ένεση στο δημογραφικό πρόβλημα της περιοχής και οι οποίοι στην πλειοψηφία τους έχουν ενταχθεί ομαλά στην κοινωνία μας.

Πρέπει ο αγρότης να στηριχθεί με χαμηλές τιμές καυσίμων, αποζημιώσεις, ειδικές φορολογήσεις. Γιατί αν ο αγρότης ευημερεί, ευημερεί και ο ελεύθερος επαγγελματίας και δεν λόγο ούτε ανάγκη να εγκαταλείψουν την περιοχή. Ας μην αφήσουμε να ερημώσει ο τόπος μας, ας διδαχθούμε από την ιστορία, που γράφει πως όταν οι ακρίτες στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία έχασαν τη δύναμή τους, οι συνοριακές περιοχές εύκολα πέρασαν στα χέρια των γειτόνων που τις επιβου-λεύονταν. Γι' αυτό ζητώ την έγκαιρη ενεργοποίηση της πολιτείας για την αντιμετώπιση της τουρκικής προπαγάνδας που μέρα με τη μέρα γίνεται πιο συστηματική, πιο απειλητική.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους αγωνίστηκαν για την ίδρυση δύο σχολών του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, που θα λειτουργήσει από τη νέα πανεπιστημιακή χρονιά στον τόπο μας και να προτρέψω κάποιους μελλοντικούς φοιτητές να μην διστάσουν να έρθουν να σπουδάσουν στον τόπο μας, να μας γνωρίσουν και να τους γνωρίσουμε και πιστεύουμε πως θα γίνουν καλοί διαφημιστές του Έβρου στην υπόλοιπη Ελλάδα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητή Θεα-

νώ, να είσαι σίγουρη ότι και μόνο η παρουσία σου και όσα είπες είναι ένα συν για την Ορεστιάδα.

(Χειροκροτήματα)

Η Έφηβος Βουλευτής Σωτηρία Σκαρβέλη από το Νομό Μαγνησίας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΚΑΡΒΕΛΗ (Νομός Μαγνησίας - 6ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου): Θα συμφωνήσω με την προλαλήσασα, θα χαιρετίσω όλους όσους έχουν νεανική ψυχή και νεανικό μυαλό.

Τις δύο αυτές μέρες που πέρασαν κατά τη διάρκεια των οποίων έγιναν και δύο συνεδριάσεις, ακούστηκαν ιδιαίτερα έντονα κάποια προβλήματα, όπως είναι το Κυπριακό, η κατάσταση που επικρατεί στη Θράκη μεταξύ μουσουλμάνων και ορθοδόξων, ενώ λιγότερο έντονα και με λιγότερη ανάπτυξη σε σχέση με τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, ακούστη-καν θέματα, όπως η νεα τάξη πραγμάτων που έχει υποβάλει η ΗΠΑ, η Ευρωπαϊκή ενοποίηση και τέλος ο πρόσφατος πόλεμος που έγινε στη Σερβία ως απόρροια του γιουγκοσλαβικού προβλήματος. Με λύπη μου όμως διαπίστωσα ότι δεν δόθηκε καμμία προσοχή στο ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η Ελλάδα στη Βαλκανική Χερσόνησο, αλλά εντάζει ποτέ δεν είναι αργά.

Η Βαλκανική Χερσόνησος, λοιπόν, είναι ένα περίεργο μωσαϊκό που εύκολα μπορεί να ανατραπεί. Και ξέρετε γιατί φίλοι μου; Γιατί δυστυχώς έχει δημιουργηθεί ένα είδος –αν έτσι μπορώ να το πω– μετατεχνιών. Συντεχνίες που έχουν δημιουργήσει μίσος μεταξύ τους. Οι Έλληνες όμως στην πλειοψηφία τους ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε ανθρωπιστές. Γιατί άλλωστε ήμασταν αυτοί που ο πολιτισμός τους, που είχε κέντρο τον άνθρωπο και το ευγενικό πνεύμα του, διαδόθηκε τόσο εύκολα και τόσο μακριά και θαυμάστηκε από όλους. Αυτό το αίσθημα ανθρωπισμού θα πρέπει να είναι οδηγός μας και όχι να πέσουμε στη λούμπα των περισσότερων, δηλαδή στη μισαλλοδοξία για τους λαούς που τάχα θεωρούνται αυτοί εχθροί μας.

Πρέπει, λοιπόν, εμείς ως Έλληνες να πάρουμε πρωτοβουλίες ώστε να καταφέρουμε μια σωστή και ισόρροπη ανάπτυξη στους τομείς της οικονομίας, του πολιτισμού, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ούτως ώστε να επιτευχθεί η πλήρης, ίση και δίκαιη ένταξη στην ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή ένωση, ανεξάρτητα όλων των κρατών, ανεξάρτητα του πολιτεύματος και της θρησκείας που κάθε άνθρωπος πιστεύει, τηρώντας φυσικά κάποιες αρχές και κανόνες που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και που σημειωτέον χρειάζονται διερεύνηση.

Ο ρόλος μας αυτός βέβαια απαιτεί από τους εταίρους μας να έχουμε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, και αυτό γιατί έχει να κάνει με την ιδιαιτερότητα των Βαλκανίων όπου κατά κανόνα είναι περιοχή με χαμηλό δείκτη ανάπτυξης, υπάρχουν έντονες θρησκευτικές αντιπαραθέσεις και πολιτικές ανα-κατατάξεις.

Επίσης, είναι γνωστή και η ιδιαιτερότητα στις σχέσεις Ελλάδος-Τουρκίας που είναι μέλη σε κοινή συμμαχία. Η Ελλάδα δέχεται συνεχώς απειλές, απειλές

όμως που προέρχονται από την κυβέρνηση. Παρόλα αυτά, αν η Ελλάδα μέσα φυσικά από την εκάστοτε κυβέρνηση και με τη βοήθεια του λαού καταφέρει να αντλήσει όσο το δυνατόν καλύτερα γίνεται τις πληγές που την πονούν, τότε όχι μόνο δεν έχει να φοβηθεί τίποτε από τη γείτονα χώρα, αλλά με χαρά, με υπομονή και επιμονή θα προσπαθήσει για την ομαλή ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον πρώτα καταφέρει να μεταλαμπαδεύσει τα φιλειρηνικά της αισθήματα.

Αν όλα τα παραπάνω μπορέσουν και γίνουν πράξεις, τότε θα αποκατασταθεί κατά ένα μεγάλο βαθμό η διασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή. Δε θα χρειάζεται η δαπάνη τόσο μεγάλων χρηματικών ποσών για εξοπλιστικά προγράμματα, πράγμα που σημαίνει ότι θα μπορεί να δαπανήσουμε περισσότερα χρήματα για την παιδεία. Και δεν θα είναι μόνο αυτό το σπουδαιότερο. Δεν θα είμαστε αναγκασμένοι να λέμε «ευχαριστώ».

Ξέρω ότι μπορεί αυτό να ακουσθεί ως δικαιολογία ότι είμαι παιδί ακόμα και ότι όλα τα βρίσκω εύκολα. Δεν τα βλέπω εύκολα. Απλά, έθεσα αρχή στη ζωή μου, αυτό που λένε «δεν υπάρχει δεν μπορώ, υπάρχει δεν θέλω» και εμείς θέλουμε.

(Χειροκροτήματα)

Γι' αυτό, κύριε Σημίτη και λοιποί πολιτικοί, μην κάθεστε με αυτό το αγέρωχο ύφος της ικανοποίησης. Και πιστεύω ότι παρατηρήσατε όλοι την ικανοποίηση και το ενδιαφέρον που έδειξε ο κ. Σημίτης κατά τη διάρκεια που ήταν εδώ πέρα κοιτώντας τα τετραγωνάκια της οροφής...

(Χειροκροτήματα)

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Διαμαρτύρομαι, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν μπορεί κανείς να μιλά έτσι για τον Πρωθυπουργό της χώρας. Εκφράζει την πλειοψηφία του λαού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καζλαμάνης): Παρακαλώ, συνεχίστε για να τελειώσετε το ίδιο σοβαρή όπως ξεκινήσατε.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΚΑΡΒΕΛΗ (Νομός Μαγνησίας - 6ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου): Σοβαρή είμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καζλαμάνης): Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά, παιδί μου. Στο λέω με αγάπη. Και δεν είναι καθόλου σοβαρό να χρησιμοποιείτε κάτι το οποίο το είπε ήδη πριν συνάδελφός σας και επικαλέστηκε την ηλικία του. Αυτό δεν είναι λόγος να χειροκροτούμε κάτι το οποίο, αν μη τι άλλο, δεν δείχνει καλούς τρόπους. Δεν έχει νόημα...

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΚΑΡΒΕΛΗ (Νομός Μαγνησίας - 6ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου): Γιατί δεν δείχνει καλούς τρόπους, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καζλαμάνης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, την ομιλία σας.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Να ανακαλέσει, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είναι ντροπή.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΚΑΡΒΕΛΗ (Νομός Μαγνησίας - 6ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου): Δεν ανακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι δική σου δουλειά αυτό, αγαπητέ μου φίλε. Ολοκληρώστε δεσποινίς μου.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΚΑΡΒΕΛΗ (Νομός Μαγνησίας - 6ο Ενιαίο Λύκειο Βόλου): Να μην κάθεσθε, λοιπόν, με αυτό το αγέραχο ύφος της ικανοποίησης επειδή κάποιιο δείκτες του Χρηματιστηρίου έχουν ανέβει ή κατέβει και νομίζουμε ότι βαδίζουμε καλά. Ο έλληνας δεν είναι αριθμός, είναι άνθρωπος.

Δεν ξέρω αν ακούγομαι πολύ λυρική, αλλά διαπιστώνω ότι δυστυχώς δεν υπάρχει λυρισμός όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην πλειοψηφία των κρατών του κόσμου. Δεν χάνω όμως τις ελπίδες μου, γιατί βλέποντας την κυρία Κακανάκη από την Αίγυπτο που προχθές δάκρυζε μιλώντας για την Ελλάδα, αλλά και τον κύριο Σαμαράκη ή καλύτερα τον Αντώνη μας να σφίξει από ζοή, σκέφτομαι ότι ποτέ δεν είναι αργά για να αλλάξουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ένας από εσάς, παιδιά μου, είχε την ειλικρίνεια να μου πει χθες σε μια επιτροπή ότι «εγώ δεν είμαι θετικός σ' αυτό το πρόγραμμα».

Θεωρώ όμως ότι είναι έντιμο και ταιριάζει στην ηλικία αυτή, όταν κάποιος δεν είναι θετικός με το πρόγραμμα να μη συμμετάσχει. Με το να προσέρχεται, να παίρνει μέρος στη διαδικασία για να έρθει στην Αίθουσα αυτή, να θορυβεί και να δημιουργεί μια εικόνα ασφαλώς αξιοποιήσιμη για όσους έχουν την ίδια άποψη με αυτόν, ότι πρέπει τα παιδιά να μείνουν εκεί στο σχολείο, στη γειτονιά τους, στο χωριό τους, στην πόλη τους και δεν είναι ανάγκη, μένοντας σ' αυτό το χώρο, να λένε την άποψή τους.

Και εγώ έτσι νομίζω και με πολλή κατανόηση, αντιμετωπίζοντας αυτά τα ζητήματα, θα επιμείνω ότι αυτό το πρόγραμμα είναι χρήσιμο πραγματικά στον τόπο μας, στην κοινωνία μας και στους νέους μας.

Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία-Ειρήνη Τζιώτη από την Α' Περιφέρεια Αθήνας έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΑΔΗΣ ΡΗΓΑΣ (Νομός Μαγνησίας - 1η Τ.Ε.Σ. Αλμυρού): Δεν είναι δίκαιο αυτό που λέτε. Θέλω να απαντήσω.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν αναφέρθηκε κανείς σε εσάς και δεν υπάρχει λόγος να απαντήσετε. Ορίστε, δεσποινίς, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΑΔΗΣ ΡΗΓΑΣ (Νομός Μαγνησίας - 1η Τ.Ε.Σ. Αλμυρού): Θα ήθελα να απαντήσω. Εγώ είμαι που το είπα αυτό και θέλω να απαντήσω. Τότε, θα φύγω από την Αίθουσα δημοκρατικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητό μου παιδί, αργότερα ίσως συμφωνήσεις μαζί μου. Τώρα δεν μπορείς να συμφωνήσεις μαζί μου. Το αντιλαμβάνομαι.

Ορίστε, δεσποινίς Τζιώτη, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΤΖΙΩΤΗ (ΠΣΠΑ Α' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ σε όλους σας που μιλήσατε, διότι

καταπιαστήκατε με πολύ σοβαρά θέματα.

Εγώ θα μιλήσω για το θέμα της γλώσσας, τη γλώσσα που μιλάμε σήμερα, τη γλώσσα τη νεοελληνική.

Στο σημείο αυτό εξέρχεται της Αιθούσης ο έφηβος βουλευτής Ρήγας Αριστείδης της Α' ΤΕΣ Αλμυρού του Νομού Μαγνησίας, υπό τα ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα των εφήβων βουλευτών.

Τις προάλλες ο κ. Σαμαράκης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αναφέρθηκε στην κατάρπωση και την απλοποίηση της γλώσσας. Θα ήθελα κι εγώ να αναφερθώ τώρα λίγο εκτενέστερα σ' αυτό το ζήτημα.

Δεν είναι το γλωσσικό μας ζήτημα, που κυριάρχησε πριν από είκοσι με τριάντα χρόνια για το εάν θα ομιλιόταν η νεοελληνική ή η καθαρεύουσα. Σήμερα το γλωσσικό πρόβλημα είναι η ποιότητα της νεοελληνικής γλώσσας που μιλιέται. Όμως, τι απέγιναν τα λόγια του εθνικού μας ποιητή: «Δεν έχω άλλο στο νου μου πάρε ελευθερία και γλώσσα» ή του ρητού «Μονάχη έννοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του ονείρου, μονάχη έννοια η γλώσσα μου με τα πρώτα-πρώτα δόξα Σοι, μονάχη έννοια η γλώσσα μου με τα πρώτα λόγια του Ύμνου», που έγραφε ο Ελύτης στο έργο του Άξιον Εστί;

Μήπως εμείς οι Έλληνες του σήμερα έχουμε πάντως να χρησιμοποιούμε τη γλώσσα ως αξία και να τη χρησιμοποιούμε απλά ως εργαλείο, ή σύνεργο για συνεννόηση;

Όντως, η γλώσσα μας, το μέσο επικοινωνίας και ο αξιακός φορέας πιστεύω ότι έχει αμαυρωθεί πια από την παραμέληση και την απλούστευση. Αν και η γλώσσα μας έχει διαγράψει μία εξελίξιμη πορεία εξήμισι χιλιάδων χρόνων και έχει στηρίξει τη διατήρηση του ελληνικού πατριωτικού φρονήματος σε στιγμές κρίσιμες για τον ελληνισμό, εμείς πιστεύω ότι δεν της αποδίδουμε ό,τι της αξίζει.

Πού οφείλεται άραγε αυτό; Στην απομάκρυνση από το βιβλίο, στην εισροή ξένων λέξεων και την υπερβολική εκμάθηση ξένων γλωσσών, στην τεχνολογική εξέλιξη, στο γεγονός ότι οι νέοι θέλουν να έχουν το δικό τους γλωσσικό κώδικα, στη συνθηματολογία των ΜΜΕ, στην έλλειψη κινήτρων από μέρους της πολιτείας και σε πολλούς άλλους λόγους.

Οι συνέπειες; Ποικίλες. Η απουσία διαλόγου και ουσιαστικότερης επικοινωνίας, περιορισμός της μητρικής γλώσσας εξαιτίας των ξένων επιρροών, η δημιουργία χάσματος γενεών, ο αναλφαβητισμός, η έλλειψη αναγνωστικού ενδιαφέροντος είναι μερικές απ' αυτές.

Στα παραπάνω αντιπαρατάσσονται οι προτάσεις που θα μπορούσαμε να κάνουμε.

Πρώτον, να υπάρξουν ενημερωτικά σεμινάρια και ειδικά μαθήματα της ελληνικής γλώσσας, προκειμένου να επιτευχθεί η απλούστευση της γλώσσας. Να ιδρυθεί επιτροπή φιλολόγων για τον εξελληνισμό των λέξεων και εννοιών, που προέρχονται από ξένη γλώσσα. Γιατί να λέμε τον ηλεκτρονικό υπολογιστή κομπιούτερ; Υπάρχει καμιά διαφορά;

Ακόμη, πρέπει να υπάρξει απαγόρευση διά νόμου των ξένων επιγραφών στους δρόμους, γιατί έτσι επηρεάζεται πιο πολύ ο Έλληνας. Πιθανότατα θα ήξεραν κάτι περισσότερο οι Άγγλοι, οι οποίοι έχουν εφαρμόσει στην ιατρική τους ορολογία τις ελληνικές λέξεις.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, θα ήθελα να σας παρακαλέσω –και συγκεκριμένα την πολιτεία– να δραστηριοποιηθεί και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη βελτίωση του γλωσσικού μας προβλήματος, διότι αν καθυστερήσουμε ακόμη την επίλυση του προβλήματος, εμείς, η γενιά του αύριο, ως φυλή, ως έθνος και ως λαός θα μείνουμε στο περιθώριο της ιστορίας. Μπορούμε; Πρέπει να το επιτρέψουμε αυτό; Μπορούμε να χάσουμε την ταυτότητά μας; Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμώνης): Η έφηβος βουλευτής από το Νομό Ημαθίας δεσποινίς Κωνσταντία Σούρα έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΣΟΥΡΑΑ (Νομός Ημαθίας - Ενιαίο Λύκειο Πατάς): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, σας στέλνω μήνυμα από το Νομό Ημαθίας και συγκεκριμένα από ένα χωριό, τα Τρίκαλα και θα σας απασχολήσω με το αγροτικό θέμα, γιατί είναι ένα πρόβλημα που μαστίζει το χωριό μου, αλλά και την ευρύτερη περιοχή της Ημαθίας.

Στις μέρες μας, όπως είναι γνωστό, οι περισσότεροι αναζητούν ένα προσοδοφόρο επάγγελμα, ώστε να μπορούν να εξασφαλίσουν μια άνετη, ήρεμη και ξεκούραστη ζωή. Έτσι οδηγούνται στην παραμέληση των αγροτικών εργασιών και κυρίως στη γεωργία. Και αυτό, γιατί η γεωργία αποτελεί ένα πολύ δύσκολο επάγγελμα, που απαιτεί αδιάκοπη εργασία. Θεωρείται από πολλούς το επάγγελμα για τις κατώτερες τάξεις και ότι η άσκησή του αποτελεί ντροπή, γι' αυτό και το παραμελούν. Όμως, όπως λένε οι χτίστες, χωρίς τις μικρές πέτρες δεν μπορούν να χτιστούν καλά οι μεγάλες. Έτσι, όσον αφορά τη γεωργία, μόλις το 35% του πληθυσμού μας ασχολείται με τη γεωργία, ένα ποσοστό που διαρκώς μειώνεται.

Η ύπαιθρος έχει εγκαταλειφθεί κυρίως από τους νέους. Το επάγγελμα του γεωργού περιφρονείται και θεωρείται ασύμφορο, ανασφαλές και σκληρό, μια αντίληψη που πρέπει να πάψει να υπάρχει αφού η γεωργία από την αρχαία Ελλάδα ακόμα, θεωρείτο μητέρα και τροφодότρια όλων των εργασιών.

Επίσης, θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω ότι τα αγροτικά προϊόντα αποτελούν τη βάση της οικονομίας, αποτελούν μία αλυσίδα που αν σπάσει κάποιος κρίκος της χάνεται όλη η ισορροπία.

Η πολιτεία, όμως, αδιαφορεί για τους αγρότες αν και τα ελληνικά προϊόντα εκτιμώνται στις χώρες της Ευρώπης. Οι αγρότες έχουν αγανακτήσει από τη στιγμή που δεν μπορούν να προσεγγίσουν με ευκολία τα μέσα που χρειάζονται για την άσκηση του επαγγέλματός τους.

Για παράδειγμα τα αγροτικά εφόδια και τα νέα μηχανήματα είναι πανάκριβα.

Δεν μπορεί ο αγρότης να πληρώνει την ίδια τιμή στο πετρέλαιο που πληρώνει ο ταξιτζής της Αθήνας. Οι επιδοτήσεις είναι χαμηλές, τα ενοίκια υψηλά. Οι αγρότες επιθυμούν να επεκτείνουν την καλλιέργειά τους. Τους εμποδίζουν, όμως, τα υψηλά ενοίκια. Τα σύγχρονα μηχανήματα είναι ελάχιστα και η απουσία γεωπόνου από την επαρχία μεγάλη. Δεν έχουν που να απευθυνθούν οι άνθρωποι σε περίπτωση που αντιμετωπίσουν πρόβλημα με τις καλλιέργειές τους και έτσι καλούνται να τα αντιμετωπίσουν μόνοι τους. Οι αγρότες συναντούν διαρκώς όλο και περισσότερα εμπόδια που τους φέρνουν σε απόγνωση. Ένα από αυτά είναι η ανεξέλεγκτη δράση των πολυεθνικών εταιρειών. Γι' αυτό και δικαιολογημένα καταφεύγουν σε πορείες ή διαδηλώσεις και σε αποκλεισμό εθνικών οδών.

Κανείς δεν εκτιμά την προσφορά της γεωργίας και πιο πολύ η πολιτεία. Δεν μεριμνά για τις αγροτικές οικογένειες και το ποσό σύνταξης που χορηγούν μηνιαίως σε έναν αγρότη είναι ανεπαρκές. Δεν ξεπερνά τις τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές.

Οι περισσότεροι αγρότες εργάζονται σαν είλωτες και τις πιο πολλές φορές χωρίς αποτελέσματα αφού οι καλλιέργειες είναι απροστάτευτες από τις καιρικές συνθήκες.

Επίσης, υπάρχουν γεωργικές αρρώστιες που η καταπολέμησή τους απαιτεί χρήση φυτοφαρμάκων, τα οποία όμως μολύνουν το χώμα και το νερό. Γι' αυτό χρειάζεται να δημιουργηθούν νέοι βελτιωμένοι τρόποι καλλιέργειας.

Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι η γεωργία, παρά τα αγαθά και τις ωφέλειες που προσφέρει όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και στο εξωτερικό, συνεχίζει να υποτιμάται και να παραμελείται από τους περισσότερους. Κάποιος όμως πρέπει να βοηθήσει. Και ποιός άλλος μπορεί να είναι αυτός από το κράτος και την πολιτεία που έχουν την εξουσία στα χέρια τους και κατευθύνουν τα πάντα; Εμείς οι άσημοι πολίτες δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε από μόνοι μας όσο και αν αγωνιστούμε, όσο και αν προσπαθήσουμε. Εξαρτιόμαστε απ' αυτούς που κατέχουν τις υψηλές θέσεις.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να δοθούν κίνητρα στους αγρότες να παραμείνουν στον τόπο τους ή να επιστρέψουν, εάν έχουν απομακρυνθεί, όπως φοροαπαλλαγές, χαμηλότοκα δάνεια, υψηλές τιμές για τα αγροτικά προϊόντα. Είναι ανάγκη να διατεθούν χρήματα για την οικονομική ενίσχυση των αγροτών και την εξυγίανση του κλάδου.

Θα ήταν παράλειψη επίσης να μην τονισθεί ότι οι αγρότες θα πρέπει να έχουν ίση μεταχείριση με τους άλλους παραγωγικούς κλάδους. Θα πρέπει οπωσδήποτε να δημιουργηθεί τράπεζα γης και να τελειοποιηθεί το μητρώο των αγροτών. Προπάντων είναι ανάγκη να δοθούν κίνητρα για αγορά αγροτικών μηχανημάτων, φορολογικές ελαφρύνσεις και διατίμηση των αγροτικών προϊόντων.

Για να επιτευχθούν αυτά λοιπόν, είναι αναγκαία η άμεση

συνεργασία και συνεννόηση του κρατικού τομέα με τους αγρότες γιατί διαφορετικά ο αγροτικός τομέας δεν πρόκειται να βελτιωθεί και τα αγροτικά προϊόντα θα παραμελούνται τόσο στη χώρα μας, όσο και στις χώρες της Ευρώπης.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι Βουλευτές και Υπουργοί αρμόδιοι για τα αγροτικά θέματα, θα πρέπει να βρεθούν πιά κοντά στον αγροτικό κόσμο γιατί ναι, πράγματι, ο αγροτικός κόσμος έχει ανάγκη από τη συμπαράσταση και τη βοήθειά τους.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καϊλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Αργολίδας Δήμητρα Τούντα έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΟΥΝΤΑ (Νομός Αργολίδας - Ιδιοτικό Λύκειο «Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ»): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, πολλές χώρες στον κόσμο, παρά τις τόσες προόδους και τη χειραφέτησή τους από τον αποικιακό ξένο ζυγό, εξακολουθούν κατά τον έναν ή τον άλλον τρόπο, άλλες λιγότερο και άλλες περισσότερο, να εξαρτώνται από τις διάφορες ισχυρές και πλούσιες δυνάμεις της εποχής μας. Και η εξάρτηση αυτή μπορεί να έχει πολλές μορφές και μια απ' αυτές είναι η οικονομική.

Στην κατηγορία αυτή των οικονομικά εξαρτημένων χωρών ως ένα βαθμό υπάγεται και η χώρα μας.

Πράγματι, είναι γεγονός ότι για να πετύχουμε τη γρήγορη οικονομική μας ανάπτυξη, έχουμε καταφύγει κατά καιρούς στην εξωτερική βοήθεια, με αποτέλεσμα να έχουμε δεσμευθεί οικονομικά μέσω παραδείγματος χάριν της τεχνολογίας.

Πώς μπορεί όμως η χώρα μας που είναι σχετικά μικρή, να γίνει ατάρκτη; Υπάρχει τρόπος! Να φροντίσει δηλαδή να εκμεταλλευτεί τις δικές της εγχώριες πλουτοπαραγωγικές πηγές και να αναπτύξει τους δικούς της ενεργειακούς πόρους, αφού υπάρχουν πρώτες ύλες και ορυκτός πλούτος. Να βρει οπωσδήποτε μέσα και μεθόδους για την ανακάλυψη νέων καλλιεργειών και νέων προϊόντων. Να εκπαιδεύσει δικό της προσωπικό και να στηριχθεί αποκλειστικά στην εργασία του δικού της εργατικού δυναμικού, αφού είναι δυνατό να εξασφαλίσει κάποια αναπτυγμένη τεχνολογία στην οποία πρέπει να δοθούν κάποια κονδύλια από το κράτος για την περαιτέρω ανάπτυξη της και καλό σχετικά εκπαιδευτικό σύστημα.

Επιβάλλεται, λοιπόν, η χώρα μας να εντείνει τις προσπάθειές της να εκμεταλλευτεί τους δικούς της πόρους και να δεχθεί τη βοήθεια και τη συνεργασία, την οικονομική και τεχνολογική των ξένων, χωρίς μεγάλες υποχωρήσεις και οδυνηρά ανταλλάγματα και χωρίς, σε όσο βαθμό είναι δυνατό, μείωση της εθνικής ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας.

Ακόμα θα ήθελα να αναφερθώ και στον τουρισμό ο οποίος αποτελεί για αρκετές χώρες τον κύριο φορέα εισοδήματος. Η χώρα μας συγκεκριμένα είναι άκρως

τουριστική ο τουρισμός έχει πολλά θετικά αποτελέσματα στον οικονομικό τομέα, όπως την εισροή συναλλάγματος, την αύξηση κατανάλωσης, την ανάπτυξη της βιομηχανίας και του εμπορίου παράλληλα καθώς και έργα υποδομής για την υποδοχή του.

Έχει όμως, και αρνητικά αποτελέσματα όπως την αύξηση των τιμών και των καταναλωτικών αγαθών με την παράλληλα εμφάνιση της κερδοσκοπίας, την εγκατάλειψη του πρωτογενούς τομέα, αφού ο πληθυσμός στρέφεται σε τουριστικά επαγγέλματα. Και τέλος αφού ο τουρισμός προσφέρει πρόσκαιρη, ασταθή απασχόληση, άρα ανάλογα ασταθής θα είναι και η οικονομία.

Για την αντιμετώπιση, λοιπόν, αυτών των αρνητικών αποτελεσμάτων του τουρισμού, προτείνω να ενισχυθεί η παιδεία, κυρίως στα φιλολογικά μαθήματα ώστε να επέλθει τόνωση της πολιτιστικής μνήμης και ενίσχυση της εθνικής συνείδησης κάθε Έλληνα, εφήβου ή μη.

Έκκληση θερμή θα κάνω και στους πνευματικούς ανθρώπους του τόπου ώστε να προσανατολιστούν σ' αυτή την κατεύθυνση. Ιδιαίτερη έμφαση θα ήθελα να δώσω στην εισαγωγή αναλόγου μαθήματος στα σχολεία ώστε να τελείται απ' αυτά τουριστική διαπαιδαγώγηση. Ακόμα, να καθιερωθεί αυστηρός έλεγχος για την ποσότητα και την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών στους τουρίστες. Να παρθεί δέσμη μέτρων ώστε να δεχόμαστε «ποιοτικό» τουρισμό και τέλος να γίνεται έλεγχος της «τουριστικής αξιοποίησης» των τοπων μας ώστε να αποφεύγεται η κακοποίηση του περιβάλλοντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καϊλαμάνης): Ο έφηβος βουλευτής Κωνσταντίνος Φώσκολος από την Β' Περιφέρεια της Αθήνας, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΣΚΟΛΟΣ (Β' Περιφέρεια Αθήνας - Ελληνολόγικό Λύκειο Άγιος Ιωσήφ): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι βουλευτές, κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί φίλοι και φίλες απ' όλη την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό, σας καλωσορίζω στην ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι είπαν κάτι πολύ σοφό: «Νους υγιής εν σώματι υγιή». Και νομίζω ότι είχαν δίκιο. Αλλά, ποιος μας βοηθάει ώστε παράλληλα με τη σκέψη να ασκούμε και το σώμα; Η απάντηση είναι απλή. Κανείς.

Η αγχώδης μαθητική ζωή όλων των νέων της ηλικίας μου είναι ο κύριος παράγοντας για την έλλειψη ελεύθερου χρόνου. Και ιδιαίτερα τώρα με τη νέα εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αναγκάζομαστε να θυσιάσουμε και το λίγο χρόνο που βρίσκουμε στα φροντιστήρια και στα ιδιαίτερα μαθήματα με αποτέλεσμα όλο και λιγότεροι νέοι να ασχολούνται με τον αθλητισμό. Αλλά και όσοι ασχολούνται δυστυχώς, δεν βοηθούνται από το κράτος εξαιτίας της έλλειψης αθλητικής υποδομής.

Ακόμα και όσους καταφέρνουν να ανέβουν στο βάθρο των πρωταθλητών ύπαρα από μεγάλη προσπάθεια, κούραση

και άγχος, δοξάζοντας την Ελλάδα μας σε ολόκληρο τον κόσμο, στην αρχή τους επιβραβεύουμε και νιώθουμε πολύ περήφανοι γι' αυτούς. Μετά όμως; Τι γίνεται μετά; Οι αθλητές αυτοί τοποθετούνται στο περιθώριο, τους αγνοούμε και ξεχνάμε την σημαντική τους προσφορά.

Αναρωτήθηκε κανείς, όμως, γιατί οι νέοι προτιμούν να μένουν στο σπίτι τους από το να αθλούνται; Μήπως το κράτος δεν βοηθά, δε στηρίζει αρκετά τους νέους στον αθλητισμό; Μήπως οι νέοι φοβούνται ότι η μητέρα πατρίδα θα τους εγκαταλείψει μη μπορώντας να κάνει κάτι; Και όμως, αν πραγματικά το θελήσει μπορεί να κάνει πολλά. Αρχικά το κράτος οφείλει να δώσει κίνητρα στα μικρά παιδιά για να ασχοληθούν σοβαρά με τον αθλητισμό.

Επίσης, κάτι που είναι πολύ σημαντικό είναι να αγοραστεί το κατάλληλο αθλητικό υλικό και να δημιουργηθούν κατάλληλα αθλητικά κέντρα όπου οι νέοι θα μπορούν να γυμναστούν και να προπονηθούν δωρεάν.

Θα πρέπει ακόμα το κράτος να χρηματοδοτήσει όλα τα αθλήματα γνωστά και άγνωστα. Ακόμα θα πρέπει να ληφθούν αυστηρά μέτρα ελέγχου, όπως κάμερες στα γηπεδά και περισσότεροι αστυνομικοί, ώστε να σταματήσουν επιτέλους οι βανδαλισμοί των γηπέδων και η απάνθρωπη συμπεριφορά ορισμένων οπαδών.

Στη συνέχεια θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στο μάθημα της γυμναστικής και ιδιαίτερα στη πρώτη λυ- κείου, όπου οι ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα ήταν δυο ώρες το πρώτο εξάμηνο και μια ώρα στο δεύτερο. Διότι γυμναστική σημαίνει συνεργασία, πειθαρχία, τρόπος σκέψης.

Ακόμα, θα πρέπει η πολιτεία, αλλά και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να στηρίζουν συνεχώς τον αθλητισμό και τους αθλητές, ώστε αυτοί να κάνουν υπερήφανη τη χώρα μας, την Ελλάδα μας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

Τέλος, νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό οι νέοι να μάθουν να αγωνίζονται όχι μόνο για τα υλικά αγαθά, αλλά και για σημαντικότερες αξίες, όπως η ευγενής άμιλλα, η φιλία, η ειρήνη.

Η γνώση δεν προέρχεται μόνο από τα βιβλία, αλλά και από την άθληση. Μήπως, λοιπόν, θα έπρεπε να δώσουμε την ίδια βαρύτητα στον αθλητισμό όπως δίνουμε και στην παιδεία;

Τέλος, φεύγοντας από εδώ θα βγούμε ξανά στο στίβο της ζωής, από τον οποίο θα πρέπει να βγούμε νικητές. Και νικητής στη ζωή δεν είναι αυτός που έχει τα περισσότερα χρήματα, αλλά αυτός που είναι ευτυχισμένος, χαμογελαστός και υγιής. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος Βουλευτής από την Α' Περιφέρεια της Αθήνας Αικατερινή Χαλκιαδάκη έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ (Α' Αθήνας - ΤΕΣ-ΤΕΕ «ΔΙΠΛΑΡΕΙΟΣ»): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων,

αξιότιμοι Βουλευτές και αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί φίλοι, συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές της τέταρτης συνόδου, θέλω να σας ευχαριστήσω για την τιμή να ανέβω σ' αυτό το Βήμα και να εκφράσω τις σκέψεις και τα συναισθήματα που με γεμίζουν.

Παίρνω το θάρρος μετά από αυτά που πολύ εύστοχα και καλοπροαίρετα αναφέρατε κύριε Πρόεδρε, να πω σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα σ' αυτούς που δεν δέχονται αυτό το θεσμό ότι είμαστε παιδιά σας, δικά σας παιδιά, ότι έχουμε ήδη τόσους εξωτερικούς εχθρούς, μη μας πολεμάτε, απλά αγκαλιάστε μας, προστατέψτε μας.

(Χειροκροτήματα)

Η Ελλάδα μας είναι μια χώρα και ίσως η μοναδική που παρά την μικρή της έκταση έχει μια τόσο πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Αυτή την ελληνική φύση είχα την τύχη να την ζήσω σε όλο της το μεγαλείο. Και αυτό που με θλίβει είναι που τη βλέπω σιγά σιγά να χάνεται. Θέλω τα παιδιά μου, τα παιδιά μας κύριοι συνάδελφοι, να ζήσουν και να κληρονομήσουν τον πλούτο που κληρονομήσαμε και εμείς. Θέλω να ζήσουν αυτά που είδαμε και ζήσαμε αναλοιώτα.

Θα αναφερθώ στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η θαλάσσια πανίδα και χλωρίδα και ιδιαίτερα στη Μεσόγειο. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο καταλήγουν στη Μεσόγειο εξακόσιοι τριάντα πέντε χιλιάδες τόννοι πετρελαίου, περίπου το 1/8 της συνολικής ποσότητας, που χύνεται στις θάλασσες του πλανήτη. Απ' αυτούς εκατό χιλιάδες τόννοι καταλήγουν στα ελληνικά ύδατα.

Ο συνολικός αριθμός των ειδών της Μεσογείου έχει εκτιμηθεί ότι φθάνει στις δέκα χιλιάδες. Η χλωρίδα της Μεσο-γείου περιλαμβάνει πολλά ενδημικά ήδη και είναι κατά πολύ πλουσιότερη από άλλες θαλάσσιες περιοχές. Τα είδη που απειλούνται περισσότερο από τη ρύπανση είναι η μεσογειακή φώκια μονάχους-μονάχους και οι θαλάσσιες χελώνες καρέτα-καρέτα και η χελώνα αμίδας. Επιπλέον στη Μεσόγειο συναντώνται εννέα ήδη φαλαινών και δελφινιών, οι πληθυσμοί των οποίων παρουσιάζουν τα τελευταία χρόνια σημαντική μείωση. Συγκεκριμένα στην Ελλάδα έχουμε πολλά είδη δοντόκητων καθώς και παλινοφόρων κητών. Αυτά ζουν μόνιμα ή περιστασιακά, άλλα είναι πολύ σπάνια και άλλα αποτελούν επισκέπτες στο ελληνικό αρχιπέλαγος.

Τα κύρια αίτια που οδηγούν στη μείωση πληθυσμών των προαναφερθέντων ειδών είναι η απώλεια των βιοτόπων τους λόγω της παράκτιας ανάπτυξης, η ελαττωμένη τροφή λόγω της υπερεκμετάλλευσης των ιχθυοαποθεμάτων και της ρύπανσης της θάλασσας καθώς και η εντατική και ανεξέλεγκτη αλιεία. Υπάρχουν όμως και κάποιες προσπάθειες επίλυσης του προβλήματος όπως το μεσογειακό σχέδιο δράσης το οποίο περιλαμβάνει μια σειρά νομικών δεσμευτικών συμφωνιών για τον έλεγχο και τον περιορισμό της ρύπανσης και την προστασία της άγριας ζωής.

Όμως παρ' όλες τις διεθνείς συμφωνίες και συμβάσεις

πρέπει να ληφθούν σοβαρά μέτρα για τη διατήρηση του μεσογειακού πλούτου και να μην μείνουν οι προσπάθειες στα χαρτιά, αλλά να γίνουν πράξη.

Είναι αναγκαίο επίσης να υπάρξει πληροφόρηση και επιμόρφωση στο ευρύ κοινό με σκοπό να ευαισθητοποιηθούν και να συνειδητοποιήσουν το μέγεθος του προβλήματος, ώστε πρώτα, ο καθένας ατομικά και ύστερα όλοι μαζί σαν σύνολο να προφυλάξουμε τη Μεσόγειο θάλασσα για να μην αναφερόμαστε στο μέλλον σ' αυτήν ως «νεκρή θάλασσα».

Εν κατακλείδι πρέπει όλοι και ιδιαίτερα οι ισχυροί της γης να κατανοήσουν πως σ' αυτόν τον πλανήτη έχουμε έρθει για να συγκατοικήσουμε, είτε αφορά ανθρώπους, είτε αφορά ζώα και φυτά και όχι για να καταδυναστεύσουμε τον τόπο που μας περιβάλλει και μας προσφέρει το οξυγόνο της ζωής.

Οραματίζομαι έναν κόσμο όπου ο άνθρωπος θα συμβιβαστεί τελικά με τη φύση και θα μπορεί επιτέλους απαλλαγμένος από εγωκεντρισμούς και πάθη να την απολαύσει σε όλο της το μεγαλείο.

Ευχαριστώ για την ακρόαση.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καλαμώνης): Η έφηβος Βουλευτής της Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης Αικατερίνη Χατζηδάκη έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ (Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης - Ιδιωτικό Λύκειο «ΚΟΡΑΗΣ»): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Εφήβων, αγαπημένε μας κύριε Σαμαράκη, κύριοι έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να μιλήσω για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Πριν λίγα χρόνια, όποιος ήθελε να καταλάβει την πολιτική εξουσία σε μια χώρα, δεν είχε παρά να αποκτήσει τον έλεγχο του στρατού και της αστυνομίας. Σήμερα μόνο στις υπανάπτυκτες χώρες οι φασίστες στρατηγοί για να κάνουν πραξικόπημα χρησιμοποιούν ακόμη τα τανκς.

Στην εποχή μας τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ειδικότερα η μικρή οθόνη έχουν εισβάλλει στη ζωή μας, διαμορφώνοντας συνειδήσεις και αλλάζοντας πεποιθήσεις και νοοτροπίες αιώνων. Απευθυνόμενα στις μάζες της σύγχρονης κοινωνίας παιδεύουν και εκπαιδεύουν, μορφώνουν, διαμορφώνουν και παραμορφώνουν τον άνθρωπο. Αποτελούν τεκμήριο μιας πέμπτης εξουσίας, αντικατοπτρίζοντας κάθε έκφραση της σύγχρονης ζωής.

Η εξουσία της μικρής οθόνης όμως δεν απορρέει από το λαό, ούτε λειτουργεί υπέρ του λαού και του Έθνους, όταν παραβιάζει τα δικαιώματά μας για υπεύθυνη και αντικειμενική ενημέρωση. Η κατευθυνόμενη πληροφόρηση αποτελεί έκφραση των διαπλεκόμενων συμφερόντων πολιτικής και οικονομικής φύσεως που βρίσκουν πρόσφορο έδαφος υλοποίησης, καθιστώντας τον απλό πολίτη άβουλο υποχείριό τους στην υπηρεσία του αμοραλισμού και της κερδοσκοπίας.

Στο επίκεντρο της καθημερινής ειδησεογραφίας απόλυτα, επίσημα και σοσιαλιστικά βρίσκεται το χρήμα. Αρωγό του αποτελεί η διαφήμιση,

προωθώντας καταναλωτικά αγαθά. Η διαφήμιση σαν σύγχρονη Κίρκη του καταναλωτισμού με πρότυπα ζωής και αναγκών απατηλά και επίπλαστα, προσπαθεί να αποπροσανατολίσει, παραγκωνίζοντας τον δυναμισμό που επικεντρώνεται σε ιδανικά ζωής, όπως η δημοκρατία, η κοινωνική δικαιοσύνη, η ειρήνη.

Η δημοσιότητα των προτύπων επιφέρει τη φетиχοποίηση της ίδιας της δημοσιότητας, παραπέμποντας στο σημαίνον της παρουσίας, αναδεικνύοντας τον τηλεοπτικό αστέρα σε μοναδικό είδωλο, ο οποίος, παρουσιαστής του εαυτού του καθώς είναι, αντανακλά το κενό στο κενό.

Μέσω της τηλεόρασης έχει επέλθει εξοικείωση με την ωμή βία και το ανελέητο έγκλημα. Η άκριτη προβολή βίας εκδηλώνεται από την έκλυση των ηθών, η οποία συνοδεύει την απροκάλυπτη διαφθορά που προβάλλεται από την τηλεόραση.

Μπορούμε να αντισταθούμε στην προβολή επιλεκτικά ορισμένων πτυχών ενός γεγονότος και στην απόκρυψη κάποιων άλλων, στην παραποίηση της αλήθειας. Πρέπει να ενταθεί και να επεκταθεί η δράση μας ως μάζα. Ας επικρίνουμε κάθε φαινόμενο παραπληροφόρησης που λειτουργεί αρνητικά για την κοινωνία και ας αντιτάξουμε το πνεύμα μας στον κυκεώνα των πληροφοριών που μας διοχετεύουν. Ας αντισταθούμε στην ομαδοποίηση που θέλουν να μας επιβάλουν με τις τόσες αήθεις που προβάλλουν. Απαιτείται η συστηματική ενασχόλησή μας με την επικαιρότητα, όχι ως παθητικών δεκτών, αλλά με πνευματική εγρήγορση και κριτική ικανότητα. Μια δυναμική αντίδραση στη διαδικασία ύπνωσης που μας προσφέρουν μπορεί να εκφραστεί είτε με ένα ατομικό τηλεφώνημα διαμαρτυρίας, είτε με τη μορφή μιας οργανωμένης διαμαρτυρίας, δημιουργώντας έναν ανοιχτό διάλογο για περισσότερο εκδημοκρατισμό των τηλεοπτικών μέσων, που συχνά μετατρέπονται σε επικίνδυνους δυνάστες, υποδουλώνοντας και κονιορτοποιώντας τη σκέψη μας.

Είναι καιρός να αρχίσουμε να ταλαιπωρούμε τους αρμόδιους, προτού η μαγική συσκευή αρχίσει να μας ταλαιπωρεί. Δεν είμαστε υπήκοοι των μέσων μαζικής ενημέρωσης και δεν ανεχόμαστε τη στεγνή και μονομερή πληροφόρηση. Οι ακροαματικότητες που προσδιορίζουν το μέλλον ενός καναλιού, μας δίνουν το δικαίωμα να τις εκμεταλλευτούμε, σβήνοντας την οθόνη.

Το κράτος δεν αποτελεί πανάκεια για τη λύση όλων των προβλημάτων. Ευθυνόμαστε όλοι για την παραπληροφόρηση και την κατευθυνόμενη ενημέρωση. Ευθύνεται ο γονιός που επιτρέπει στον ανήλικο την τηλεοπτική υπερκατανάλωση, που τον μετατρέπει σε μονήρες παθητικό πλάσμα. Ευθύνεται ο πνευματικός άνθρωπος όταν ανέχεται τη χειραγώγηση και τη διαστροφή της καλαισθησίας των συνανθρώπων του.

Το χρέος της πολιτείας έγκειται στον περιορισμό των ατελειών της τηλεόρασης. Δικαίωμα και υποχρέωσή μας είναι να προβάλλουμε συνεχώς το αίτημα για ποιοτική τηλεθέαση, ου-

τως ώστε να μην έχουμε στα σπίτια μας έναν ανεπιθύμητο επισκέπτη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Χριστοδούλου από την Κύπρο έχει το λόγο, για να κλείσει τον κατάλογο των ομιλητών.

ΕΛΕΝΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Νομός Πάφου - Λύκειο Κύκκου Πάφου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, με την παρουσία μου αυτή θα ήθελα να σταθώ για λίγο στην ιδιαίτερή μου πατρίδα την Κύπρο και να επισημάνω κάποια προβλήματα που την ταλανίζουν. Φυσικά, τα προβλήματα είναι πολλά, οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, αλλά εγώ θα σταθώ μόνο σε τρία, στο μεγάλο εθνικό θέμα μας το Κυπριακό, το πρόβλημα της κομματικοποίησης και του ρουσφετιού και σε εκείνο της βίας και εγκληματικότητας αφού ο χρόνος δεν μου επιτρέπει για περισσότερα. Ακολουθώντας, θα τολμήσω να προτείνω κάποιες λύσεις που θα μπορούσαν, πιστεύω, να βοηθήσουν, ώστε η Κύπρος να συνεχίσει με σταθερά βήματα μία πορεία ζηλευτή.

Το πρώτο και μεγάλο πρόβλημα της χώρας μου που είναι ταυτόχρονα και μέγα εθνικό θέμα της Ελλάδας είναι η κατοχή της Βόρειας Κύπρου και η παρουσία σαράντα χιλιάδων περίπου Τούρκων στρατιωτών εκεί εξοπλισμένων με σύγχρονα όπλα. Η πατρίδα μας, αγαπητοί Έφηβοι, κατέχεται από τον Αττίλα εδώ και είκοσι πέντε χρόνια, ένα βάρβαρο λαό που δεν δίστασε να σκοτώσει, να ξεριζώσει, να βεβηλώσει τα ιερά και όσια μας καταπατώντας κάθε έννοια δικαίου και αγνοώντας κάθε ψήφισμα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Από τότε και μέσα από απειλές και πολιτικούς ελιγμούς προσπαθεί να διχοτομήσει το νησί μας, αφού πρώτα βέβαια καταλύσει την Κυπριακή Δημοκρατία.

Η κομματικοποίηση των πάντων και το ρουσφέτι είναι το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα που χρήζει άμεσης λύσης. Άξιοι πολίτες θεωρούνται εκείνοι που είναι κολλητοί με τους κομματάρχες, εκείνοι που δεν έχουν γνώμη δική τους, αλλά είναι φερέφωνα των ταγών του κόμματος. Άξιοι πολίτες θεωρούνται εκείνοι που είναι συγγενείς διάφορων αξιωματούχων ή φίλων τους. Αυτοί θα προαχθούν σε κυβερνητικές θέσεις και αξιώματα. Το ρουσφέτι οργιάζει. Οι έντιμοι και ζηλευτοί πολίτες παραγκωνίζονται γιατί απλούστατα δεν ζητούν ανταλλάγματα για την προσφορά τους.

Προς τα πού βαδίζουμε όμως, κύριοι; Οι ανίκανοι σε λίγο θα διοικούν τους έντιμους και ζηλευτούς;

Το τρίτο πρόβλημα που θέτω είναι εκείνο που άπτεται του δικαιώματος της ζωής αλλά και της ασφάλειας. Είναι το πρόβλημα της βίας και της εγκληματικότητας. Άνθρωποι του υπόκοσμου έχουν χωριστεί σε φατρίες και μοιράζονται τους σκοτεινούς τομείς δράσης τους. Όταν τα συμφέροντά τους θίγονται αλληλοσκοτώνονται με πολύ ευκολία, σκορπώντας πολλές φορές το θάνατο σε αθώους πολίτες που έτυχε

να βρεθούν στον τόπο του εγκλήματος. Το χειρότερο; Οι κύριοι αυτοί έχουν καταφέρει να απλώσουν τα πλοκάμια τους μέσα στις τάξεις της Αστυνομίας.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι, τα προβλήματα αυτά και ένα σωρό άλλα στα οποία δεν μπορώ να αναφερθώ λόγω χρόνου, είναι προβλήματα δύσκολα και απαιτούν συλλογικότητα, αποφασιστικότητα και τόλμη. Για το εθνικό μας πρόβλημα χρειάζονται όλοι. Χρειάζεται η απόλυτη συνεργασία των κυβερνήσεων της Ελλάδας και της Κύπρου. Χρειάζεται η βοήθεια όλων των κομμάτων ανεξάρτητα από τις ιδεολογίες τους. Χρειάζεται η βοήθεια των απόδημων για να δημιουργηθούν τέτοιες συνθήκες που να θριαμβεύσει το δίκιο και να ζήσουμε όλοι σε μία Κύπρο ελεύθερη.

Για τα άλλα θέματα πρέπει να γίνει συνειδηση όλων μας κυβέρνησης και λαού, ότι είναι καθήκον του καθενός από μας να πολιτικοποιηθεί. Ας μάθουμε να ζούμε στα πλαίσια των θεσμών και των νόμων και ας συνειδητοποιήσουμε ότι η κάθε μας κίνηση είναι συνάμα και μία πολιτική πράξη. Οι νομοθέτες και οι κυβερνήτες ας βρουν τις ασφαλιστικές δικλίδες για να δικαιωθεί ο νομοταγής πολίτης.

Με τις παραπάνω εισηγήσεις μου που έχουν ως κύριο άξονά τους τη συλλογική προσπάθεια, νομίζω ότι το εθνικό μας θέμα, αλλά και τα άλλα προβλήματα μπορεί να βρουν τη λύση τους και η Κύπρος να μπορέσει να ατενίσει το μέλλον με αισιοδοξία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι, Έφηβοι Βουλευτές της Δ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων σε αυτό το σημείο, ολοκληρώθηκε η συζήτησή μας στην Ολομέλεια.

Πριν προχωρήσουμε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τα δεκαεννέα χιλιάδες εκατόν εβδομήντα πέντε παιδιά που συμμετείχαν στο πρόγραμμα αυτό και τα τριακόσια πενήντα παιδιά, εσάς, που ήρθατε εδώ και αυτές τις ημέρες διατυπώσατε τις σκέψεις σας, τα συναισθήματά σας, τις απόψεις σας, κάνατε την κριτική σας και εκφράσατε, πιστεύω, όχι μόνο τον εαυτό σας, αλλά και τα παιδιά που δεν έφτασαν ως εδώ.

Και θέλω να δώσω την πληροφορία ότι, όπως το βασικό κείμενο που είχατε υποψη σας, η σύνθεση και τα επιμέρους τμήματα που αφορούσαν κάθε επιτροπή, είχαν όχι μόνο τις δικές σας απόψεις, αλλά τις απόψεις των δεκαεννέα χιλιάδων παιδιών, που με πολύ κόπο και προσοχή οι συνεργάτες μας αποδελτίωσαν τα κείμενά τους και συνέθεσαν τα συνοπτικά αυτά κείμενα, τα οποία στη συνέχεια επεξεργαστήκατε εσείς.

Ανάλογα κείμενα θα διατυπωθούν για κάθε περιφέρεια της χώρας, για κάθε Νομό της χώρας, ώστε να γνωρίζει η τοπική κοινωνία, να γνωρίζουν οι τοπικές αρχές, να γνωρίζουν όσοι ενδιαφέρονται να γνωρίζουν πώς οι έφηβοι, τα παιδιά των δεκαπέντε, δεκαέξι ετών της Α' και της Β' τάξης λυκείου, βλέπουν τα διάφορα ζητήματα, που υπάρχουν στην πε-

ριοχή τους. Όπως μέσα από τη γενική σύνθεση και τα επιμέρους τμήματα της σύνθεσής της, μέσα από τα Πρακτικά των Επιτροπών και της Ολομέλειας της Βουλής των Εφήβων και των προηγούμενων χρόνων και της φετινής Συνόδου μπορεί κανείς, αν διαθέσει κάποιο χρόνο και αν έχει ειλικρινή διάθεση και ενδιαφέρον, να γνωρίσει πώς σκέπτονται οι έφηβοι, οι νέοι αυτών των ηλικιών σήμερα. Μπορεί να πάρει πολύτιμες πληροφορίες. Θα διαπιστώσει ότι υπάρχουν πράγματα που άλλες ηλικίες δεν τα σκέπτονται ίσως, γιατί κάθε ηλικία έχει τις δικές της εμπειρίες, τις δικές της προσλαμβάνουσες παραστάσεις. Θα δει σε κάθε περίπτωση πώς αισθάνονται οι σημερινοί νέοι, είτε συμφωνεί, είτε όχι, είτε τον ευχαριστεί το κάθε συναίσθημα που εκφράζει κάθε νέος, είτε όχι.

Με την έννοια αυτή, θέλω να σας πω ότι και εκείνες οι περιπτώσεις που ίσως προκάλεσαν και την παρέμβασή μου, που θα μπορούσαν να θεωρηθούν υπερβολικές, έξω από το πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, δεν είναι εξ αυτού του λόγου και μόνο απορριπτέες. Κάτι που μπορεί σήμερα να κρίνεται ως υπερβολή, αύριο μπορεί να είναι η γενική αντίληψη, η γενική διάθεση για κάτι.

Αυτό που νομίζω ότι διδάσκεσθε μέσα απ' αυτό το πρόγραμμα είναι ακριβώς αυτό: Να μην απορρίπτετε τίποτα, να μην εγκλωβίζεσθε σε τίποτα. Έτσι, έχοντας ανοιχτό τον ορίζοντα μπροστά σας, ελεύθερη την κρίση σας, ελεύθερο τον εσωτερικό και ψυχικό σας κόσμο, θα μπορέσετε να κάνετε πιο πλούσια την προσωπικότητά σας και για τον εαυτό σας και για την κοινωνία, για να πορευθείτε με περισσότερη σιγουριά και χρησιμότητα στο μέλλον που έχετε μπροστά σας.

Με την έννοια αυτή, θέλω να κατανοήσετε το ό,τι ευρισκόμενος σ' αυτήν τη θέση, αναγκάστηκα, με ειλικρινή αγάπη και πραγματικό ενδιαφέρον, να αντιμετωπίσω κάποια προβλήματα. Έτσι πρέπει νομίζω να γίνεται.

Θα ήθελα να σας πω ότι η Βουλή των Ελλήνων διατηρεί επικοινωνία με όλα τα παιδιά που συμμετέχουν σ' αυτό το πρόγραμμα σε οποιοδήποτε στάδιο.

Πάρα πολλά παιδιά αλληλογραφούν μαζί μας, επικοινωνούν, παρακολουθούν τις δραστηριότητές μας, τις διάφορες εκδόσεις της Βουλής, όπως έναν δίσκο που σήμερα θα σας δώσω για τη μουσική και τα τραγούδια της Δωδεκανήσου, τις οποίες στέλνουν στα παιδιά οι εκπαιδευτικοί μας εδώ, που μας έχει διαθέσει το Υπουργείο Παιδείας.

Όπως γνωρίζετε, έχουμε ανοιχτή τη Βουλή. Μπορώ να σας πω ό,τι σε διάστημα τεσσάρων ετών, τις εκθέσεις της Βουλής τις έχουν επισκεφθεί περίπου τις τετρακόσιες χιλιάδες νέοι της δικής σας ηλικίας, μικρότεροι ή ελάχιστα μεγαλύτεροι από εσάς. Εδώ μέσα στη Βουλή έχουν δει πώς λειτουργεί το Κοινοβούλιο, αυτός ο βασικός θεσμός της δημοκρατίας, έχουν ενημερωθεί για διάφορες διαδικασίες, έχουν προσεγγίσει πράγματα τα οποία ίσως δεν τα γνώριζαν και είχαν μία κακή, στρεβλή εντύπωση γι' αυτά.

Παρακολουθώντας τις ιστορικές εκθέσεις της

Βουλής, όπως την περσινή Έκθεση για τον Ρήγα Φεραίο και τον Διονύσιο Σολωμό, την προπέρσινη για τα πενήντα χρόνια της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου, ένα έτος πιο πριν για τον Χαρίλαο Τρικούπη, ακόμα πιο πριν για τα εκατόν πενήντα χρόνια κοινοβουλευτικού βίου της χώρας, επικοινωνήσαν με αυτό το ιστορικό, αλλά πολύτιμο παρελθόν αυτού του τόπου. Γιατί πιστεύουμε ότι οι γενιές οι δικές σας, που είναι πραγματικά το μέλλον αυτού του λαού, αυτού του έθνους –όπως συμβαίνει με κάθε λαό και με κάθε έθνος–, προσεγγίζοντας οι ίδιοι την παράδοσή τους, όχι κατ' επιβολή αλλά με τη δική τους κρίση, με τη δική τους αντίληψη, μπορούν να πάρουν από την παράδοσή μας ό,τι κρίνουν χρήσιμο σε αυτήν την όχι και τόσο εύκολη πορεία που θα ακολουθήσουν, γιατί αυτή είναι η πορεία της ζωής, με δυσκολίες, με προβλήματα.

Χρέος αυτού του θεσμού της δημοκρατίας είναι όσο μπορεί, στο μέτρο που το κατορθώνει, να σας βοηθήσει σε αυτήν την πορεία σας.

Θέλω να ευχαριστήσω και τους καθηγητές-συνδέσμους και τους διευθυντές των λυκείων, που συνέβαλαν σε αυτό το πρόγραμμα, τους προϊσταμένους των διευθύνσεων και γραφείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τους αξιολογητές των εργασιών σας, την Επιτροπή του Προγράμματος.

Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Αντώνη Σαμαράκη.

(Χειροκροτήματα)

Τον κ. Γιάννη Μαρκαντώνη, τον Αντιπρόεδρο της Επιτροπής.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, επίσης καθηγητή Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον κ. Ηλία Κατσούλη, επίσης καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον κ. Γεώργιο Κασμάτη, καθηγητή του Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον κ. Αδαμάντιο Πεπελάση, καθηγητή του Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Την κυρία Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφο.

(Χειροκροτήματα)

Τον κ. Γιάννη Γιαννόπουλο, ιστορικό, σχολικό σύμβουλο.

(Χειροκροτήματα)

Τον κ. Χαράλαμπο Μελισσάρη, τον Προϊστάμενο του πρώτου γραφείου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον αθόρυβο αλλά πολύτιμο συνεργάτη μου, τον Γενικό Γραμματέα της Βουλής, τον καθηγητή κ. Παναγιώτη Τζωρτζόπουλο.

(Χειροκροτήματα)

Τις υπηρεσίες της Βουλής που βοήθησαν, τα στελέχη της υπηρεσίας.

(Χειροκροτήματα)

Το προσωπικό της Φρουράς της Βουλής και προσωπικά εκείνους που πολύ χρόνο έχουν διαθέσει και πολλή αγάπη σε αυτήν την υπόθεση.

(Χειροκροτήματα)

Τους εκπαιδευτικούς, που έχει αποσπάσει εδώ το Υπουργείο Παιδείας και μας βοηθούν, όπως και όλη την προσπάθεια που έκανε για να βοηθήσει αυτό το πρόγραμμα, τόσο το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας όσο και της Κύπρου.

(Χειροκροτήματα)

Τα στελέχη των Υπουργείων αυτών.

(Χειροκροτήματα)

Τις υπηρεσίες, τους οργανισμούς και τους ιδιώτες που συνέβαλαν σ' αυτό το πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Πρέπει να αναφερθώ στις υπηρεσίες, διότι νομίζω ότι πρέπει να επαινεί κανείς το θετικό και όποιο συμβάλλει σ' αυτό: Είναι η Επιτροπή των Δημοσίων Κήπων και Δεντροστοιχιών που βοήθησε για τη δεξίωσή μας στον Εθνικό Κήπο.

(Χειροκροτήματα)

Η Ελληνική Ραδιοφωνία-Τηλεόραση και όσοι άλλοι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί μετέδωσαν δωρεάν το μήνυμά μας για τη Βουλή των Εφήβων.

(Χειροκροτήματα)

Τον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο και όλους τους δημοσιογράφους, που, με υπευθυνότητα, σοβαρότητα και αγάπη αντιμετώπισαν και αντιμετώπιζουν το θεσμό.

(Χειροκροτήματα)

Το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών «Σπύρος Λούης» που διέθεσε τις εγκαταστάσεις.

(Χειροκροτήματα)

Το Κέντρο Ηλεκτρονικών Υπολογιστών Κοινωνικών Υπηρεσιών, διότι, όπως γνωρίζετε, με την αντικειμενική διαδικασία επιλέγονται αυτοί που φθάνουν ως εδώ.

(Χειροκροτήματα)

Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

(Χειροκροτήματα)

Την Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων που μας διέθεσε το Καλλιμάρμαρο...

(Χειροκροτήματα)

...όπου –αυτό ιδιαίτερα ας το ακούσουν όσοι ακόμη δεν έχουν αγαπήσει αυτό το πρόγραμμα– χθες εκατό χιλιάδες νέοι συγκεντρώθηκαν σ' αυτή την πρόσκληση της Βουλής των Ελλήνων και της Βουλής των Εφήβων. Θεωρώ ότι είναι κάτι πολύ θετικό αυτό.

(Χειροκροτήματα)

Τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού.

(Χειροκροτήματα)

Τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού.

(Χειροκροτήματα)

Το Εθνικό Κέντρο Αμεσης Βοήθειας.

(Χειροκροτήματα)

Την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και την Τροχαία.

(Χειροκροτήματα)

Το Τρίτο Πρόγραμμα και προσωπικά τον κ. Τσαγκάρη που μας βοήθησε στη διασκέδασή μας.

(Χειροκροτήματα)

Το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών και προσωπικά τον κ. Καζάκο για την παράσταση του Οθέλλου του Σαίξπηρ.

(Χειροκροτήματα)

Και τους θαυμάσιους καλλιτέχνες που χθες το βράδυ μαζί μας διασκέδασαν στο Παναθηναϊκό Στάδιο.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω να σας παρακαλέσω, φεύγοντας από δω –σίγουρα πάρα πολλά πράγματα τα οποία εμείς μπορεί να νομίζουμε σωστά και τέλεια, εσείς με τη δική σας αντίληψη τα βλέπετε διαφορετικά, το μάτι ενός νέου ανθρώπου βλέπει πολύ πιο καθαρά και πιο βαθιά απ' ό,τι ενός μεγαλύτερου–, αυτά που μπορεί να διαπιστώνετε σ' αυτό το πρόγραμμα ως ελλείψεις, μειονεκτήματα, προβλήματά του, να μας τα πείτε. Μπορείτε να γράψετε και σε μένα και στην Επιτροπή του Προγράμματος, στον κ. Σαμαράκη, στο Γενικό Γραμματέα της Βουλής τον κ. Τζωρτζόπουλο. Αυτά όλα τα κείμενα, επιστολές, σημειώσεις τα βλέπουμε και προσπαθούμε κάθε χρόνο –όπως προσπαθείτε είμαι βέβαιος και εσείς– να γίνουμε καλύτεροι. Εσείς πιστεύω ότι θα μας βοηθήσετε. Όποια παρατήρηση και αν έχετε να μη θεωρήσετε ότι μπορεί να μας στενοχωρήσει, να μας ενοχλήσει, να μας προσβάλει. Ό,τι είναι να το γράψετε. Ξέρω ότι θα το γράψετε, όχι σαν ατάκα, όχι για εντυπώσεις, αλλά γιατί θέλετε να βοηθήσετε. Να το κάνετε με όλη σας τη διάθεση, με όλη σας την καρδιά.

Υπάρχουν ερωτήματα για το πρόγραμμα, που και μας μας προβληματίζουν. Αίφνης, μήπως θα πρέπει ορισμένα θέματα, ένα θέμα για μια επιτροπή, να απασχολούν κάθε Σύνοδο;

Αλλά ερωτήματα σε ό,τι αφορά το χρόνο. Μήπως πρέπει να διατεθεί περισσότερος χρόνος; Μήπως πρέπει να δώσουμε περισσότερο βάρος στις επιτροπές και λιγότερο στις άλλες εκδηλώσεις που συνοδεύουν το πρόγραμμα;

Μήπως θα πρέπει να προηγούνται περισσότερα κείμενα και να συζητούνται στα σχολεία; Αλλά αυτό έχει να κάνει και με το χρόνο, με το ωρολόγιο πρόγραμμα που έχει το Υπουργείο και ξέρετε πόσο λίγος είναι ο χρόνος σας.

Ένα άλλο ερώτημα είναι αν θα πρέπει οι εργασίες σας να γράφονται στο σχολείο ή έξω από το σχολείο. Όταν κά-ναμε τη σκέψη να μη γράφονται στο σχολείο, θέλαμε να αποφύγουμε κάτι που αισθανόμαστε εμείς, στη δική μας μαθητική ζωή, που μας έστελναν να γράψουμε για την αποταμίευση και ότι θα πάρουμε κάποιο κουμπαρά και έπρεπε να κλειστούμε εκεί, να γράψουμε για τον κουμπαρά και την αποταμίευση.

Καλή η υπόθεση, αλλά μας φαίνονταν σαν καταναγκαστικό κάπως.

Βέβαια, είναι αρκετοί εκείνοι που, άλλοτε κακόπιστα –γι'

αυτό και τα δημοσιοποιούν—, άλλοτε καλόπιστα, μας τα γνωστοποιούν, έχουν κάποιες επιφυλάξεις. Πολλές φορές, από τα ίδια τα κείμενα, οι ίδιοι αξιολογητές επισημαίνουν και περιπτώσεις που δεν φταίνει τα παιδιά, αλλά φταίνει εκείνοι οι γονείς, εκείνοι οι εκπαιδευτικοί, εκείνο το περιβάλλον που θεωρεί ότι μέσω των παιδιών μπορεί να μεταφέρει τη δική του άποψη. Είναι μια καπηλεία, μια φθηνή καπηλεία.

Απέναντι όμως σε όλα αυτά τα ζητήματα, νομίζω ότι εσείς οι νέοι, με τις εξαιρέσεις πάντοτε που θα υπάρξουν, μπορείτε να προστατευτείτε. Και αυτό που διαπιστώνω εγώ, διαβάζοντας τα κείμενα, ακούγοντας προτάσεις, σκέψεις είναι ότι, στη συντριπτική πλειονότητα, οι νέοι λένε την άποψή τους, έστω και αν αυτή δεν μας αρέσει, έστω και αν αυτή μας ενοχλεί. Είναι η άποψή τους. Μπορεί να υπάρξουν και οι περιπτώσεις της καπηλείας, αλλά αξίζει πραγματικά αυτό τον ωραίο θεσμό, αυτό το ωραίο πρόγραμμα να μην το συνεχίσουμε, διότι μπορεί κάποιος να μην το θέλουν, κάποιος να θέλουν να υπονομεύσουν την πορεία του;

Σεις θα γυρίσετε στα σχολεία σας. Όσοι είστε της Α' Λυκείου, είμαι βέβαιος ότι θα πάρετε του χρόνου πάλι μέρος στο πρόγραμμα. Σίγουρα θα είστε οι καλύτεροι σύνδεσμοι μαζί με τους καθηγητές σας για τα παιδιά της επόμενης Α' Λυκείου. Οι της Β' Λυκείου ξέρω ότι θα έχετε άλλα προβλήματα. Καταλαβαίνω ότι θα έχετε τον άλλο αγώνα να δώσετε.

Θέλω με πολλή αγάπη, με ειλικρίνεια και ενδιαφέρον να σας παρακαλέσω να συνεχίσετε να στηρίζετε αυτόν τον θεσμό.

Πιστεύω ότι αυτά που ακούστηκαν, θα απασχολήσουν πολλούς. Είμαι βέβαιος ότι πολλοί θέλουν να ξέρουν τι σκέφτεστε, τι λέτε. Σεις, σε κάθε περίπτωση, να ξέρετε —και αυτό είναι κάτι που πρέπει να το έχετε υπόψη σας στη ζωή σας— ότι τίποτε δεν κερδίζεται με το να έχει κανείς σταυρωμένα τα χέρια και κλειστό το στόμα του. Αυτό που χρειάζεται, είναι να μαθαίνει κανείς να στέκεται όρθιος, να διατυπώνει την άποψή του και, μέσα στα πλαίσια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, να αγωνίζεται, ώστε μέσα από τις δημοκρατικές διαδικασίες, η άποψη, η σωστή άποψη να γίνεται πράξη. Τίποτε δεν κερδήθηκε από ατύχημα ή με στοίχημα, όπως είχα πει πέρυσι και πρόπερσι και στα παιδιά και το επαναλαμβάνω και τώρα. Χρειάστηκαν δε, για τα πολύ μεγάλα και πολύ σοβαρά, περισσότερες από μία γενιές και περισσότερες από μία μάχες να δοθούν για να κατακτηθούν αυτά τα μεγάλα και τα πολύ σοβαρά!

Κλείνοντας, θέλω να σας καλέσω να προχωρήσουμε στις παρακάτω ψηφοφορίες.

Έχουμε, πρώτον, σε γενικές γραμμές, όπως λέμε, να ψηφίσουμε την αρχή της βασικής σύνθεσης όπως τελικώς διαμορφώθηκε. Στη συνέχεια, θα ψηφίσουμε χωριστά τα κείμενα, στα οποία έχουν ενσωματωθεί και προτάσεις, που έγιναν δεκτές στις διάφορες διαρκείς επιτροπές.

Σας ερωτώ λοιπόν επί της αρχής, αν συμφωνείτε με τη γενική διατύπωση της συνθέσεως.

Όσοι συμφωνούν να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την αρχή της γενικής διατύπωσης της συνθέσεως)

Όσοι δεν συμφωνούν να σηκώσουν επίσης το χέρι τους.

(Σηκώνει το χέρι ένας)

Συνεπώς, η σύνθεση, ως αρχή, έχει γίνει δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ερχόμαστε τώρα στις προτάσεις των Διαρκών Επιτροπών. Πρώτη είναι η πρόταση της Επιτροπής των Μορφωτικών Υποθέσεων, όπως διατυπώθηκε εκεί, με τις προτάσεις που έχουν ενσωματωθεί, όπως τη διαβάσατε όσοι το προσπαθήσατε χθες που σας διανεμήθηκε.

Όσοι συμφωνούν με την πρόταση, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι δεν συμφωνούν με την πρόταση, να σηκώσουν επίσης το χέρι τους.

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή.

Όσοι ψηφίζουν την πρόταση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Εθνικής Άμυνας, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι δεν ψηφίζουν την πρόταση, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Εθνικής Άμυνας έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Όσοι είναι υπέρ της προτάσεως της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι είναι κατά της προτάσεως, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Όσοι είναι υπέρ της προτάσεως της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι είναι κατά της προτάσεως, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, αλλά με ισχυρή μειοψηφία.

Όσοι είναι υπέρ της προτάσεως της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι είναι κατά της προτάσεως, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Ουδείς)

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτή ομοφώνως.

Όσοι είναι υπέρ της προτάσεως της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι είναι κατά της πρότασης, να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, κατά πλειοψηφία έγινε δεκτή η αρχή της συν-θέσεως και οι επιμέρους προτάσεις των έξι διαρκών επιτροπών.

Κλείνοντας τη συνεδρίαση, θα σας περιμένω στην έξοδο με ένα δώρο εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, που είναι Ο.Κ. η οποία περιέχει την έκδοση «Οι Έλληνες του κόσμου» με κείμενα διάφορων συγγραφέων, ο «Επιτάφιος του Περικλέους» που είναι μία έκδοση της Βουλής, το «Α' Σύνταγμα της Ελλάδας» έκδοση της Βουλής, τα «Τραγούδια της Δωδεκανήσου», είναι ένα δίσκος, έκδοση επίσης της Βουλής, το βιβλίο «Δωδεκάνησος-Ταξίδι μέσα στο

χρόνο» μαζί με μία βιντεοκασέτα, το λεύκωμα με έξι τηλεκάρτες της Βουλής των Εφήβων και μία επιστολή που θα τα συνοδεύει, με ένα μήνυμά μου.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Θα κλείσουμε τη Βουλή των Εφήβων με τον Εθνικό μας Ύμνο.

(Στο σημείο αυτό, όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές ψάλλουν τον Εθνικό Ύμνο)

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Καδόμάνης): Σας εύχομαι καλή πρόοδο, γειά σας και στο επανιδείν.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ωρα λήξης: 15.15'

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ